

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 30

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 22 de març de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional sobre la crisi dels refugiats a les portes d'Europa. 1639

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3462/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acumulació de fangs a l'EDAR de Santa Eulària. 1640

2) RGE núm. 4069/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa de les iniciatives relatives a les competències que té adscrites la Conselleria de Presidència. 1641

3) RGE núm. 4070/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a àrees de gestió de la Conselleria de Presidència. 1642

4) RGE núm. 4073/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord del Consell Consultiu en relació amb el projecte de reforma d'aquest. 1644

5) RGE núm. 4074/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat pública del conseller de Presidència. 1645

6) Pregunta RGE núm. 4080/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Oficina Anticorrupció. 1646

-
- 7) RGE núm. 4050/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a urgències a Can Misses. 1647
- 8) RGE núm. 4071/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa al manteniment del departament d'afers exteriors per part de la Generalitat de Catalunya. 1648
- 9) RGE núm. 4081/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Palau de Congressos. 1650
- 10) RGE núm. 4083/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a peonades als hospitals públics. 1651
- 11) RGE núm. 4049/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mitjans de reforç al servei d'urgències de l'Hospital de Formentera. 1652
- 12) RGE núm. 4653/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures de protecció de la posidònia. 1653
- 13) RGE núm. 4072/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'emissari de Talamanca. 1654
- 14) RGE núm. 4052/16, rectificada amb l'escrit RGE núm. 4087/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a publicació de les despeses del Govern. (Ajornada). 1655
- 15) RGE núm. 4082/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a auditoria del deute. (Ajornada). 1655
- 16) RGE núm. 4075/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política de promoció turística. (Ajornada). 1655
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 354/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'educació concertada. 1655
- III. MOCIÓ RGE núm. 3633/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creació d'una facultat de medicina, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2757/16. 1659
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 5348/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a II Pla d'igualtat d'homes i dones de Serveis Generals de la CAIB. 1671
- V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible. 1680
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors, abans de començar el plenari farem un minut de silenci pels atemptats que hi ha hagut a Brussel·les.

(Minut de silenci)

Declaració institucional sobre la crisi dels refugiats a les portes d'Europa.

Els grups parlamentaris han fet arribar a aquesta presidència una declaració institucional sobre la crisi dels refugiats a les portes d'Europa, la secretària primera procedirà a llegir aquesta declaració.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"Declaració institucional sobre la crisi dels refugiats a les portes d'Europa.

Han passat quatre mesos des de la primera declaració institucional que el Parlament de les Illes Balears va fer a favor de cercar una solució ràpida, eficaç i solidària a la crisi dels refugiats. Hem assistit a la mostra massiva de solidaritat de ciutadans de tots els països europeus davant les situacions que viuen milers de persones que volen entrar a Europa per refugiar-se de la guerra i la fam. S'han celebrat nombroses reunions i comunicacions per part dels grups polítics, dels governs europeus i de les organitzacions internacionals per trobar una solució al problema humanitari mentre la situació dels refugiats empitjora per les contundents mesures de seguretat i bloqueig que estan fent als països fronterers.

Més de 500.000 persones, majoritàriament sirians, han arribat en aquests últims mesos a la recerca de refugi i seguretat. Vénen sense res, desesperats per posar fora de perill els seus fills i familiars i han de fer front a innumbrables dificultats. Infants i gent gran són les principals víctimes d'aquesta situació.

La solució que ha negociat la Unió Europea amb Turquia suposa un canvi radical en la gestió de la crisi dels refugiats que ha estat durament criticat per organitzacions no governamentals i per l'Alt Comissionat de Nacions Unides per als refugiats.

La Unió Europea exposa que l'acord de tornar a Turquia tots els estrangers que arriben de forma il·legal a les costes gregues té cabuda la normativa europea sobre procediment d'asil. Aquesta normativa contempla la possibilitat de reenviar un sol·licitant d'asil al país on va rebre la primera protecció, però en aquesta crisi es tractaria de devolucions massives i, a més, en direcció a un país que cap organització internacional ni cap organització no governamental de drets humans no considera un tercer país segur, és a dir, un país capaç d'oferir protecció a les persones que ho sol·liciten.

Aquest acord arriba en un moment en què Turquia manté tancada la seva frontera amb Síria per a milers de sol·licitants sirians que fugen dels atacs a Alep. Human Rights Watch qualifica aquestes devolucions com a expulsions massives accelerades, i Amnistia Internacional lamenta que la Unió

Europea pretengui subcontractar les seves obligacions en un tercer país, que a més no ofereix seguretat ni en drets humans ni en protecció de refugiats, a canvi d'accelerar el procés d'adhesió a la Unió Europea.

En el seu moment la Comissió Europea va proposar a Espanya acollir 4.238 refugiats i es va acceptar que fossin 1.300, però només n'han entrat 18 al país, caldria analitzar per quins motius hi ha aquest retard i quins obstacles es troben tant el Govern espanyol com els refugiats per fer aquesta redistribució.

El Parlament de les Illes Balears es reafirma que l'assistència als refugiats és una qüestió de drets humans i que aquests són competència de totes les institucions a tots els nivells.

L'Estatut de les Illes Balears en aquest sentit assenyala a l'article 105 que els poders públics de les Illes Balears han de vetllar per fomentar la solidaritat, la tolerància, el respecte dels drets humans i la cooperació per al desenvolupament amb els països i les poblacions estructuralment menys desenvolupats amb la finalitat última d'eradicar la pobresa.

Per tot això el Parlament de les Illes Balears:

1r. Rebutja qualsevol acord de la Unió Europea amb Turquia que estableixi les expulsions col·lectives a territori turc o que no es faci després d'un expedient d'asil individualitzat amb totes les garanties jurídiques.

2n. Dóna suport a la declaració institucional acordada per unanimitat al Parlament per tal que el Govern espanyol defensi des de la Unió Europea una política solidària i respectuosa amb els drets humans en l'actual crisi de refugiats que afecta no només Europa, sinó tots els països de la Mediterrània Oriental arran de la guerra a Síria.

3r. Encoratja el Govern de les Illes Balears que organitzi, juntament amb el Fons Insulars de Cooperació, una acció conjunta amb les organitzacions balears de cooperació per ajudar les persones afectades, així com a donar ajudes a organitzacions i a les institucions que treballen a indrets on arriben persones refugiades.

4t. Proposa al Govern balear que creï un registre de persones, empreses privades, administracions públiques i entitats de Balears que estiguin disposades a ajudar a les persones refugiades quan arribin a les Illes."

LA SRA. PRESIDENTA:

Es pot considerar aprovada per assentiment?

Queda aprovada la declaració sobre la crisi dels refugiats.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3462/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acumulació de fangs a l'EDAR de Santa Eulària.

Primera pregunta RGE núm. 3462/16, ajornada a la sessió anterior, relativa a acumulació de fangs a l'EDAR de Santa Eulària, la formula el diputat Miguel Ángel Jerez del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat Miguel Ángel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, a mesura que s'apropa l'estiu és creixent la preocupació d'hotelers i residents per la situació en la qual es troba l'estació depuradora de Santa Eulària del Riu.

L'estiu passat la situació es va convertir en insuportable per les fortes olors que generava la instal·lació per acumulació de llots a causa que la depuradora funciona per damunt de la seva capacitat. L'any passat tant el consell insular com l'Ajuntament de Santa Eulària varen acordar demanar al Govern un pla de manteniment de la infraestructura i una comissió de seguiment perquè la situació viscuda aquell estiu no es torni a repetir.

Segons sembla set mesos després encara estan pendents que vostè trobi una solució. Avui encara no sabem quina idea té vostè en ment per resoldre el problema, encara desconeixem si vostè té un pla per al procés agrícola dels llots que s'acumulen a una estació depuradora que genera greus olors susceptibles també d'afectar també la salut de les persones.

Per tant, li feim la següent pregunta: quines mesures pensa adoptar el conseller de Medi Ambient per tal d'evitar els problemes d'acumulació de fangs a l'EDAR de Santa Eulària?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Bon dia a tothom, a aquest conseller li preocupen no només els llots que es produeixen a l'estació depuradora de Santa Eulària, li preocupa la situació a tota l'illa d'Eivissa.

M'agradaria recordar, perquè tothom ho tenguí clar, que el pla director sectorial, és a dir que els competències en la gestió d'aquests llots són del consell insular d'Eivissa, aquest pla director ja fa moltíssims anys, des de 2003, es preveia una construcció d'una planta de compostatge per tractar aquests fangs. Nosaltres, com a administració, ABAQUA, hem de recollir aquests fangs i entregar-los al gestor autoritzat, en aquest cas el Consell Insular de Menorca..., d'Eivissa disculpi.

Evidentment, durant aquests anys no s'han fet els deures, no s'ha construït aquesta planta, l'únic que li puc dir com avanç

significatiu és que enguany la Comissió Balear de Medi Ambient ja ha aprovat el pla de triatge i compostatge de Ca Na Putxa que permetrà tractar aquests fangs com correspon, com ja està previst des de fa més de deu anys, des del 2003 per ser exactes.

Enguany el que estam fent, igual que l'any passat, és posar-nos en coordinació amb els ajuntaments, oferir el nostre suport tècnic al consell insular i cercar totes les (...) necessàries per reduir les molèsties i esperem que el context polític que va afavorir i va endurir la situació viscuda l'estiu passat no es repeteixi enguany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miguel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, arribat a aquesta situació de preocupació i d'alta intranquil·litat jo només li deman tres coses. En primer lloc, li deman capacitat per avançar-se als problemes, això significa anticipació, estam a menys de dos mesos perquè s'iniciï la temporada turística, a menys de dos mesos perquè la majoria d'hotelers obrin les seves portes, perquè oferim el producte turística que hem venut a l'hivern a la fires turístiques i encara no tenim una solució a la depuradora, no ens ho podem permetre una vegada més, un estiu més, encara és vostè a temps de reaccionar, per trobar en el marc de les seves competències una solució solvent, una solució viable.

En segon lloc, li deman col·laboració institucional amb l'Ajuntament de Santa Eulària, col·laboració institucional entesa com la capacitat de trobar solucions compartides a problemes comuns. La col·laboració institucional, Sr. Conseller, no consisteix a trametre cartes a l'Ajuntament de Santa Eulària advertint que les depuradores fan pudor, nosaltres ja ho sabem això a Eivissa, o trametre cartes a l'ajuntament perquè els cerquin finques a vostès, finques particulars, on depositar els llots. Es tracta, Sr. Conseller, de donar la cara, es tracta, Sr. Conseller, d'estar a l'alçada de les seves responsabilitats, es tracta tan sols de cridar per telèfon, es tracta tan sols de posar-se a disposició de l'Ajuntament de Santa Eulària.

I en tercer lloc, i per acabar, Sr. Conseller, faci vostè el favor de comparèixer d'una vegada a aquest parlament quan se li demana i, per què dic això? Des del mes d'agost aquest diputat té demana una compareixença a la comissió perquè expliqui vostè l'estat de la depuradora, vostè ni hi és ni se l'espera. Han passat set mesos i vostè no ha comparegut. Això, Sr. Conseller, és una vergonya per a un govern que presumeix de transparència i no només això, sinó una falta de respecte intolerable a aquest diputat que li ha demanat que comparegui i també a la pròpia institució a la qual nosaltres representam. Per tant, esper i confio que després de set mesos de demanar aquesta compareixença a la comissió es digni a comparèixer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jerez, el seu temps s'ha exhaurit.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Anticipació, Sr. Jerez, em demana vostè. Anticipació, sí, l'anticipació està feta amb un pla director de 2003 que deia que en trenta mesos es podia fer aquesta planta, el seu partit ha tengut responsabilitats de govern en el Consell d'Eivissa, que és el competent per tractar aquests fangs, i ha mirat cap a un altre costat, no ha fet res. Anticipació, anticipació em diu. No té vergonya de dir-me anticipació. Evidentment que hem de fer feina, col·laboram amb el consell evidentment a nivell tècnic. Sap les reunions que feim? Evidentment que estam al costat del Consell d'Eivissa per donar-li solucions. A vostè li preocupa Santa Eulària només, a mi em preocupa tot Eivissa, situacions de depuradores que ens hem trobat dins la gestió dels fangs, la solució que s'havia trobat és la (...) dels fangs en camp agrícola, durant moltíssims anys es ve fent així.

Vostè planteja's per què dins un període electoral es va bloquejar que no es poguessin emprar les depuradores i per què en aquells moments varen generar duent al límit una planta depuradora perquè en aquells moments es varen produir uns vessaments i no s'han controlat aquests vessaments i aquesta depuradora de Santa Eulària ha tengut uns riscos que, evidentment, hem d'afrontar de cara a aquest estiu, com les altres. Hem de posar tots els mecanismes, (...) totes les alternatives i donam a qui té la competència tot el suport per arreglar-ho i ens trobaran en el seu costat, no passi pena.

I això si que li dic,estic a disposició d'aquest parlament sempre que faci falta i sempre que se'm requereixi. Disculpi vostè, amb mi dialoguen tant els batles del PP com els batles de qualsevol partit polític com qualsevol administració, tenim el seu suport i els feim costat per fer front a un problema que tenim en comú, cadascú, com vostè ha dit, des de les seves responsabilitats i les seves competències. Aquest conseller també ha reivindicat que es posi en marxa ja l'ampliació de la depuradora de Santa Eulària al ministeri, que les baixes que hi va haver per aquesta licitació retornin a Eivissa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicenç, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

... se'n varen riure de mi. Miri vostè que tengui...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.2) Pregunta RGE núm. 4069/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa de les iniciatives relatives a les competències que té adscrites la Conselleria de Presidència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 4069/16, relativa a defensa de les iniciatives relatives a les competències que té adscrites la Conselleria de Presidència, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Desde el inicio de legislatura su gobierno ya anunció que las competencias de igualdad y el Instituto Balear de la Dona pasarían a estar adscritas a la Conselleria de Presidencia y de hecho, tras las modificaciones legislativas oportunas, así ha sido en la teoría, pero no tenemos tan claro que lo haya sido en la práctica.

Ustedes, el pasado día 8 de marzo, trajeron a este parlamento su primera iniciativa en materia de igualdad que consistía -¿cómo no?- en la derogación de algo impulsado por el Partido Popular, en este caso la derogación de la llamada Ley de maternidad. Sin embargo, no fue usted, quien tiene adscritas estas competencias, quien defendió por parte del Govern la derogación de esta ley sino que fue otro conseller, en este caso la consellera de Servicios Sociales.

Nuestra pregunta, Sr. Conseller de Presidencia, es ¿por qué no defiende las iniciativas relativas a la competencias que tiene adscritas?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Crec poc en l'individualisme a l'hora de resoldre els problemes complexos, és més, em consider sobretot una persona d'equip, gregària, que li agrada fer feina amb l'equip i que li agrada, a més, reconèixer aquells companys que fan la feina ben feta.

És cert, a partir de dia 1 de gener d'enguany, fa ara tot just dos mesos, hem fet un canvi de competències, però a la vegada també, dins aquest canvi, vénen feines que ja estan fetes i d'elles n'hi ha dues que són importants: la de la Llei de maternitat i la Llei d'igualtat. A partir d'aquí podíem fer dues coses, una era fer-ho jo directament i l'altra era reconèixer la feina ben feta, la que han fet els companys que m'han precedit i que han demostrat jo crec que al llarg dels sis primers mesos que han estat capaços de plantejar lleis molt rigoroses.

Crec que és bo per part d'aquest govern i, a més a més, per part d'aquest conseller que hi hagi aquesta generositat quant que sigui la Sra. Santiago que ha fet ella la feina, que l'ha fet bé, i que sigui qui la pugui defensar en aquest parlament. Per açò mateix, varem prendre o vaig prendre aquesta decisió.

Dit açò, Sra. Fernández, al marge d'açò tenim molta feina a fer, moltíssima, a l'hora de lluitar per la igualtat entre homes i dones i per lluitar contra la violència masclista i aquí volem fer un camí de legislatura, que consisteixi, sobretot, en un gran pacte d'estat on tots hi estiguem. Li propòs que el puguem construir vostès i nosaltres, són vostès la força més grossa d'aquesta cambra i voldríem fer un recorregut on forces socials, econòmiques, partits polítics de manera conjunta acabem tancant un gran pacte per la igualtat i on de manera conjunta -insistesc- el puguem presentar a la societat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sr. Conseller, de lo que usted nos contesta podemos deducir que usted es muy generoso, pero con algunas cosas, porque le recuerdo que el presupuesto del Institut Balear de la Dona lo defendió usted cuando se aprobaba la Ley de presupuestos. En este caso entendemos que también, por esta regla de tres que nos ha dicho, también el trabajo fue de la consellera Santiago.

Nuestra duda realmente es si lo que hicieron traspasando las competencias de igualdad a la Conselleria de Presidencia fue meramente para conseguir una foto, pero es que si no fuese porque ustedes aparte del portavoz oficial que tienen del Gobierno tiene otro portavoz al que le tenemos que dar las gracias que es el Sr. Abril que siempre nos contesta y nos saca de dudas, cuando teníamos ese debate el Sr. Abril, portavoz de MÉS, que es además el partido al que pertenece la consellera que defendió la ley, contestaba, ante mi duda de por qué era la Sra. Santiago quien defendía la derogación de la ley, contestaba que era fácil y textualmente decía, "porque la impuso un lobby de hombres a un gobierno de hombres".

En primer lugar, evidentemente esta afirmación es falsa porque la ley la aprobó este parlamento que, evidentemente, como podemos comprobar, tiene paridad entre hombres y mujeres, pero también nos surge la duda y en este caso también la preocupación, si ésta es su política de igualdad, es decir, que una ley como ésta, la derogación de una ley como ésta o las iniciativas en materia de igualdad las tiene que defender una mujer y no las puede defender un hombre. A nosotros nos preocupa porque si ésta es la línea que van a seguir ustedes para promover la igualdad entre hombres y mujeres creo que flaco favor hacen en pro de la igualdad y, evidentemente, muy flaco favor hacen demostrando esto porque es un mal ejemplo para toda la sociedad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Fernández. No m'ha contestat. Li he estès la mà...

(Algunes rialles)

... li he estès la mà...

(Remor de veus)

... no, no... deixam al marge la qüestió de la igualtat del debat parlamentari, del debat polític i construïm vostès i nosaltres un projecte conjunt, un gran pacte d'estat a favor de la igualtat? Sí o no? El construïm junts. Fixi's vostè, no li dic ni tan sols que se sumi a la nostra proposta, li dic que la facem conjuntament amb la resta de forces polítiques. Està per la labor? No m'ha contestat. Puc entendre que vostè ho hagi de consultar i no ho pugui decidir vostè. Li propòs un home, li propòs una dona, facem-ho de manera conjunta.

Sra. Fernández, construïm aquest acord de manera conjunta. La gent, els ciutadans, ens demanen açò en aquests moments, que tenguem la capacitat de deixar al marge certes coses per posar-nos d'acord, i tenim massa feina enrere. Cap govern, ni l'anterior, ni el passat, ni el passat no ha estat capaç d'afrontar allò que representa la violència masclista i nosaltres tenim ara una oportunitat, una legislatura per endavant. Per tant, li propòs, té la mà estesa ben igual, volem fer feina i ens agradaria molt fer-ho conjuntament amb vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 4070/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a àrees de gestió de la Conselleria de Presidència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 4070/16, relativa a àrees de gestió de la Conselleria de Presidència, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. A l'anterior mandat, la Conselleria de Presidència tenia la següent estructura: Direcció General de Coordinació del Govern, Direcció General de Relacions Institucionals i Acció Exterior, Direcció General de Cooperació i Immigració i, a més, depenia de la Conselleria de Presidència: Advocacia, Multimèdia,

Centre Balears Europa i IB3. En aquest mandat també té la Direcció General de Coordinació, la de Relacions Institucionals, afegeix la de Relacions amb el Parlament, la de Comunicació, Advocacia i recentment l'Institut de la Dona. És a dir, més direccions generals, més càrrecs polítics, però manco competències efectives, manco responsabilitats de gestió. Per a Cooperació i Immigració, per a Multimèdia, per Centre de Balears Europa, per IB3 i assumeix l'Institut de la Dona.

És lògic idò que els ciutadans se demanin si aquesta estructura correspon més a l'interès general, o a una qüestió partidista o política del Govern.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Sr. Lafuente, dona resposta a una conformació de govern, faltaria més! Allò que m'estranya és que vostè avui em faci aquesta pregunta i que crec que té una resposta senzilla i basta mirar-se les preguntes que els seus companys fan al conseller de Presidència. Avui mateix els seus companys han demanat ja per les polítiques d'igualtat i la violència de gènere, demanaran per la política exterior i les relacions amb Catalunya, demanaran al conseller de Presidència pel Consell Consultiu, demanaran per la lluita contra la corrupció, demanaran per l'activitat pública i la comunicació del Govern. I tot açò ho respondrà el conseller de Presidència.

Per tant, crec que queda resposta la capacitat i els àmbits que té de responsabilitat aquest conseller i que estan perfectament justificats amb la funció que fa. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per la seva resposta. Però evidentment la seva conselleria té una càrrega política important. I a més, ara precisament i desitjam la recuperació del conseller Joan Boned sigui com més aviat millor, perquè se li afegeix com a competència i així pot justificar més la seva conselleria, les competències en ordenació del territori, ports i aeroports. Esperem que tenguim més èxit que quan va gestionar ordenació del territori a Menorca, que va deixar com herència el cas Gessarden, amb una indemnització de 29 milions d'euros al consell insular.

Però també a causa de les poques competències que vostè té a la seva conselleria, se li atribueix la responsabilitat en qualque nomenament, nomenaments polèmics, com va ser el del cap de gabinet d'Administracions Públiques de la

Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, que el seu candidat al Congrés de Diputats, Sr. Tejero, va qualificar com un *tiro en el pie*; o el nomenament de l'exconsellera i regidora del PSOE, Noemi Gomila, com a responsable de l'IBAVI a Menorca, que estaria bé que expliqués si es tracta d'un llistat, d'un llistat d'alts càrrecs transparent, de què vostè parla, o és un nou invent d'organismes unipersonals, d'empreses públiques i sector instrumental, per ocultar els càrrecs a dit.

Sr. Conseller, no només aquests nomenaments han estat qüestionats pels seus socis de MÉS i de Podemos, sinó també pel seu propi partit. Recentment, aquest cap de setmana en els mitjans de comunicació li deien que era un "conseller bombero". Jo crec que vostè és un conseller *bombero-pirómano* i de fet així es pot veure...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

...els responsables del partit polític no...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Em deixa sorprès vostè que ha estat conseller, Sr. Lafuente. Vostè no tenia un cap de gabinet? I qui el va triar? El degué triar vostè, no?, era un càrrec de confiança. Per què resulta ara que la Sra. Cladera i qualsevol dels altres consellers no pot elegir el seu cap de gabinet? Fins on arriba la seva perversió mental que suposa o representa el fet de veure coses que realment no són. Aquí cada un té la capacitat de triar i de triar des de la seva autonomia i quant a allò que representa la capacitat i la confiança.

Miri, en aquesta legislatura, efectivament, jo tenc algunes competències que l'anterior conseller no tenia. No era el portaveu del Govern, ni era tampoc el director, ni duia tota la part del tema de Dona, és cert. En tenia d'altres, tenia Cooperació Internacional, perquè era important per a vostès i era important per desmantellar-ho tot. En quatre anys no van donar una sola ajuda. Era també important per a vostès el control d'IB3, per què? Per convertir-ho en una espècie de maquinària propagandística del Govern. I açò van ser estratègies de govern, que van marcar vostès.

Per tant, açò no va de qui és qui té més coses, sinó de la funció que és capaç d'exercir quan en té la seva responsabilitat. I en açò vostès en poden donar amb cullereta a qualsevol.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 4073/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord del Consell Consultiu en relació amb el projecte de reforma d'aquest.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 4073/16, relativa a acord del Consell Consultiu, en relació al projecte de reforma d'aquest, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, Sr. Pons. El passat dia 9 de març el Consell Consultiu va emetre un dictamen desfavorable contra la primera llei que el Govern li va enviar per informar, sobre l'intent de modificar el Consell Consultiu per atribuir-li funcions que no li corresponen.

Curiosament va defensar aquesta modificació el Sr. Diéguez, el president del Consell Consultiu. I tots els seus membres es varen oposar de forma rotunda i per unanimitat a aquesta possibilitat, perquè és una invasió al Consultiu, perquè són funcions que no li corresponen, perquè la resolució de reclamacions derivades d'aquest dret d'informació pública correspon a un òrgan de transparència i és una obligació que els estableix la Llei de transparència estatal; perquè va en contra d'allò que diu l'Estatut d'Autonomia; perquè el Govern s'excusa amb la falta de doblers, per carregar aquesta funció al Consultiu, sense donar-li pressupost i sense explicar-li el volum de reclamacions que hauria de resoldre; perquè el que haurien d'haver fet és crear aquest òrgan de transparència autonòmic o fer un conveni amb l'òrgan de transparència estatal. I a més, se li recorda que ja ho va dir l'Advocacia de l'Estat, que havien de fer els deures el mes de juny i que tenia fins el mes de desembre per triar una de les dues opcions.

Sr. Pons, em podria donar la valoració del Govern davant aquesta situació inèdita que denuncia el Consell Consultiu, de falta de transparència i de falta de diligència d'aquest govern?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Riera, des de l'any 2013, quan es va aprovar la Llei de transparència del Govern central, des de l'any 2013, i vostè hi era, dos anys efectivament i què va fer vostè aquests dos anys? No, no va fer absolutament res i ens va deixar una patata calenta, que nosaltres havíem de resoldre. Que en qualsevol cas demostra la independència del Consell Consultiu. Açò que fins ara vostès havien qüestionat aquests darrers mesos, ara queda contrastada la independència del Consell Consultiu.

Què farà el Govern a partir d'aquí? Escoltarà el Consell Consultiu, tindrà en compte aquest informe, corregirà aquelles coses que el Consell Consultiu ha detectat, farà que no sigui qui resolgui els expedients del Consell Consultiu, els informarà ben igual, però a partir d'aquí es crearà un òrgan independent que serà el que resoldrà. Açò és allò que podem fer i ho volem fer amb el mínim cost possible.

Per tant, sí, nosaltres funcionam d'una altra manera. Escoltam el Consell Consultiu, ens adaptam a allò que ells ens diuen i feim les coses bé, a diferència d'allò que feien vostès quan governaven. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, en primer lloc, Sr. Pons, tiri d'hemeroteca i li diré allò que vaig fer jo en matèria de Consell de Transparència. Vaig anar a veure el secretari d'Estat de Transparència precisament perquè volia que les Balears fossin la primera comunitat autònoma que firmés aquest conveni de col·laboració, la primera comunitat autònoma. Pot tirar d'hemeroteca i ho trobarà. I ens varen dir que quan s'aproves, llavors podríem demanar.

Sap què passa? Que vostès no ho han demanat, com ha fet Astúries, o com ha fet Castella-La Manxa...

(Alguns aplaudiments)

Una altra cosa. No ens convenç amb aquesta justificació que fa vostè de tirar enrere, perquè com li dic, comprovi el que es va fer, ha tengut dos anys per desplegar. I a més de juny li vàrem dir que els faltava aquest òrgan i tenien mig any per fer-ho. Però sap quina és la realitat de dia d'avui, Sr. Pons? Que vostès no han fet la feina que toca i estan incomplint la Llei de transparència, que la gent no pot exercir el seu dret a reclamar i a saber amb informació pública que es resolguin les seves informacions, que no han signat un conveni amb l'Estat, perquè no volen saber res de l'Estat. Que no han creat un òrgan de transparència perquè no estan fent les feines de la Conselleria de Transparència que els toca, tampoc en matèria de l'òrgan de transparència.

Sr. Pons, posin-se les piles, comencin a fer feina, han estat nou mesos dormits, no sigui tan generós amb les altres conselleries i coordini un poc més i no estiguin tres anys adormits i sense òrgan de transparència, per favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. 2013, el Govern des de l'any 2013 no ha fet res ens diu vostè. I des de l'any 2013 fins el juny de l'any passat hi eren vostès i vostè era la màxima responsable. I l'únic que és capaç de dir és que va demanar cosa a Madrid en aquests dos anys?, l'únic que va fer va ser demanar cosa a Madrid? Home, Sra. Riera!, siguem un poquet seriosos. Vol que tirem d'hemeroteca?, vol que tirem d'hemeroteca? Miri, li contaré algunes coses que diu l'hemeroteca; l'hemeroteca diu que vostès la legislatura passada es van plantejar suprimir el Consell Consultiu; com que van aconseguir suprimir el CES van ser capaços...

(Remor de veus)

...es van plantejar suprimir el Consell Consultiu.

(Petit aldarull)

Vostès van pressionar els membres del Consell Consultiu fins a límits mai no vists per no posar emperons a la Llei de símbols; vostès van burlar els dictàmens del Consell Consultiu canviant la Llei de símbols i recuperant a través d'esmenes del Partit Popular el mateix redactat que el Consell Consultiu havia considerat inconstitucional. Aquesta era la pràctica d'actuació que vostès tenien, Sra. Riera, i aquí ho feim d'una altra manera, aquí escoltam el Consell Consultiu...

(Remor de veus)

...i som capaços de canviar-ho.

Puc entendre que el Sr. Company es posi nerviós, amb açò, ell també hi era, al Govern, però no és aquesta la manera; la manera és assumir que durant un any i mig no van fer res, i que ara ho estam fent i estam donant resposta, i almanco vostè hauria de poder reconèixer aquest esforç. Corregim aquells defectes que vostès van provocar.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 4074/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat pública del conseller de Presidència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 4074/16, relativa a activitat pública del conseller de Presidència, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Conseller, tiene usted una manera muy peculiar de defender su gestión, y es mirar

hacia atrás. Los ciudadanos ya se han pronunciado pero usted no contesta a lo que se le plantea y lo defiende desde luego mirando hacia atrás.

En cualquier caso...

(Alguns aplaudiments)

...Sr. Conseller, la publicación de las agendas de todos los miembros del Gobierno sin duda es un acto de transparencia porque permite que todos los ciudadanos puedan conocer la actividad pública que desarrolla cada miembro del Gobierno y cómo se organiza. De su agenda podemos deducir alguna conclusiones muy particulares: en primer lugar, la transparencia; su agenda sólo es posible visitarla la semana actual, en contra de lo que hacen otros compañeros suyos de gabinete no tiene histórico, por lo tanto los ciudadanos no pueden saber qué hizo usted la semana pasada.

Después otra cuestión que nos llama la atención es lo vacía que tiene su agenda; en contraposición a tanta responsabilidad como usted ha dicho que tiene desde luego no se ve reflejado en su agenda; yo tengo aquí las de las últimas cuatro semanas, que por cuestión de tiempo no puedo hacer referencia a todas ellas, pero sí tengo que decirle que hay muy pocas diferencias programáticas semanales desde el inicio de la legislatura. Le voy a hacer referencia sólo a las dos semanas anteriores. Mire, el día 7, lunes -la semana del 7 y la semana del 14-, el día 7, lunes, usted por la mañana, a las 9 de la mañana, tiene un fórum, Radio Mallorca, y ya no tiene nada hasta las 7,30 de la tarde, que tiene un cóctel con..., con el cónsul de Noruega. El martes usted viene aquí. El miércoles usted empieza..., bueno, el martes viene aquí al Parlamento, el miércoles empieza a las 11 de la mañana, de las 11 a la 1 tiene reunión con el gabinete, y el jueves empieza a trabajar a la 1, Junta de Portavoces, y ya no tiene nada hasta las 8, en que asiste al *Teatre de Barra del Dia de la Dona*. Viernes...

(Remor de veus)

...viernes, tiene el Consejo de Gobierno.

La semana siguiente usted vuelve a empezar a trabajar a las 11 hasta la 1, reunión con su equipo; los miércoles vuelve a empezar a las 11, reunión con el equipo, por la tarde ya no tiene nada; y el jueves sólo tiene un acto a las 10 de la mañana, que es la presentación de un fórum. Desde luego...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci!

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

...éstos son..., ésta es la agenda consolidada y esto es lo que usted dice a los ciudadanos que hace. Por lo tanto supongo que aquí usted dice lo que ha hecho a lo largo de este mes.

Por tanto la pregunta, Sr. Conseller, es la siguiente: ¿Considera el Sr. Conseller de Presidencia que la actividad

pública que desenvolupa responde a las necesidades de los ciudadanos? Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Veig que el nivell del Partit Popular puja per moments a l'hora d'afavorir...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...el debat en aquesta cambra.

(Cridòria i aplaudiments)

Aquesta agenda a què vostè fa referència, com la de tots els meus companys, és l'agenda pública, Sr. Gómez, i vostè ho sap perfectament. Després hi ha una agenda del dia a dia, del que representa, i sobretot a la Conselleria de Presidència, moltes reunions amb els consellers, amb el mateix govern, i que resulta que efectivament no està com a tal. L'agenda pública tots els ciutadans poden saber quina és, i com molt bé vostè explica cada dia hi ha actes que són els públics, que són aquells que nosaltres penjam perquè vostès en puguin tenir coneixement, i aquest és un exercici de transparència que vostè ha reconegut. Miri, feim una cosa bona, penjam les agendes, estan a la seva disposició. Açò és transparència, i resulta que no ho podem comparar amb altres anys perquè tampoc no hi era. És un canvi...

(Remor de veus)

...per a bé, Sr. Gómez. Per tant anam fent les coses millor, i si resulta que la crítica més grossa del Partit Popular a aquest conseller està lligada a aquesta agenda no anam per mal camí.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 4080/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Oficina Anticorrupció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 4080/16, relativa a Oficina anticorrupció, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Entenc que és el Sr. Conseller de Presidència que ha de respondre també aquesta pregunta. Li puc assegurar que no ens hem posat d'acord per...

(Remor de veus)

...incidir...

(Rialles de l'intervinent)

...a amagar la seva figura. Ara no sé si m'estic referint a un bomber, a un piròman, a un fontaner, a un gregari d'un equip ciclista, com vostè mateix ha dit, però, en fi, potser aquesta acumulació de càrrec és el que pot motivar que encara seguim a l'espera de notícies respecte de l'Oficina anticorrupció.

Ja fa mesos li vam demanar per la creació d'aquesta oficina i vostè mateix ens va anunciar que es crearia durant el primer trimestre de 2016. Ara ens arriben notícies que potser no s'aprovi enguany, i esper que vostè m'ho pugui desmentir. No acabam d'entendre els motius d'aquest retard; sentim notícies que s'adaptarà als models dels països nòrdics, que sempre és una referència per a quasi tot però buida de contingut, a vegades; i no tenim clar, tampoc, si el Consultiu està participant de qualque manera en la tramitació de l'oficina ara mateix, també ens arriben notícies contradictòries en aquest sentit. No sabem tampoc si hi ha hagut modificacions des de la resposta que vostè mateix ens va donar quant al model d'oficina que es volia presentar.

En qualsevol cas ens agradaria saber si aquest govern té intenció de posar en marxa el més aviat possible aquesta oficina tan necessària. Pot triar el cas que s'ha de posar per respondre aquesta pregunta. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Notícies, n'hi ha hagudes moltes, i em sorprèn que vostè tampoc no les sàpiga perquè han estat públiques.

(Algunes rialles)

Li posaré..., és a dir, tenim claríssima la importància de la Llei de l'Oficina anticorrupció, n'estam absolutament convençuts, i, és més, ja l'hem començada a tramitar; dia 2 de desembre, dia 2 de desembre, aquest govern va iniciar la tramitació de la Llei de l'Oficina anticorrupció. Dia 14 del mateix mes de desembre la va exposar al públic, i a partir d'aquesta exposició al públic, per tant vostès hi han pogut tenir accés, l'han poguda veure, l'han poguda estudiar, i han pogut fer totes les propostes de millora que hagin volgut. Va acabar el termini d'exposició al públic, hi ha hagut 69 al·legacions, aquestes 69 al·legacions estan contestades, n'hi ha una quarantena que..., 40 d'aquestes 69 que han estat acceptades,

s'incorporen al text i per tant crec que l'enriqueixen moltíssim, i en aquest moment ja, amb tot acabat, estam ara tancant els darrers informes amb la previsió -i ja li ho puc assegurar ara- que en el proper Consell de Govern, divendres de la propera setmana, s'aprovarà el Projecte de Llei de l'Oficina anticorrupció perquè sigui remès a aquest parlament i el puguin tramitar.

Nosaltres haurem acabat de fer la feina, l'haurem feta en el temps que teníem previst, és cert que amb un poc de demora perquè les al·legacions han estat complicades de contestar, però la feina hi és, és a la seva disposició. No hem sentit res per part seva quant a allò que representen propostes de millora, entenem que el silenci seu és positiu i per tant anam per bon camí. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pons. No es preocupi, que li farem arribar les nostres propostes al respecte. Gràcies per la concreció. Ja sabem quan s'aprovarà el Projecte de Llei, amb la qual cosa crec que anem per bon camí, però fins ara no teníem aquesta dada concretada. En qualsevol cas sí que ens agradaria poder concretar també quant a la capacitat..., quant al model que tindrà aquesta oficina, i entenem que no hauria de tenir capacitat sancionadora, que era més preventiva i formativa, a més d'investigadora i d'anàlisi, i si em poguéssim concretar de qualque si anem per aquí o bé si encara (...) propostes tenim la possibilitat d'acabar de concretar el model de l'oficina del qual encara tenim molts dubtes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el projecte de Llei era a la seva disposició, insistesc molt en açò, vostès han pogut fer la feina que hagin trobat convenient.

En qualsevol cas, a efectes per part del Govern tenim claríssim que serà una oficina absolutament independent, que penjarà d'aquest parlament, amb tota l'autonomia que ells puguin tenir.

El projecte de Llei, com a tal, està tancat, ja no es poden presentar al·legacions, perquè els terminis van acabar. L'únic que queda ara de marge és dins la tramitació parlamentària que vostès hi puguin presentar esmenes.

Crec que el que hauria calgut és que, prèviament, ens haguessin donat la seva opinió, perquè açò ens permetia avançar feina i amb aquest avançament de feina, senzillament, simplifícavem després encara més la tramitació.

No ha estat així, esper que en el darrer moment d'ara no canviïn vostès o no facin propostes que suposin evidentment distorsions d'una idea que és compartida, que va ser molt debatuda en els acords de governabilitat i que, insistim, a partir de dia 3 d'abril entrarà ja en aquest parlament i, a partir d'aquí, s'obrirà un nou debat que, en tot cas, hauran de fer i decidir vostès. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4050/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a urgències a Can Misses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 4050/16, relativa a urgències a Can Misses, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats, molt bon dia. Dia 9 de març del 2015 es va efectuar el trasllat de pacients de l'antic hospital Can Misses d'Eivissa al nou hospital Can Misses. Aquesta nova instal·lació havia de millorar l'atenció als pacients en aspectes com per exemple acabar amb les esperes als passadissos per manca de llits i amb la saturació del Servei d'Urgències.

Malgrat tot, juntament amb els llits, es traslladaren els problemes de sempre, i cada hivern i cada estiu es produeixen puntes que ens deixen imatges de pacients als passadissos d'un hospital, perquè no hi ha lloc a les habitacions on sí podrien ser ben atesos: haver de menjar davant tothom; haver de rebre les cures de les infermeres sense cap tipus d'intimitat; canviar el sèrum; punxar agulles; haver de fer les necessitats dins una borsa a un passadís envoltat de la resta de malalts, s'imaginem?

De vegades pens que no, pens que els diferents consellers de Sanitat són atesos amb tots els privilegis o fins i tot amb una sanitat privada. De vegades pens que s'haurien de passejar més pels passadissos d'urgències dels hospitals i veure malalts de més de setanta anys que fa dos dies que hi dormen.

Fa dues setmanes, a l'hospital de Can Misses, tornàrem veure pacients que varen passar quasi quatre dies als passadissos abans de pujar a planta, i ja ens hi hem avesat a això, però no és just. No és just que un servei sanitari públic, pagat amb els impostos de tots, no doni una atenció digna als pacients. Tanta sort que els professionals, que ens fan les coses més fàcils, sí que posen de la seva part.

Podríem retreure a antics governs que hospitals com Can Misses o Son Espases, amb una milionada no contemplassin més llits, però vostè no en té la culpa de com es va fer, tot i així ara n'és la responsable. I per això, li deman: té o pensen fer qualque pla de prevenció per evitar la saturació de les urgències de Can Misses que es produeix cada estiu i cada hivern?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera, Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta, bon dia a tothom. Miri, jo tenc la sort d'haver tengut una trajectòria professional que m'ha dut per molts llocs i molt prop d'urgències hi he fet feina molts anys, i quasi vint anys a un hospital.

Treballam per millorar l'atenció sanitària i li puc assegurar que ens preocupa i ens preocupa moltíssim, però no podem a determinats moments que hi ha major aflluència de pacients; estic totalment d'acord amb vostè que hem de preveure aquestes situacions i posar totes les mesures en marxa.

Ara és temps de grip, fa unes setmanes feia prou fred i això fa que patologies cròniques s'agreugin i per tant visitin més, les urgències se saturen i no hi ha derivació cap a l'àrea d'hospitalització.

Un increment de la pressió assistencial. Els mesos d'estiu a Eivissa els factors són diferents, però és vera que pràcticament es triplica la població, per tant la pressió de la població jove en unes situacions determinades també és important.

Nosaltres intentam trobar solucions, obrir més llits, posar llits en marxa no és immediat, s'ha de contractar gent, i jo per això deman disculpes a la població, a totes aquelles persones que han hagut d'esperar més de dotze hores a una zona d'urgències. Però li puc assegurar que fem feina.

I de cara a l'estiu dissenyam nous circuits els quals inclouen preparar metges més formats en psiquiatria, sobretot, i en traumatologia, que siguin presents a urgències per atendre aquestes patologies que són més freqüents.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, si no hi ha més lloc, no hi ha més lloc, si no hi caben més llits, no hi caben més llits, però també és cert que les habitacions de Can Misses estaven pensades per acollir un sol llit i ara són instal·lacions on, pensades per a un, n'hi ha dos.

M'admira la capacitat de la gent, dels ciutadans, perquè no ens queixam així com ens hauríem de queixar. Creim que hem de donar les gràcies als professionals, però no se'ls pot carregar tota la tasca que ha de fer l'administració.

Només per acabar, li vull demanar si existeix un conveni amb la sanitat privada per tal que, una vegada aprofitats tots els

llits de la pública, s'hi puguin derivar pacients, com sí passa a altres hospitals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Sí, és clar que tenim convenis amb la sanitat privada i sempre hem dit el mateix, sobretot potenciarem aquella sanitat privada que no té ànim de lucre, com a Sant Joan de Déu i Creu Roja, però si és necessari derivar a un moment determinat, doncs evidentment es deriva.

Hem creat també equips multidisciplinaris, perquè l'important és que els pacients de vegades no arribin a urgències; és a dir, potenciam la primària, treballant amb el 061 i treballant amb les urgències hospitalàries perquè els pacients ja no hagin d'arribar, que ens avancem i ens avancem sobretot a primària.

S'han posat unes pantalles explicatives al *hall* de l'hospital de Can Misses per explicar aquelles patologies més benignes o més lleus, perquè sàpiguen que han d'anar als centres de salut i als SUAP, amb això hem de fer moltíssima feina i agraïm l'aportació de tots perquè és molt important.

I després, doncs millorar la coordinació també dels metges de primària, sobretot metges de primària i metges especialistes, vull dir que intentar derivar el menys possible allà.

Amb la cronicitat també ens ajuda a treballar d'una forma diferent, però que és la nostra preocupació, li puc garantir.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4071/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa al manteniment del departament d'afers exteriors per part de la Generalitat de Catalunya.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4071/16, relativa a suport al manteniment del departament d'afers exteriors per part de la Generalitat de Catalunya, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, fa uns dies el vicepresident del Govern va visitar el cap de departament, conseller de la Generalitat d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència. Malgrat que el Tribunal Constitucional ha suspès el Decret de creació d'aquest departament, jo li deman, i pot respondre amb un monosíl·lab,

si vol, no importa que em respongui a una altra pregunta: el Govern suporta la decisió del seu vicepresident de continuar donant suport al Departament d'Afers Exteriors i Transparència de la Generalitat de Catalunya?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller, Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta. Li respondré amb una reflexió, Sr. Vidal, primer de tot aquest govern creu necessària i estratègica la definició d'una política exterior a la nostra comunitat autònoma que ens posicioni en el tauler de la geopolítica internacional, amb la finalitat de defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Açò ho dic, i som conscient que ho hem de fer modesta i sense grans pretensions, però ho hem de fer.

I la prioritat l'hem marcada, hem decidit que volíem sobretot reforçar tots els lligams amb el que fa referència a la Mediterrània occidental. Som a la mateixa distància de la península ibèrica que del nord d'Àfrica, el sud de França o les illes de Còrsega i Sardenya, i davant d'açò hem desplegat i fem un esforç per arribar a tots aquests indrets i tenir bones relacions de veïnatge.

Açò ho he explicat en comissió i vaig entendre, a més a més, que hi havia una certa comprensió i que estàvem en certa manera d'acord tots els grups polítics en què fèssim i reforcéssim aquesta feina.

Dit açò, jo ara li he de demanar: si nosaltres, en el nostre àmbit competencial, decidim enfortir els afers exteriors per relacionar-nos amb la resta d'estats o de regions, per què no ho ha de poder Catalunya i desplegar aquí tota una sèrie de política en defensa dels seus ciutadans?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no és així això, som jo que li deman a vostè si dóna suport el vicepresident, n'hi ha prou que em digui sí o no.

De la seva resposta, he pogut deduir que el que diu el Tribunal Constitucional a vostè li és exactament igual; vostè allà, com els de Podemos, com Buzz Lightyear, *hasta el infinito y más allá*, el Tribunal Constitucional va suspendre el decret de creació d'aquest departament. La pròpia Generalitat de Catalunya, en el seu organigrama, lleva aquest nom d'afers exteriors i el canvi per un altre nom, no pensa canviar-lo a dins, però sí el canvia.

Li repetiré: creu que el vicepresident ho ha fet bé i ha de continuar desobeint el Tribunal Constitucional donant suport a la Conselleria d'Afers Exteriors i Transparència de la Generalitat? I si és així, que veig que va per aquí, ens digui en quina qualitat hi va anar, com a visita d'un conseller col·lega de dues comunitats autònomes dins l'Estat espanyol? Com a visita d'un conseller col·lega dins un estat que no és l'Estat espanyol o com a visita d'un conseller d'un estat independent?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

El nivell continua pujant, va ser una visita entre dos consellers de dues comunitats autònomes de l'Estat espanyol, faltaria més. I on resulta que el responsable de política exterior de la Generalitat és el Sr. Romeva, fins que ningú no digui el contrari. Per tant, el Govern de les Illes Balears, en aquest cas, el vicepresident, es va reunir amb un conseller d'una altra comunitat autònoma. Ens hem assegut dues vegades amb la Generalitat Valenciana i no hi ha hagut cap inconvenient. Què és aquesta mania i aquesta fixació que tenen vostès per destruir qualsevol relació i qualsevol pont d'acord amb Catalunya? Què és el que els obsessiona tant que fa impossible que puguem fer una certa feina amb una certa normalitat entre les diferents regions?

Miri, d'aquí a un mes anirem a Algèria i ens reunirem amb el Govern algerià, hi haurà cap problema? A que no! Ens vam reunir amb València, ens vam reunir amb el Govern valencià, hi ha cap problema? A que no! Ens reunirem amb Sardenya i amb Còrsega, amb els seus presidents, hi haurà cap problema? A que no! I ara hem anat a Catalunya i ens hem assegut amb el seu president i amb el seu conseller, hi ha cap problema amb açò? No n'hi hauria d'haver cap, haurien de ser capaços, defensant els interessos comercials, culturals i socials de les persones que viuen aquí, haurien de ser capaços de tendir ponts.

Nosaltres continuarem tendint ponts, cercant fórmules de reforçar els vincles amb totes les regions mediterrànies...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

... encara que a vostès no els agradi. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

I.9) Pregunta RGE núm. 4081/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Palau de Congressos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, ... Silenci, per favor.

Novena pregunta, RGE núm. 4081/16, relativa a Palau de Congressos, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputats, diputades i resta d'assistents al Ple d'avui. Des que vaig entrar a aquesta cambra, tenc la sensació que arrossegam coses, que pagam per coses que tenen molt a veure amb la ineficàcia i amb el "curtplacisme", també amb la manca d'estratègia i amb la manca de valentia: podem parlar de Son Espases, o podem parlar en el futur de la facultat de medicina, si finalment s'aprova.

El Palau de Congressos va costar 160 milions d'euros de doblers públics, 30 milions el terreny i 130 milions la resta del palau. Darrerament veiem com els mitjans diuen que ja hi ha esdeveniments per a 20.000 persones o que el Palau de Congressos costa cada mes 30.000 euros. Creiem, des del nostre grup parlamentari, que correm el risc de deixar endurnos per aquests càntics de sirena i per això la meua pregunta és: per quins motius pensa el Govern que la gestió privada del palau és millor que la pública?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident, Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Saura, som un ferm partidari de la gestió pública, un ferm partidari de la gestió públic on la gestió pública sigui lògica i pugui dur a terme una gestió millor, que podria ser una escola, que podria ser un hospital. En el cas de la gestió del palau i un hotel annex, l'administració no hi té experiència, no hi té el saber, no hi té el coneixement adequat i entre l'Ajuntament de Palma i el Govern de les Illes Balears vàrem considerar que havíem de treure un concurs i que, en aquest cas, havíem de cercar la millor oferta que pogués garantir una gestió adequada, de gent amb experiència, si és possible internacional, en gestió de palaus de congressos.

Evidentment, l'administració no té aquesta experiència i per tant vàrem considerar que era molt millor treure un concurs, com es treuen els concursos de moltíssimes qüestions que gestiona l'administració i hi ha, evidentment, un control públic, faltaria més, però la gestió directa la du en aquest cas una

empresa especialitzada. Sembla el més raonable i així ho vàrem acordar entre l'ajuntament el Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Jo crec que si té aquest compromís amb la gestió pública, ho pot demostrar i ho podem demostrar una majoria parlamentària, com no hi havia hagut mai, progressista, en aquest parlament. A l'Ajuntament de Palma, quan es va votar, Som Palma va votar en contra, però MÉS i el PSOE van votar per la gestió privada del Palau de Congressos.

Hi ha un estudi de viabilitat que va fer l'anterior gerent del Palau de Congressos, on es diu que el millor seria una explotació pública i una gestió privada, amb una empresa que tenguí experiència, precisament per evitar aquesta manca d'experiència del sector públic.

I per què proposam això? Perquè si no la gestió privada en el que es pot convertir és en un Palau de Congressos que serveixi per a batejos, bodes i comunions, i pensam que és un bon moment per ser valents i per apostar per una explotació pública. Per què? Perquè sigui una eina política, per atreure talent, perquè venguin grans empreses i es generin sinèrgies, dinàmiques econòmiques positives. També perquè es contractin empreses d'aquí i no que Melià, Barceló o d'altres empreses puguin dur les seves d'altres països.

Aquest estudi de viabilitat econòmica diu que amb vint anys podríem fer 16 milions d'euros, que amb vint anys hi hauria 16 milions d'euros a la caixa. Creiem que és bon moment per apostar per un model turístic diferent, per un model productiu també diferent i aprendre de ciutats com Bilbao, com Dublín, on les gestions dels palaus de congressos són públiques, però hi ha una empresa que opera aquests palaus de congressos. Perquè la rendibilitat social no és el mateix que la rendibilitat econòmica i l'interès privat moltes vegades no coincideix amb l'interès general.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, efectivament, aquest estudi el coneixem, el vaig encarregar jo, i aquest estudi no està contrastat, aquest estudi evidentment és un estudi només inicial i no tenia en compte molts factors que en aquests moments sí coneixem. I li puc assegurar, evidentment, que hi vàrem mirar bé quines eren les circumstàncies que hi hauria, entre d'altres coses es restablí un personal mínim que sabíem com començàvem i no on acabàriem, per tant engreixàriem una empresa pública, vostès que parlen de reduir també el sector públic instrumental, que

sabiem com començarien i no com acabarien les necessitats de personal. Sabiem on som ara amb les despeses que hem d'assumir, aquests 30.000 euros que vostè diu, però que no seran 30.000 cada mes, perquè ara no està en marxa, quan estigui en marxa totalment li asseguro que aquesta quantitat serà molt superior.

I li asseguro també que, efectivament, l'administració per què ha de gestionar un hotel i un palau de congressos? Perquè la gestió haurà de ser única, perquè comparteixen l'aparcament, comparteixen les entrades, comparteixen les cuines, ho comparteixen tot, per tant haurà de ser una gestió única, no es pot treure a trossos, com defensava el Sr. Pep Sintès, i li puc assegurar, per tant, que en aquests moments s'ha fet el millor per defensar els interessos dels ciutadans i ciutadanes.

És més, és més, la part social que vostè diu, de repercussió a la ciutat i a les Illes Balears estarà contemplada en el concurs i evidentment serà una obligació que tindrà l'empresa. I insistisc, amb control públic, com passa amb qualsevol gestió indirecta de qualsevol servei públic que en aquests moments es faci, és una gestió indirecta per part d'una empresa que tindrà l'experiència i que tindrà, evidentment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

... per tant, més garanties de dur-ho endavant.

I.10) Pregunta RGE núm. 4083/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a peonades als hospitals públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 4083/16, relativa a peonades als hospitals públics, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia diputades, diputats, membres de la cambra. La pregunta que avui formularé és una pregunta que està recollida d'una aplicació informàtica, l'Appgree, que el Grup Parlamentari Podem ofereix a la ciutadania per traslladar tot allò que volen a aquesta cambra.

Per tant, per fer una petita introducció, informar que les peonades és una forma col·loquial de definir els programes extraordinaris de consultes o quiròfans que s'han generalitzat en els últims anys en el sistema nacional sanitari amb l'objectiu de disminuir les llistes d'espera fora de la jornada laboral tot i que el sobrecost que suposen les peonades va fer que les autonomies abandonassin el sistema amb la crisi, el Govern del

pacte ha recuperat les peonades com a mesura estrella per baixar les llistes d'espera.

El principal problema és que es podria produir l'efecte contrari o l'efecte pervers i disminuir l'activitat en horari de matí per desviar els programes extraordinaris que són més rendibles, així com estimular les revisions innecessàries de consultes successives.

És per això que es pregunta: quins controls es fan sobre les denominades peonades dels professionals sanitaris als hospitals públics?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Miri, en primer lloc és cert que el terme peonada a mi em sembla bastant despectiu i preferir parlar de pla d'activitat extraordinària, que es crea per reduir les llistes d'espera que, com bé sap i sabem tots, són molt elevades en aquesta comunitat autònoma.

Els professionals fan jornada fora de la seva jornada ordinària, per això se'ls paga aquesta activitat realitzada, tant a consultes externes com a quiròfans.

Els ciutadans es mereixen un millor servei i hem de cercar les mesures que en aquest moment tenim a l'abast perquè aquest objectiu es pugui assolir.

Miri, el juny del 2015 l'espera mitjana per a intervencions quirúrgiques era de 105 dies i 83 dies per consultes; en dades de febrer, que encara no estan publicades, però en dades de febrer hem reduït l'espera en cinc dies d'intervencions quirúrgiques i les consultes en set dies, encara no és suficient, no és suficient, i volem que els ciutadans i les ciutadanes gaudeixin dels millors serveis públics, però pensam que sí que anam per bon camí per reduir les llistes d'espera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera. Bé, des de Podem simplement volem assegurar-nos que les coses s'estan fent amb un mínim de control i pensem que metges, però tampoc... si no augmenten infermeres, auxiliars, zeladors, etc.

Les llistes d'espera per a proves són molt elevades i a vegades són la pedra que atura el procés, aquestes proves s'han de poder fer en horabaixes o dissabtes. Podem apostar per la contractació de personal mentre hi ha hagi gent aturada. És

inacceptable un sistema que sobrecarrega a uns deixant a d'altres fora.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Evidentment no és l'única mesura, no ho és, no ho podria ser i el que s'intenta a més és fer un ús més eficient dels recursos, totes aquestes mesures sabem que s'han de regular i s'han de regular bé i, efectivament, als professionals se'ls demana un mínim d'activitat ordinària, els matins, per permetre'ls fer jornada extraordinària els horabaixes.

Com ho gestionam?, idò en principi hi ha un control administratiu d'estudi de la llista d'espera per donar preferència a les persones que duen més de sis mesos esperant una intervenció quirúrgica i més de dos mesos esperant una consulta. Així és com prioritzam.

Per una altra banda, hi ha una gestió acurada per part dels equips directius que efectivament veuen com estan disponibles els quiròfans i assignen quiròfans en funció de l'activitat que s'ha de realitzar, perquè a vegades són incompatibles unes i altres.

Aquesta activitat realitzada es verifica diàriament per professionals i on tenim el principal problema és en la contractació de metges de determinades especialitats, però ens preocupa el sistema públic i gestionam, intentam gestionar amb la màxima transparència.

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4049/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Silvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mitjans de reforç al servei d'urgències de l'Hospital de Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 4049/16, relativa a mitjans de reforç al servei d'urgències de l'Hospital de Formentera, que formula la diputada Silvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Silvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Molt bones tardes, senyores diputades, senyors diputats, mirin, l'any 2007 obrí les portes l'Hospital de Formentera, en aquell moment la planificació que es va fer per al Servei d'Urgències estava prevista per atendre una població estable de 9.000 persones. Evidentment era una previsió a la baixa perquè lògicament l'illa de Formentera, com la resta d'illes, no té 9.000 possibles pacients als mesos d'estiu, sinó que en té fins a tres o quatre vegades més.

L'any 2015 la població segons el cens aprovat al gener de 2015 era de 12.300 persones i, per tant, hem tengut un augment significatiu de població estable, però també de turisme i, per tant, tenint en compte aquest fet i tenint en compte que els darrers anys, sobretot 2013, 2014, s'estan atenent més de 16.000 urgències a l'Hospital de Formentera amb un equip de només dos metges d'urgències, aquesta diputada que els parla va decidir presentar una proposició no de llei a la Comissió de Salut el passat mes d'octubre. En aquesta comissió es va aprovar per unanimitat determinar un reforç d'aquest servei d'urgències per a l'Hospital de Formentera, però a dia d'avui encara desconeixem en què es materialitzarà, en què es concretarà aquest reforç.

Per tant, Sra. Consellera, m'agradaria que vostès ens diguessin i ens expliquessin, als formenterers i formenteres, en què consistirà aquest reforç i si finalment tendrem major garantia de servei i una major qualitat de servei d'urgències a l'Hospital de Formentera per al proper estiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, al mes de novembre passat vaig visitar, vaig tenir l'ocasió de visitar l'Hospital de Formentera, també el Consell de Formentera com bé sap, i vàrem poder recollir les demandes principals. Jo també havia revisat les dades de població i la població ha augmentat notablement des que es va inaugurar l'hospital.

Per tant, és més que justificat, o sigui, després d'aquesta visita vàrem anunciar aquest increment necessari per poder atendre millor les urgències perquè a més un altre fet és que durant els mesos d'estiu la població es triplica i... no només a Formentera, sabem que s'han de reforçar també altres zones, però Formentera també.

El redimensionament per tant està més que justificat i sí, en aquest moment comptam amb dos metges i dues infermeres com equip d'urgències i s'augmentarà un equip complet més amb un metge més i una infermera més.

Gràcies..., els mesos d'estiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Silvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, li agraeisc moltíssim aquest grau de concreció, entenc que es tracta d'una demanda dels professionals que treballen actualment a l'Hospital de Formentera, és una demanda també de la seva població, dels Consell de Formentera evidentment i de jo mateixa i de les persones a les quals represent, i per tant entenc que el fet que

tenguem un metge més i una infermera més de reforç de l'equip d'urgències contribuirà molt notablement a una millora del servei.

Jo vull recordar també, com vostè ja sap, que Formentera és l'única illa que no compta amb personal propi del 061 i, per tant, entenc que això ha de ser també un element molt especial a tenir en compte a l'hora de fer un màxim esforç al cas de l'illa de Formentera.

Per tant, esperem que sigui una realitat en breu, jo sí que li agrairia, si té a bé fer-ho, que ens concreti a partir de quin moment s'incorporaran aquestes dues persones més al Servei d'Urgències i per tant, donar-li les gràcies per haver atès aquesta demanda i perquè passem un estiu amb una major cobertura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Miri, jo vull aprofitar a més, perquè és cert que crec que hem fet esforços importants a Formentera i per intentar resoldre les necessitats amb origen i no haver de desplaçar-se pacients i cuidadors i, per tant, des que governem hem ampliat el servei de... bé, hem posat a l'abast de ciutadans i ciutadanes el Servei de Reumatologia i Urologia en freqüència setmanal, Endocrinologia és quinzenal, Neurologia vàrem començar fa molt poc, el mes de febrer si no record malament, mensual, es podran fer prest proves de colonoscòpia, s'ha posat la figura de l'infermer d'hospital de dia oncològic per poder administrar tractaments oncològics i endovenosos dues vegades cada dia en lloc de dues vegades a la setmana, les proves d'esforç de cardiologia es podran fer dues vegades, també, setmanals.

Crec que hem superat un poc el mandat que ens va fer el mes d'octubre en ampliar serveis, apropar serveis a la població i sempre estudiam les puntes d'activitat quan comencen, no sé exactament quan està previst, però estic segura que ara quan s'iniciï la temporada turística, idò, podrem ja gaudir d'aquests professionals.

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4653/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures de protecció de la posidònia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 4653/16, presentada en substitució de la RGE núm. 4058/16, relativa a mesures de protecció de la posidònia, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, llevan diez meses de gobierno y no sabemos nada sobre el decreto para la protección de la posidonia. Cada año más de 90 millones de metros cúbicos de aguas fecales mal depuradas son vertidas sobre las praderas. Nuestras depuradoras no funcionan, Sr. Conseller, realizan, y con grandes problemas, un tratamiento secundario generando un agua que sigue contaminada y es contaminante para los hábitos marinos. Y no quiero entrar en la enorme cantidad de veces al año que las depuradoras tienen que abrir sus aliviaderos de emergencia que vierten directamente las fecales a calas y playas sobre hábitats de posidonia.

Inexplicablemente la Conselleria de Medio Ambiente no está haciendo nada para señalar con balizas dónde se encuentra la desembocadura de los 124 emisarios submarinos y analizar qué está pasando con las praderas en estos puntos de alto riesgo. ¿Por qué, Sr. Vidal?

En agosto la directora general de Espacios Naturales fue preguntada sobre las medidas del futuro decreto para proteger la posidonia y contestó con una sola frase, "pondremos boyas para regular el fondeo que, por supuesto, serán de pago". Generó una gran preocupación que no supiera decir más medidas cuando los problemas de contaminación sobre el hábitat son evidentes y llama la atención que lo que sí tenía claro es una medida: el pago por amarrar en una boya. ¿Es cierto, Sr. Vidal, que los usuarios del mar tendremos que pagar? ¿acaso usted cuando se va de excursión a cualquier ANEI o zona LIC terrestre tiene que pagar?

Sr. Conseller, ¿nos podría informar sobre estas posibles medidas que va a contemplar el decreto de protección de la posidonia oceánica?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Sra. Diputada. Li ho explicaré, nosaltres estam fent un decret per a la protecció de la posidònia. Vostè veig que té una fixació amb aquest tema en l'àmbit dels navegants, però no només és això, no només contempla això, com ja he dit, o només el tema de les depuradores.

Li diré el barem en el qual es basaran les mesures, les mesures tendran quatre eixos principals sobre els quals es desenvoluparan. Al primer, bàsicament en basarem en el coneixement científic aquí a les Illes Balears a través del SOCIB, de l'IMEDEA, tenim grans coneixements científics sobre la posidònia i quins efectes tenen sobre ella i quines mesures s'han d'adoptar per a la seva protecció. El segon punt, com no podia ser d'altra manera, també serà la participació, la participació dels actors implicats en la protecció de la posidònia, navegants, administracions, usuaris, tot tipus de gent que té molt a dir de com es gestiona la posidònia a la nostra

terra. Un tercer pilar, evident, serà la proposició no de llei que va ser aprovada per aquest parlament a la Comissió de Medi Ambient, com no podia ser d'una altra manera. Un altre pilar, el darrer, el quart, l'experiència en la gestió que té la Conselleria de Medi Ambient en la gestió de la posidònia.

Per concretar, si em demana exemples, evidentment dins la PNL ja es marcaven que havíem de regular usos permesos, usos no permesos, havíem de regular els usos tradicionals de la posidònia. Dins la PNL aprovada per aquest parlament també se'ns animava a fer campanyes de conscienciació i informació, a plantejar el tema de seguiment ambiental de l'evolució de la praderia de posidònia, que sí li dic que s'ha fet aquest seguiment que vostè diu que no existeix, l'IMEDEA té moltíssima experiència a seguir l'evolució de les nostres praderies de posidònia. Això sí, els fons estatals que abraçaven aquesta investigació han minvat i cada vegada és menor, li he de reconèixer.

En temes de participació ens vàrem reunir el 17 de desembre amb totes les administracions pertinents que tenen competències en el litoral per aclarir què havia d'aportar cada una d'elles en coneixement. El 17 de febrer ens vàrem reunir amb totes les associacions de navegants que estaven molt interessats i molt preocupats per les possibilitats que havia de tenir aquest decret i els vàrem dir que tranquil·litat, que hi haurà participació i que podran opinar, però és una feina tècnica que du el seu temps.

Evidentment també, com he dit, un altre pilar, no ho podem oblidar, és l'experiència que ja té la Conselleria de Medi Ambient. Sí, hem gestionat amb boies de pagament a través de Life Posidònia que va donar uns fruits que no podem no desaproveitar aquests fruits que va generar aquest *life* en el seu moment. A més, li diré el 15 de maig de l'any passat el meu antecessor va aprovar un pla de gestió del LIC de Ses Salines i Formentera on es protegeix part de la posidònia, tot un conjunt de mesures que també haurem de recollir com puguin ser cartografiar-les, eradicar espècies al·lòctones, la gestió de la seva extracció, la previsió d'extracció d'arena sobre elles.

Per tant, estam concretant i estam fent feina en aquest decret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, tómesese como principal objetivo para proteger la posidonia mejorar la depuración, y en cuanto a los campos de boyas ecológicos ya vemos que sí, que tendremos que pagar. Está claro que con la excusa de salvar la posidonia nos quieren introducir otro impuesto a los ciudadanos de Baleares para cubrir el ingente gasto corriente de este gobierno.

Ustedes con su afán recaudatorio van a privatizar nuestras calas, las calas de todos los baleares, haciendo negocio con las concesionarias que esperan golosas que les sean adjudicadas esos puertos de boyas. Usted va a convertir nuestras costas y

playas en parques temáticos donde los baleares no podamos disfrutar de nuestro propio entorno, de nuestra casa sin pagar un ticket.

Sr. Conseller, regule el fondeo, regúlelo, pero no haga negocio con lo que es de todos.

(Remor de veus)

I.13) Pregunta RGE núm. 4072/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'emissari de Talamanca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 4072/16, relativa a situació de l'emissari de Talamanca, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Parlam de l'emergència de substituir l'emissari de Talamanca des de fa anys i els darrers mantenim una situació límit perquè les ruptures de l'emissari són contínues. No fa falta fer història perquè la història la varen contar vostès quan varen dir -abans de les eleccions, clar- que declararien l'emergència per a la substitució immediata de l'emissari actual de Talamanca perquè era inacceptable la tramitació que s'estava fent en aquell moment. Això és el que varen dir. I és tanta l'emergència que han impulsat que ja han passat nou mesos i una temporada turística i som a les portes d'una nova temporada.

Per tant, Sr. Conseller, pot informar d'una forma clara en quina situació es troba la substitució de l'actual emissari per al nou que ha d'anar a Botafoc, si ja han demanat l'emergència i amb quin termini tenen previst que acabin les obres del nou traçat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Presidenta. Sr. Diputat. El 30 de novembre es va adjudicar el projecte d'execució de la redacció de l'execució de l'emissari submergiu de Talamanca, aquest contracte té sis mesos per dur-se a terme i, per tant, acabarà el mes d'abril, el mes d'abril disposarem d'un projecte executiu per a l'emissari de Talamanca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, tots sabem que la solució definitiva a aquest problema de Talamanca és el nou traçat de l'emissari que el durà cap a Botafoc. El problema és que vostès es varen comprometre davant Eivissa i davant els veïns a prendre mesures immediates, definitives i transparents, i de moment el que fan i han fet és mantenir les mesures de l'anterior legislatura, però a més han ocultat el projecte, el seu cost i la previsió de quan acabaran amb aquest problema. Els veïnats no tenen aquesta informació.

Talamanca es troba a les portes d'Eivissa Patrimoni de la Humanitat, té veïnats, té empreses i milers de places turístiques que mereixen concreció i mesures efectives, no una conselleria de Medi Ambient que tarda sis mesos a canviar una brida.

Som conscients de la realitat de l'emissari de Talamanca, però vostès no varen ser conscients de les seves paraules i ara han de retre comptes del que varen dir abans de les eleccions.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Jo entenc que els ciutadans d'Eivissa estiguin molestos amb l'emissari de Talamanca, en trenta anys ha amortitzat la seva vida útil. Un anterior conseller va fer declaracions que ja tenia la partida reservada i que es faria el projecte de forma imminent. Jo aquí he vingut amb fets, he anat a Eivissa a l'ajuntament, a la comissió de seguiment a explicar com està el projecte, com estava, he informat... sí, sí, si vostè no parla amb els regidors de Vila és problema seu, jo hi he anat, he estat el primer conseller que ha anat a la comissió de seguiment de Talamanca a donar explicacions de com estava. Hem fet el contracte d'execució del projecte. Fets. Avui contractarem les mesures de vigilància del Sr. Company, que també va posar en marxa, les continuam. Fets. I evidentment, també hem reclamat la depuradora que és el problema màxim que té l'emissari. Fets.

No generin expectatives sobre els veïnats i no generin polèmiques. Anam fent feina, fent feina, fent feina. La brida? Sí, la brida no fa aquests sis mesos que l'havíem d'esperar, aquest problema tècnic fa anys que hauria d'haver estat arreglat i ara ho haurem fet, aquest hivern estam fent feina en aquest emissari, manteniment, proves de les bombes, per tenir un estiu molt més tranquil del que vostès ens varen deixar. Feim feina constantment, no sols pensam oportunament en l'estiu, en Talamanca, hi pensam tot l'any i feim feina tot l'any perquè aquest projecte sigui una realitat el més aviat possible, que és una necessitat de la qual des del primer moment som conscients i des del primer moment aquest govern s'ha compromès a solucionar-ho.

I.14) Pregunta RGE núm. 4052/16, rectificada amb l'escrit RGE núm. 4087/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a publicació de les despeses del Govern.

I.15) Pregunta RGE núm. 4082/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a auditoria del deute.

I.16) Pregunta RGE núm. 4075/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política de promoció turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Les preguntes adreçades a la presidenta del Govern RGE núm. 4052/16, rectificada mitjançant la RGE núm. 4087/16, relativa a publicació de les despeses del Govern; la RGE núm. 4082/16, relativa a auditoria del deute, presentada per la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández del Grup Parlamentari Podem Illes Balears i la RGE núm. 4075/16, relativa a política de promoció turística, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular, queden ajornades per a la propera sessió plenària, atesa la petició del Govern, presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 4146/16.

II. Interpel·lació RGE núm. 354/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'educació concertada.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 354/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'educació concertada. Té la paraula el Sr. Miquel Vidal del Grup Parlamentari Popular.

EL SR VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. El motiu d'aquesta interpel·lació és conèixer el propòsit del Govern de les Illes Balears i, en concret, de la seva Conselleria d'Educació en relació amb el model d'ensenyament d'aquesta comunitat autònoma, debatre si és bo canviar o si és bo continuar amb el model actual, millorant-lo sempre que sigui possible.

També voldria que aquesta interpel·lació donàs lloc a una moció, Sr. Conseller, perquè es puguin manifestar la resta de partits polítics que conformam aquest parlament, en relació amb quin és el model educatiu que volen i sobretot debatre quin és el millor per a la societat.

Partesc del principi de la llibertat d'ensenyament, com a dret reconegut a la Constitució Espanyola. El dret a l'ensenyament i a la seva gratuïtat és dels estudiants, que en el cas dels menors està tutelat per les seves famílies, és a dir, pels seus pares o pels seus tutors legals. Això implica respectar al màxim possible la lliure elecció de centre per part de les famílies, en cas contrari, s'estaria limitant o impeding el dret a

la llibertat d'ensenyament que, com li deia abans, és un dret constitucional.

El sistema educatiu té centres públics, privats i concertats. Els públics i els concertats es nodreixen de fons públics, per tant, són complementaris. Són complementaris en el sentit que són gratuïts per a les famílies i entre les dues xarxes, pública i concertada, ofereixen una àmplia varietat de models educatius. En el supòsit de permetre, Sr. Conseller, la varietat, però sense gratuïtat, la llibertat tan sols podria ser exercida per les famílies l'economia de les quals ho permetés. Aquest és el panorama actual de l'Estat espanyol, on a dia d'avui i des de la creació dels centres concertats, existeixen dues xarxes sostingudes amb fons públics, els centres públics i els centres concertats, que es complementen, com deia abans, es complementen i constitueixen la forma de fer efectiu el dret constitucional de la llibertat d'ensenyament, sense oblidar mai el privat.

L'ensenyança concertada té a les Illes Balears 52.000 alumnes, la pública 111.000, al voltant d'aquestes xifres. La concertada té 3.750 professors, la pública aproximadament 10.000 professors. Així podem dir que el 40% de l'educació és concertada, podem dir també, Sr. Conseller, que el 40% dels tutors dels estudiants elegeixen ensenyança concertada. Aquest model d'ensenyament funciona a l'Estat espanyol. Dins l'Estat espanyol suposa menors costos econòmics a les institucions competents en la matèria educativa. Vostè mateix, Sr. Conseller, pot fer un repàs i saber quina és la diferència econòmica d'un alumne que cursa els estudis des d'infantil a batxillerat a un col·legi públic i comparar-los amb els d'un alumne que cursa els seus estudis des d'infantil fins a batxiller, i treure la diferència de cost per alumne.

Però de cap manera, Sr. Conseller, no voldria que pensàs que amb aquesta interpel·lació vull qüestionar aquest tipus d'ensenyament. L'ensenyança pública és la nostra, la que correspon a vostè que s'exerceixi i estam evidentment amb l'ensenyança pública. Però el motiu d'aquesta interpel·lació és doble, com li he dit al principi, i hi voltarem.

El primer punt és conèixer les intencions d'aquest govern, per tal de garantir la llibertat d'ensenyament amb els motius que li he explicat. Però també la segona part és conèixer la manera de veure l'educació, les intencions educatives per part de tots els partits que conformam aquest arc parlamentari. Crec que el poble es mereix saber com veu l'educació cada un dels grups polítics que conformam aquest parlament. Així, li puc avançar que en la propera moció demanarem que el Parlament insti el Govern de les Illes Balears a continuar treballant pel manteniment de les dues xarxes en centres sostinguts amb fons públics, els centres públics i els centres concertats, per tal de garantir el dret constitucional de tots els ciutadans a la llibertat d'ensenyament. Li faig aquest punt perquè determinats grups d'aquesta cambra han manifestat a determinats mitjans de comunicació que no estan d'acord amb determinats sistemes d'ensenyament. Per això la segona pregunta a la moció serà que el Parlament insti el Govern de les Illes Balears a mantenir els concerts educatius des de infantil a batxillerat, així com els cicles de Formació Professional i tots els centres que així ho sol·licitin. Crec que amb les respostes que donarà a aquesta interpel·lació i seguint la seva trajectòria política, en molts

punts coincidirem. Ens agrada a tots, ens agradaria tenir un pacte per l'educació que duràs molt de temps.

No qüestion la seva manera de fer quant als centres concertats, per allò que li he vist i li he sentit a dir. Però sí que pens sincerament que el tema de l'educació és el més important dins la vida de les persones, que val la pena parlar-ne i debatre'n i sobretot val la pena que la gent sàpiga, que el poble sàpiga, quina és la visió quant a educació de tots els grups que conformam aquest parlament.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el representant del Govern el Sr. March, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sr. Vidal, moltes gràcies. És evident que la finalitat bàsica de la seva moció és la segona part, el segon objectiu, està claríssim i, per tant, no amagarem quina és una mica la intenció que té el Grup Popular respecte d'aquesta qüestió. Però evidentment som a un parlament i un parlament necessita saber allò que cadascú pensa respecte d'un tema que és important, que és el tema de l'educació pública i de l'educació concertada, de l'educació en general.

Abans de res li explicaré quins són els nostres principis, principis i de quina és la nostra realitat, el que hem fet. En primer lloc, evidentment, el nostre objectiu primer és l'escola pública, com no podia ser d'altra manera, perquè evidentment aquesta és la nostra responsabilitat com a administració i és la nostra posició política i ideològica. Nosaltres pensam que l'escola pública és la major garantia d'universalitat i d'equitat, però això no significa, ni molt manco, que no pensem que l'escola concertada també és un servei públic, però un servei públic complementari, però sí que realment tenim clar que evidentment són dues xarxes que estan finançades amb fons públics i que la xarxa concertada també ha de tenir unes obligacions i uns drets realment que a vegades això s'ha de tenir en compte.

És evident que l'escola concertada és una creació del Partit Socialista Obrer Espanyol, la LODE del ministre Maravall va ser realment la llei que va definir de qualque manera aquesta doble xarxa educativa, tant per raons polítiques, d'acord amb la Constitució Espanyola, com per raons del lloc de necessitat que hi havia en aquell moment a l'Estat espanyol.

De totes formes jo vull constatar que respecte d'aquesta qüestió hi ha hagut en algunes comunitats autònomes una certa perversió del tema de la concertada: diré comunitat autònoma de Madrid, diré Comunitat Valenciana, respecte de l'ús del tema de la concertació per a altres finalitats que no són les que teòricament planteja.

Nosaltres ho hem dit moltes vegades i ho torn repetir aquí, que per a nosaltres, per a la Conselleria d'Educació, la concertada no és ni la nostra enemiga ni la nostra adversària, però també tenim clar que la concertació en si mateixa no és un dret, sinó que és l'instrument que tenim per fer possible el dret a l'educació. És a dir, no perquè una entitat, una escola demani una concertació, això se li dona gratuïtament; no, hi ha d'haver una necessitat d'escolarització que realment faci possible que aquest dret es pugui plantejar. I a més no podem deixar de tenir en compte que hi ha uns recursos econòmics que tenen unes limitacions concretes, és a dir, els doblers no són infinits i per tant la llibertat d'elecció de centre, d'elecció que és a la Constitució, tampoc no és il·limitat, evidentment.

Hi ha una sèrie de qüestions territorials que impedeixen moltes vegades que aquest dret sigui possible. Només basta que analitzem on estan ubicades les escoles concertades de les Illes Balears i veurà realment la diferència que hi ha. Per exemple, a Palma hi ha un 50% de concertada, a Inca hi ha un 53% de concertada, a Manacor hi ha un 23%, i a altres municipis la concertada no existeix. Per tant és evident que des d'un punt de vista territorial la ubicació de la concertada defineix també unes possibilitats o no d'elecció.

En qualsevol cas, i això ho hem demostrat des del primer dia, nosaltres tenim clar que evidentment el diàleg ha de ser i és l'instrument bàsic que tenim no només per a la concertada sinó amb tota la comunitat educativa, com he intentat fer des del primer minut. És evident, per tant, que per a nosaltres la concertada aquí a les Illes Balears té un pes important, vostè ha donat unes dades, per tant és evident que la realitat és la que és, i una realitat que reconeixem com la que realment fa possible el dret a l'escolarització.

Però -torn repetir- el nostre objectiu bàsic és no només la política educativa pública, de l'escola pública, sinó millorar entre tots la qualitat i l'equitat del sistema escolar. I quines coses hem fet respecte de l'escola concertada? Primer de tot hem fet una reorganització del departament de concertada de la conselleria, perquè necessitava mà de metge perquè estava en una situació d'un cert caos organitzatiu que posava en dubte la capacitat fins i tot de pagaments a la concertada d'una forma seriosa. Hem pagat deutes pendents a la concertada. Hem fet, d'acord amb el conveni 2008, hem acordat una equiparació progressiva dels professors de la concertada d'acord amb el pressupost de la Conselleria d'Educació. Hem millorat la gestió de les substitucions de la concertada. Hem fet que el borsí de professorat interí, però interí públic, sigui utilitzat per la concertada si el professorat vol, a fi i efecte que les condicions de titulacions siguin ja les requerides i no hi hagi cap tipus de problema. Hem fet que la utilització del Gestib sigui realment una eina bàsica no només per a la conselleria sinó per a la concertació educativa de cara a millorar a través de la informatització les dades que necessitam per fer la gestió diària de la Conselleria d'Educació.

Hem començat a fer una regularització de les titulacions del professorat, ja que l'any 2014 la Sindicatura de Comptes va posar de manifest que hi havia determinades situacions d'al·legalitat o d'il·legalitat dins la concertada que s'havien de començar a arreglar; nosaltres hem començat, perquè d'això no s'havia fet res al respecte, i d'acord tant amb la patronal com

amb les cooperatives com amb els sindicats estam en un procés de regularització de les titulacions, un tema complex però un tema que necessita respondre a la legalitat, que és el que a nosaltres ens planteja fer aquest tipus de plantejaments.

També hem dit, i això ho va dir la passada compareixença a la Comissió d'Educació el director general d'Innovació i Comunitat Educativa, que a la propera convocatòria d'ajuts a menjador els estudiants de concertada que estiguin en condicions socioeconòmiques tendran dret realment a rebre aquest tipus d'ajuts, i això és important perquè de qualque manera no s'havia fet mai, i per tant aquest govern ha fet per primera vegada aquest procés, farà per primera vegada aquest procés.

Hem dit també que l'alumne d'escola concertada ha de tenir els mateixos drets i les mateixes obligacions. Per això, perquè hi ha un tema que ens preocupa, que és la distribució de la immigració, dels nins NESE, i evidentment hem començat a treballar en aquesta direcció, i vull recordar que a Inca vàrem fer un acord entre l'Ajuntament d'Inca, l'escola concertada, l'escola pública i la Conselleria d'Educació per tal de fer una distribució més equitativa entre els centres públics i els centres concertats, perquè de qualque manera això és el que possibilita des d'un punt de vista real aquesta qüestió de drets i obligacions, però també possibilita que al final evitem guetos escolars i possibilitarem una millor cohesió social de cara al futur. Jo crec que això és un tema important que traspasa la qüestió purament de distribució de nins a escoles públiques i a escoles concertades.

També hem començat a fer una informatització realment de les dades del professorat de la concertada, perquè consideram que això és un tema important.

Per tant és evident que estam amb la idea, per una part, i els pressupostos ho plantegen, de dur a terme un procés de millora de l'escola pública, i de qualque manera estam amb aquesta idea. Jo li vull recordar que al document que es va signar al Conservatori de Música d'Illes per un pacte hi ha representats no només sindicats públics, APA, etc., sinó també hi ha representats l'Escola Catòlica, la CECE, les cooperatives i els sindicats que són representatius de treballadors de la concertada. Per tant allà dins hi ha el bessó i l'embrió d'un pacte educatiu, i està a Illes per un pacte, perquè això és reconèixer la realitat i a més és una decisió que parteix de la comunitat educativa.

Per tant aquesta és la realitat, és la realitat que nosaltres volem posar de manifest i que evidentment volem dur a terme. Cal tenir en compte que el nostre objectiu com a Conselleria d'Educació, i això ho hem dit per activa, per passiva i per perifèrica, és millorar l'educació, aquest és el nostre objectiu, i per això necessitam clarament una situació de col·laboració entre tota la comunitat educativa per fer possible aquest objectiu, perquè els conflictes, que en educació hi són, evidentment, només es poden resoldre a través del diàleg, de les paraules i els fets, i nosaltres volem dur a terme aquesta acció d'una forma clara. Per tant en aquest aspecte li vull dir que nosaltres estam treballant també per un acord dins aquest pacte social i polític per l'educació, per un acord global amb la concertada a través de tots els agents implicats: l'administració

autònoma, com no podia ser d'altra manera; evidentment els sindicats de la concertada, USO, STEI, CSIE, FETE-Comissions; i evidentment CECE i Escola Catòlica, i aquesta és una mica el nostre objectiu, perquè volem posar les bases durant aquesta legislatura perquè la nostra educació millori, millori entre tots. En educació no hi ha receptes fàcils per dur a terme la millora de l'educació, per tant necessitam estabilitat, necessitam continuïtat, necessitam, en definitiva, col·laboració entre tots.

Que hi ha discrepàncies? Sí que hi ha discrepàncies, i n'hi haurà, i ho vaig dir el dia que vàrem signar iniciar el procés de pacte polític i social per l'educació, que realment només a través del diàleg podem dur a terme la resolució de problemes, i que necessitam uns mínims, mínims, per dur a terme aquest acord. Aquesta és la nostra qüestió. Per tant, tot i que el nostre objectiu, i això és prioritari i ho estam demostrant, és l'escola pública, evidentment per a nosaltres l'escola concertada és un servei públic complementari amb el qual treballam des del primer (...).

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March. Rèplica de l'autor de la interpel·lació, el Sr. Vidal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, la veritat és que m'ha agradat sentir la resposta a aquesta interpel·lació, sobretot perquè veig que fa molta referència a l'ensenyança concertada i a la pública i partint des d'un principi, com li deia abans, que la pública és el model d'ensenyament que nosaltres defensam. I també m'ha sentit dir moltes vegades que nosaltres volem diàleg i consens, i no volem haver de dir cap vegada des d'aquesta tribuna que s'aprovi una llei o un pacte i, en lloc de dir que hi ha hagut diàleg i consens i que no ha estat tot cap a un costat i tot cap a l'altre, haver de dir "quan nosaltres governem derogarem aquest decret o aquesta llei"; estam sempre oberts.

M'agrada perquè entén les meves paraules i veu la meua manera de ser, i supòs que així entindrà que aquesta interpel·lació és més necessària que mai, perquè quan ha fet referència al pacte educatiu hi podem ser tots, a fer-li costat, al pacte educatiu, i veurà com quan abans he dit que determinats partits polítics que donen suport al seu govern per a això fan manifestacions a la premsa després dient que no estan d'acord amb el pacte educatiu. Veurà que no tots assisteixen així com haurien d'assistir, veurà que parla de diàleg i consens i no tots s'acosten com s'acosta el Partit Popular; veurà en definitiva i podran mirar tots els altres que el Partit Popular no és el dimoni de l'educació; veuran i entendran que estam disposats a parlar d'educació i tal volta trobarà suports dins el Partit Popular que no trobarà dins el seu propi equip de govern o dins els grups que donen suport a aquest govern. Aquesta és la finalitat d'aquesta interpel·lació.

Estic convençut que quan en parlem a la moció redundarem en tot el que hem dit avui i estic convençut, Sr. Conseller, que

trobarà un grup, un partit, un equip de persones que sí està per l'educació perquè creu que és el més important, trobarà un grup de persones amb unes idees molt clares, però sobretot trobarà un grup de persones amb ganes de diàleg, en cap gana ni una d'haver de dir que el que aproven ara ho llevarem d'aquí a uns quants anys i trobarà un grup disposat a col·laborar clar i transparent, que així com ens agraden les coses.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula per contrarèplica el Govern per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President. Sr. Vidal, *obras son amores y no buenas razones*, què vull dir amb això?, que jo evidentment no tenc una formació jurídica, però sí que diuen que... perdoni, Sr. Melià, vostè sí, mon pare també i, per tant, he mamat una mica de qüestió jurídica, però és evident que jo el que vull són fets. I els fets és el que ocupa al mestre i això es constatarà cada dia. És evident que l'educació -i ho he dit moltes vegades- necessita un pacte d'estabilitat, un pacte d'estabilitat educativa, no podem estar en un procés contínuament de canviar lleis, hem tengut des de l'any 2000, a principis del 2000, la LOCE, la LOE, la LOMCE, i la LOMCE és una llei morta políticament i educativament, els agradi o no els agradi, és morta, és a dir, no s'accepta, fins i tot el Partit Popular ara, no sé, a les darreries ha dit que podrien canviar algunes coses, a *buenas horas mangas verdes*, d'alguna manera és evident que hagués estat necessari que hagués estat possible un pacte.

Per tant, jo no som ni escèptic ni som optimista, jo el que vull són fets concrets que facin possible que sigui possible aquest pacte de l'educació.

Nosaltres, evidentment, a través dels fets feim la política educativa, jo li he demostrat tota una sèrie de coses, no he parlat de la pública perquè no era la interpel·lació, però la podria fet tot el que hem fet en l'àmbit de l'escola pública que és -torn repetir- el nostre objectiu, però el que volem és una col·laboració, no només per raons constitucionals, no només per raons -diguem- econòmiques, sinó perquè també l'escola concertada -i això és important que es constati- és plural, és diversa, no hi ha un sol model d'escola concertada, de la mateixa manera que tampoc no hi ha un model d'escola pública, hi ha diversitat i això és riquesa educativa.

Nosaltres estam a favor d'aquella escola que realment sigui més equitativa i de qualitat, però l'escola concertada és plural, és diversa, no és el mateix una escola d'un poble, de cooperatives que un altre tipus d'escola més..., diguem, més elitista, per entendre'ns. Per tant, aquesta és la nostra política i aquesta és la nostra reflexió.

Nosaltres tenim la idea de tenir una legislatura que sigui una legislatura d'acord educatiu, d'acord educatiu de cara al futur

perquè les Illes Balears si vol guanyar el seu futur necessita clarament dur a terme una acció educativa entre la majoria de grups polítics, dic la majoria de grups polítics, grups sindicals, grups empresarials de tota la comunitat educativa. Cal remar en la mateixa direcció. El futur d'aquestes Illes Balears passa també i d'una forma fonamental pel tema de l'educació.

Per tant, crec que tothom ha d'estar a l'alçada i saber realment separar el blat de la palla, separar realment aquells objectius que cadascú té com a grup parlamentari, com a grup polític de dur a terme les accions possibles perquè això sigui possible.

Jo estic convençut que si hi ha bona voluntat, si hi ha realisme polític, si som capaços de combinar el principi del pragmatisme farem possible aquest acord educatiu que vagi molt més enllà d'una legislatura educativa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March.

III. Moció RGE núm. 3633/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creació d'una facultat de medicina, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2757/16.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 3633/16, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a creació d'una facultat de medicina, derivada del debat de la Interpel·lació [RGE núm. 2757/16](#).

Així mateix s'han presentat amb el RGE núm. [4749](#), [4750](#) i [4751/16](#) unes propostes de modificació dels termes de la moció.

En compliment de l'apartat 2 de la Resolució de Presidència sobre la interpretació de l'article 164.2 del Reglament de la cambra, és necessari que cap grup no s'oposi a la incorporació de les modificacions esmentades.

Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar la moció i les modificacions esmentades, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sr. President o Sra. Presidenta. Torno una altra vegada a aquest faristol per defensar el nostre posicionament sobre la facultat de medicina mitjançant aquesta moció amb la qual vull deixar clar que parlem de coses que ens prenem molt seriosament.

En efecte, no és un caprici de Podem, són qüestions molt importants les que ens ocupen avui: què es fa amb els diners públics, què es fa amb els pressuposts aprovats per a enguany i com es modificarà aquest pressupost, que té mancances serioses en partides com sanitat o educació sense passar per aquesta cambra per obrir una facultat que serà la més cara de la

Universitat, que ha vist minvat en un 20% els seus pressuposts en els darrers anys, i que suposarà que no es pugui fer front a altres necessitats més peremptòries de la nostra sanitat pública.

Per descomptat, no entenem ni la necessitat ni la urgència de posar en marxa aquesta facultat per molt que s'hagi dit el contrari.

Uns diners que es destinaran a un projecte del qual només podran beneficiar-se realment, sense generar més despeses que anar a estudiar fora, un nombre molt limitat d'estudiants de l'illa de Mallorca, què passa, per tant, amb els estudiants de les illes de Menorca, d'Eivissa o de Formentera?, què passa amb les necessitats, que són moltes i aquí es coneixen, de la nostra sanitat pública?

La lògica que s'ha de posar en marxa aquesta facultat de medicina perquè és l'única comunitat, juntament amb La Rioja, que no en té, és la mateixa lògica que ens condueix al Palma Arena, al Palau de Congressos o a l'aeroport de Castelló.

Em venia al cap quan escrivia aquesta intervenció una frase del Sr. Montgomery Burns, el cap de Homer Simpson, que deia "donaria tot el que tinc per tenir una mica més". El Govern d'aquesta comunitat no es pot comportar com aquest cap ambiciós i irreflexiu, hem de tenir molta cura amb el que es fa amb els diners públics i hem de tenir molta cura quan triem quines són les necessitats que té la gent de la nostra comunitat.

Els arguments que s'han de posar damunt la taula, per tant, han de ser més sòlids, no es pot dir que si no, s'obrirà una facultat privada o que aquesta facultat ja va ser aprovada a l'any 2007. Aquí parlem que es modificaran uns pressuposts públics que varem votar nosaltres també el desembre de l'any passat i que aquesta modificació es farà sense passar per aquesta cambra i tot això després d'haver-nos dit que no hi havia cap partida per finançar aquesta facultat de medicina. Ara resulta que n'hi ha, per a això sí, però per a altres necessitats molt més urgents de caire social que tothom coneix aquí no n'hi ha. Algú està jugant al "trile", i no som nosaltres; algú ha enganyat algú, i no som nosaltres.

Facin autoavaluació perquè després haurem d'aprovar els pressuposts de l'any 2017 i, la veritat, no podem confiar amb qui ja ens ha amagat informació una vegada en un tema tan important.

Aniré per parts plantejant preguntes per si els partits que donen suport i impulsen la facultat de medicina estimen que han de respondre.

En primer lloc, quin valor afegit representa per al nostre alumnat una despesa que serà creixent de diners públics de les arques balears quan beneficiarà un nombre tan baix d'alumnes balears?

L'altre dia durant la interpel·lació el conseller March em responia i confirmava que en efecte podria haver-hi algun any en què en aquesta facultat no hi hagués cap alumne balear, cap, i ja no parlem d'alumnes de Formentera o de Menorca, ni tan sols, potser, alumnes de Mallorca estan assegurats pel districte únic, per les notes de tall i pels números clausus. Per què ho

plantegen llavors com a una prioritat per a les nostres illes ara?, estam parlant que hi haurà anys amb cap alumne. Els defensors d'aquest projecte argumenten que s'ha d'obrir una facultat que serà la més cara de la Universitat per a cap alumne d'aquí. A qui beneficia realment la posada en marxa de la facultat de medicina si no és al nostre alumnat?, i sobretot, d'on sortiran els diners per mantenir-la?

Segona pregunta: quin valor afegit representa per a la nostra universitat aquesta facultat? Mirin, jo precisament, com a defensora de l'educació pública que som, el que vull és que la nostra universitat se situï almenys a la mitjana de finançament estatal per alumne, dignificar les instal·lacions de la UIB, realitzar projectes paralitzats de fa anys en matèria d'infraestructures, millorar l'accessibilitat a les biblioteques, millorar la redistribució del professorat laboral i associat, revertir a (...) de pressuposts que, com he dit abans, en els darrers anys ha estat d'un 20% i ha posat a la UIB en una situació de difícil viabilitat amb un dèficit creixent.

Per això els proposam en aquesta moció l'engegada d'un sistema eficaç de beques i no obrir una altra universitat, beques que puguin permetre als estudiants de Balears, amb les acreditacions necessàries, per descomptat, cursar estudis superiors de qualsevol disciplina, no només de medicina, a universitats de fora de les nostres illes, i no obrir noves facultats ara, i menys la més cara, com serà aquesta, perquè sempre les facultats de medicina -ho sabem- són les més cares a qualsevol campus.

Com a professora de la Universitat que som conec la situació interna i els explicaré una cosa que és més que una anècdota, ara hem acabat de fer el COA, que és el compromís d'oferta acadèmica, la distribució entre professorat i hores que s'hauran d'impartir l'any que ve en el meu departament i hi ha una àrea que té 817 hores sense cobrir, 817 hores, què vol dir això? Que no tenim professorat contractat suficient per cobrir totes les assignatures i que, per tant, aquestes hores de classe s'hauran de cobrir ampliant les hores del professorat associat o contractant nou professorat associat, per tant, de cap manera contractant professorat que es podrà dedicar de manera raonable a fer recerca o a donar una docència de qualitat. Val a dir que aquesta no és la manera de garantir ni la qualitat de la docència ni la de la recerca de la nostra Universitat.

Tercera pregunta, quin valor afegit representa per a la nostra sanitat pública quan tenim necessitats urgents que surten cada dia en els diaris i que és el que la gent demana quan trepitges un centre de salut o un hospital? Des de Podem, com hem explicat a la moció i a la interpel·lació, ho tenim molt clar, les necessitats en matèria de salut no és obrir aquesta facultat, són aquestes altres: creació de nous llits socio-sanitaris per solucionar el problema dels malalts crònics, disminució de les llistes d'espera a la sanitat balear contractant personal sanitari que potser s'hagi vist obligat a emigrar a l'estranger, eliminació de la pobresa farmacològica, ... aquestes són les necessitats, aquestes són les urgències de la nostra sanitat.

Quarta pregunta, quin valor afegit representa per a la nostra recerca obrir la facultat de medicina? No és veritat, i ho sap tothom que ha investigat, que sense la facultat de medicina no es pugui investigar, això també va ser reconegut pel conseller

March l'altre dia. Això, dir que sense facultat de medicina no es podrà fer una recerca de qualitat és equivalent a dir que aquí no s'ha fet en tots aquests anys res en matèria d'investigació. I això saben que no és cert, i ho hem repetit moltes vegades i ho hem explicat. La recerca depèn dels investigadors i de les investigadores i per tal de poder fer recerca de qualitat cal sortir d'aquest desert en finançament i incrementar, com demanam en aquesta moció, els fons destinats a I+D+I. Això és el que cal.

En la nostra moció, finalment, hem inclòs un punt per tal que aquest parlament insti el Govern a no finançar la facultat de medicina amb cap de les partides pressupostades d'educació i sanitat per a l'any 2016. Malgrat l'aprovació d'aquests pressuposts -insistesc- als quals nosaltres vàrem donar suport, sabem, i esperam que el Parlament de les Illes Balears també ho consideri així, que hi ha partides infrafinançades, especialment les dedicades a educació, com ja vàrem expressar en altres ocasions, i a sanitat. I per això plantejam instar que els estalvis en aquestes partides es destinin a les prioritats que ja han estat esmentades al llarg d'aquesta intervenció.

No és un caprici de Podem el que demanam aquí. Quan demanam disminució de les llistes d'espera en sanitat balear estic totalment segura que la consellera de Sanitat ho comparteix; quan demanam que s'ha de reduir el dèficit i altres mancances de finançament de la UIB estic totalment segura que el conseller Martí March està d'acord; quan demanam que s'incrementin els fons destinats a I+D+I estic totalment segura que el conseller Barceló també està d'acord. Parlem de coses amb les quals crec que estam d'acord, i estam d'acord també -esperem- que aquesta facultat de medicina no es pugui finançar amb els diners que no tenim per donar suport a una educació i a una sanitat públiques i de qualitat.

Hem demanat ja moltes vegades des d'aquest faristol i des d'altres llocs responsabilitat i criteri, vàrem demanar obrir una comissió separada des del principi de la negociació dels acords pel canvi, vàrem demanar confirmació que no es destinaria un euro a la facultat de medicina als pressuposts d'enguany i ara es farà una modificació per obrir una facultat que encara no sabem quants de diners costarà. Aquest misteri tampoc no es resoldrà aviat.

Per això, tornam a demanar una vegada més criteri, autoavaluació, responsabilitat. Per favor, considerin tots els partits d'aquesta cambra que parlem dels diners públics dels nostres ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, per defensar les esmenes RGE núm. 4772/16 i 4773/16, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Senyores diputades, senyors diputats, públic assistent. En el projecte de crear els estudis de medicina consideram que el Govern ha començat la casa pel terrat, i aquesta és sincerament -i em sap molt de greu dir-los-ho- la sensació que tenc des de Formentera. Per això, els avanç que votaré a favor de la moció presentada per Podem que fa referència a parilitzar aquests estudis. Això sí, però, el vot de Formentera no és una parilització per a sempre, i vull posar-ho molt clar i vull deixar-ho claríssim des del primer moment.

Al llarg d'aquests mesos de convivència política hem debatut nombrosos projectes amb els quals no sempre ha existit màxima unanimitat i, evidentment, això no és greu en absolut, però sí ens preocupa des de Formentera, i molt, és el fet d'observar com en una qüestió tan rellevant com aquesta vostès han optat per inundar d'arguments a favor dels estudis de medicina l'opinió pública recorrent als mitjans de comunicació, però en canvi no consideram que hagin fet el mateix esforç per explicar la importància d'aquest projecte als diferents consells insulars.

Així mateix, tampoc no han aconseguit convèncer Podem, salta a la vista, no han aconseguit convèncer Gent per Formentera i em tem que parcialment, com a mínim, tampoc no han aconseguit convèncer Menorca. Només per això els demanaria que recapacitin i pensin si realment ens trobam en el moment més adient per impulsar aquest projecte.

Des de Formentera som conscients que existeixen acords d'unanimitat del Parlament, però n'hi ha molts d'acords d'unanimitat del Parlament, moltíssims, i no sempre s'han complert i en queden molts pendents de complir i les circumstàncies en ocasions canvien.

Som conscients que l'ANECA sembla ser que posa limitacions de temps, que no tenim prou metges, que ens hem d'avançar a les privades, que La Rioja i Balears són les úniques que no tenim estudis de medicina, que és cabdal per aconseguir un bon retorn a investigació i, fins i tot, compartim alguns d'aquests arguments, els compartim. Però ara mateix en matèria educativa els reptes que ens demana la societat de les Illes tenen més a veure amb la qualitat de l'ensenyament en etapa obligatòria, i vostès ho saben, tenen més a veure amb l'augment de l'oferta de formació de grau mig i superior, amb l'atenció a la diversitat, amb la reducció de ràtios, amb la formació dels professors i amb la reforma i adequació estructural dels centres. I la nostra caixa pressupostària té moltíssimes limitacions, i això vostès també ho saben. La realitat és que a dia d'avui no queda clar, en absolut, d'on es treuran els fons per executar aquest projecte.

Per aquesta raó la majoria de formenterers, que tenc l'honor de representar, apostam per un govern que centri els seus esforços a fer possible el pacte per l'educació, un govern i una universitat que expliquin, escoltin i consensuin les necessitats i prioritats en matèria universitària.

Mirin, fa només dos mesos que per primera vegada des de la constitució del Consell de Formentera, és a dir, ja fa nou anys, farà nou anys el mes de juliol, comptam amb un

representant al Consell Social de la UIB, evidentment això és gràcies que el Sr. March, el Sr. Conseller March, ha fet un esforç perquè això fos així i evidentment des d'aquí és la meva responsabilitat i el meu deure agrair-l'hi, però per a la representació de les diferents illes al Consell Social de la UIB, segons el nostre entendre, no és suficient.

Si vostès esgrimeixen el canvi de model econòmic com una de les conseqüències directes de la implantació dels estudis de medicina pot ser estaran d'acord també que aquest canvi de model s'ha de tractar entre Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i que el canvi de model no serà bo si només afecta una de les Illes. Crec que la responsabilitat del Govern és fer que aquest canvi de model es faci extensiu al conjunt de la nostra comunitat, i és així com es construeix país i és així com es construeix comunitat.

I per tant, Gent per Formentera, per aquestes raons ha presentat dues esmenes d'addició que esper que Podem accepti. Proposam una addició amb un punt 3 amb la següent redacció: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incloure els consells insulars en la Junta de coordinació universitària de les Illes Balears, com òrgan de consulta, assessorament i coordinació entre els diferents òrgans i institucions amb competències universitàries". I faig un incís, ja sé que els consells insulars no tenen competències universitàries, però sí que els consells insulars han de començar a tenir veu i vot en la planificació universitària, perquè si no és així, tot el discurs de construcció de comunitat, tot el discurs de construcció de país, cau a terra per si mateix.

I presentam un punt quart: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a destinar els recursos econòmics necessaris per oferir els estudis universitaris de medicina a la qualitat de l'ensenyament obligatori, incidint en la reducció de les ràtios en els centres escolars, increment de les plantilles d'atenció a la diversitat en els centres de primària i secundària, contractació i major nombre d'inspectors i inspectores d'educació a les illes d'Eivissa i Formentera i, si és possible, evidentment al conjunt de les illes; implantació del servei de fisioteràpia escolar a l'illa de Formentera, que és l'única illa que no el té; increment de dotació pressupostària per a despesa corrent dels centres, que s'ha vist molt malmès els darrers anys; formació del professorat per a atenció a la diversitat i inversions en reformes estructurals, modernització i eficiència energètica dels centres.

Crec que tenim l'oportunitat d'aconseguir un vertader canvi de cicle en política educativa. Per això els deman que reflexionin, que s'ho repensin i s'asseguin a parlar amb la resta d'illes i amb tots els professionals de l'educació. I així, probablement en algun moment el projecte de facultat de medicina i fins i tot els futurs projectes d'altres estudis, seran una prioritat de comunitat i no una prioritat només d'una de les illes.

No volem una facultat de medicina *low cost* senyores diputades i senyors diputats, no volem medicina *low cost* i no volem cap nou estudi *low cost*. Volem que en un futur, si tenim una facultat de medicina, sigui la millor de les facultats de medicina. I en aquests moments...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, hauria d'anar acabant per favor.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Acab. Vostès saben que no es donen les condicions ni d'oportunitat, ni de capacitat pressupostària i sobretot, i el que és més greu des del nostre punt de vista, no es dona..., no Sr. Melià no és una qüestió d'actitud, és una qüestió que els consells insulars i cadascuna de les illes han de fer part de les decisions d'aquesta comunitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. TUR I RIBAS:

...en política universitària. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per defensar l'esmena [RGE núm. 4717/16](#), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Moltes gràcies a les persones que ens acompanyen entre el públic. Venc aquí a defensar una esmena que hem presentat conjuntament el Grup Parlamentari Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca. Estudis de grau de medicina, un projecte positiu per a la universitat, per a l'assistència sanitària, per a la recerca i bo per a la ciutadania, que nosaltres representam i amb molta responsabilitat.

Per què estudis de grau de medicina? L'acord de governabilitat proposava entre altres coses, canvi de model econòmic, innovació, diversificació, canvi de model productiu. El projecte d'estudis de grau de medicina és un bon exemple, entre altres coses pel retorn econòmic positiu i perquè reforça l'aliança entre universitat, empreses biomèdiques del Parc BIT i entre d'altres, l'Hospital Universitari de Son Espases. Hi ha dèficit de metges a Balears, hi ha mancances a les plantilles, hi ha problemes perquè som una comunitat insular i també la demanda d'estudis tècnics està en expansió i un d'ells és medicina.

Parlen de cost, jo parl d'inversió, que és un cost absolutament assumible, sense detreure d'altres qüestions. 14 milions s'han augmentat per reduir llistes d'espera. Els recursos humans han augmentat al Servei de Salut en 71 milions d'euros. L'augment de la universitat un 5% de pressupost, Educació un 5,3; Salut un 5,6 i Serveis Socials un 12%. Per tant, la inversió en estudis de grau de medicina és compatible amb fer front a altres projectes. Hem de recordar que hi ha una inversió de 6 milions ja feta, que el cost és un cost per al primer any de 600.000 euros i 6 cursos, quan estiguin tots, són 3,7.

Quan la UIB retorna a la societat balear 3,7 euros per cada euro invertit en el seu finançament, tenir medicina suposa augmentar aquest retorn. I hem de considerar aquesta despesa pública com una inversió productiva, amb rendibilitat per al propi sector públic.

I també hem de parlar d'equitat d'accés. Aquí tenim 2,6 estudiants de medicina per cada 100.000 habitants, la mitjana a Espanya és d'11 estudiants de medicina per cada 100.000 habitants. Si aquí es pot cursar medicina, els nostres joves podran fer medicina sempre que tinguin els mèrits, especialment els fills de població treballadora. I aquí sempre ens queixam, entre altres coses que tenim menys titulats universitaris proporcionalment al conjunt d'Espanya.

Una altra de les raons, qualitat assistencial, hi ha estudis científics que ens proporcionen evidència, un hospital universitari docent millora la seva qualitat assistencial. S'ha posat en qüestió la capacitat per formar estudiants de medicina. Fa 35 anys que es formen especialistes mèdics en els nostres centres sanitaris. A dia d'avui n'hi ha 504, 504 residents al Servei de Salut, que tenen un cost anual de 23 milions d'euros, professionals que proporcionen assistència, formació, docència i recerca. Comparin si volen 23 milions amb 600.000 euros. I està demostrat que la inversió en educació superior, en recerca i en innovació no només té un retorn cap a la societat, sinó que a més és rendible. Innovació i coneixement són bases per a una millor productivitat, en capital físic i en capital humà.

S'ha parlat aquí de recerca. A l'Institut d'Investigació Sanitària de Palma, aquests instituts fomenten la investigació translacional, orientada als problemes de salut de la població, a millorar la qualitat i per oferir una assistència sanitària de primer nivell. I tothom sap, perquè és al BOE, que sense estudis de grau, aquest institut no pot acreditar-se, és un requisit i, per tant, no podrà accedir a fons competitiu del Govern d'Espanya. Hi ha molts d'aquests fons que són exclusius per a instituts acreditats, projectes integrats d'excel·lència, en recursos humans, etc. I una dada més, els instituts de recerca que ja estan acreditats, capten entre 3,2 i 16 euros per euro invertit.

Places. Només volem 60 places, no volem una macrofacultat i evidentment no *low cost*, ni de baixa qualitat. Sàpiguen que hi ha 7.000 places per a alumnes de primer curs i n'hi ha assignades prop de 6.800. Per tant, queden places per assignar. I després això es tanca.

La Universitat de les Illes Balears és la gran, la gran beneficiada d'aquest projecte. Millora la seva oferta acadèmica i millora el seu pressupost i diferents departaments d'aquesta universitat podran ampliar la seva capacitat docent. I una facultat de medicina impulsa innovació, recerca i inversió i té un gran valor afegit. I és més, dins la seva autonomia universitària, el Consell de Govern de la Universitat ha decidit crear la facultat de medicina, amb una majoria aclaparadora, 39 vots a favor, 1 abstenció i 1 vot en contra. I el Consell Social de la Universitat també per unanimitat, excepte un vot en contra, el representant de Podem.

Té suport o no té suport? Evidentment s'ha fet córrer l'opinió del Fòrum mèdic i dels degans de medicina. És una

visió absolutament corporativa. Quina realitat té Espanya?, perquè a Madrid hi ha vuit facultats de medicina, a Catalunya n'hi ha set, a Andalusia n'hi ha cinc, i a la Comunitat Valenciana cinc, la majoria finançades per nosaltres, per nosaltres a través dels pressuposts generals de l'Estat. Per tant aquests fòrums, primer, tenen desconeixement de la nostra realitat i tenen desconeixement del nostre projecte. El que els fa *pupa* és que si entren noves facultats hauran de redistribuir les places ja assignades, i això ho diuen en el seu propi comunitat, i això és el que fa *pupa*, això és corporativisme i *intereses creados* de Jacinto Benavente.

I després qualcú proposa convenis de col·laboració. És que no s'han assabentat que aquí fa anys que tenim convenis de col·laboració amb la Universitat de Barcelona i no hi ha cap valor afegit? De què parlen?! Primer, informin-se.

Suport. Aquest projecte té un amplíssim suport, després de molts d'anys, de persones que han cregut necessari aquest projecte, del conjunt de caps de serveis de l'Hospital Universitari de Son Espases, de centenars de professionals de medicina dels nostres hospitals i centres de salut, de la Unitat de recerca i formació de Son Espases i també de Son Llätzer, de la Unitat de recerca i de formació d'Atenció Primària de Mallorca, del Col·legi de Metges de Balears, de l'Acadèmia Mèdica Balear, de la Reial Acadèmia de Medicina de les Illes, de les societats científiques, de diversos sindicats, del IUNICS, de partits polítics, que ho duïen al seu programa electoral, i un acord d'aquesta cambra de l'anterior legislatura. A més a més podem afegir que tenim un programa d'estudis aprovat l'any 2011 que ara s'ha de verificar, i ja he dit que tenim les instal·lacions amb una inversió de 6 milions d'euros. Per tant estam davant un repte, sí, un repte, però també d'una necessitat i d'una oportunitat.

Vull manifestar aquí que el Grup Parlamentari Socialista no accepta les tres propostes de modificació dels termes de la moció presentades per Podem i s'oposa a la seva incorporació, segons recull la resolució del Parlament. Evidentment el Grup Parlamentari Socialista està a favor d'un projecte de futur de la nostra universitat pública, la nostra sanitat pública, la nostra educació pública, la nostra recerca i la nostra innovació, i també de la nostra joventut. El Grup Parlamentari Socialista votarà no a la moció de Podem, i els vull recordar que allà que és bo per a Navarra també ha de ser bo per a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

La UIB i el sistema sanitari de les Illes Balears hauran perdut una oportunitat si això no va endavant. Tenim les instal·lacions, tenim el Pla d'estudis, tenim els equipaments, tenim els professionals sanitaris amb capacitat i il·lusió, tenim la Universitat, les societats científiques, les institucions acadèmiques, les organitzacions professionals i molts de professionals sanitaris que creuen i desitgen que aquest projecte sigui una realitat, i tenim molts de joves de la nostra comunitat que volen tenir una oportunitat. Per tant tenim els motius i les raons, i és una inversió de futur, un projecte de futur, un projecte dins una necessitat sentida des de fa molts d'anys, i per tant, com deia (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicenç, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...és el moment de passar del desig a la realitat. Estudis de medicina públics ara. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Estam davant una moció amb dos punts molt clars per dir no a la implantació dels estudis públics de medicina a la nostra comunitat, qüestió que ja és de tots i totes conegut que no compartim des del nostre grup en absolut.

El primer punt de la moció apel·la a tota una sèrie d'associacions, col·lectius corporatius espanyols que no sé on eren per denunciar en el seu dia el desgavell de la planificació en la implantació dels estudis de medicina a altres comunitats d'arreu de l'Estat, que amb molta manco població que la nostra comunitat i sense el factor afegit de la pluriinsularitat resulta que sí que tenen facultat de medicina. El primer punt, un primer punt que també apel·la a una presumpta gran majoria de la societat balear, curiosament no sustentada en cap referència a cap col·lectiu ni acadèmic ni professional de la nostra comunitat, a no ser que el col·lectiu Ginés de los Ríos, aquest que recull firmes a Change, sigui un col·lectiu que representi aquesta gran majoria de la societat balear; ara per ara no hem aconseguit trobar els promotors d'aquesta recollida de firmes.

I, vaja, Podem resulta que ara dóna la raó a tots aquests col·lectius estatals, però a la vegada no ens dóna..., presenten aquesta moció però no ens donen cap garantia que si nosaltres en aquest parlament decidim donar-los la raó amb aquesta renúncia a tenir uns estudis públics de medicina a la nostra comunitat no hi haurà cap altra comunitat que faci el mateix o, fins i tot el que és pitjor des del punt de vista polític per al nostre grup polític, qui ens garanteix que aquesta facultat no serà, en el cas de la nostra comunitat, privada, i ahir els ho vaig recordar a la roda de premsa: després del lobby hotel·ler, un dels lobbys amb més poder d'aquesta comunitat és el lobby de la sanitat privada, que alimenta aquests desequilibris que hi ha entre allò públic i allò privat en matèria d'un dret bàsic com és l'assistència sanitària, i el nostre grup no pensa participar d'aquest alimentar un lobby privat. Igual que ha passat, per exemple -parlant d'uns altres estudis-, amb els de l'INEF, que també tenen una certa sortida i que a partir de l'any que ve cursaran les monges de la nostra comunitat.

El segon punt de la moció -se suposa que és el punt fort- ens situa, i permetran que els ho digui així de dur, davant un fals dilema; és un fals dilema, situar o rescat social de la ciutadania o facultat de medicina és un fals dilema que podríem aplicar, justament en el cas de la nostra comunitat, a qualsevol política

pública que anàs més enllà d'allò únicament i estrictament necessari per garantir l'assistència sanitària, l'educació i els serveis socials; tot el que fos qualsevol política pública, la cultura, per exemple, que es passàs d'això, d'aquest manteniment d'aquests mínims, i això té molt a veure amb el fet de ser una comunitat infrafinçada i vilipendiada per l'Estat, que tampoc no tenien res que dir aquells col·lectius, això ja aniria en contra del rescat social de la ciutadania, i nosaltres pensam, per tant, que estam davant d'un fals dilema. Som una comunitat infrafinçada, som una comunitat vilipendiada, però permetin-me que els digui que tenim dignitat.

No podem compartir ni un argument, ni el punt número 1 ni el punt número 2, i de veres que no entenem aquesta oposició frontal del Grup de Podem per les Illes Balears a la facultat de medicina; i si no, ho ha dit abans el Sr. Vicenç, que m'ho expliquin: per què a Navarra sí que es pot i aquí no es pot?, per què es pot a una comunitat amb 600.000 habitants, un terç de la població que tenen les Illes Balears si comptam la nostra població flotant, que a més té una facultat de medicina privada, i en canvi aquí no es pot? Per què a Navarra és un dels punts prioritaris a l'hora de defensar en el seu decàleg el seu partit la sanitat pública?, l'existència d'una facultat de medicina pública? I en canvi aquí no ho és.

I dit això, el perquè no compartim aquests dos punts, ara permetin-me que em posi en positiu, *en modo positivo*, i els digui els quatre motius pels quals nosaltres sí que donam suport a la posada en marxa dels estudis públics de medicina a la nostra comunitat. Primer, perquè estam convençuts que ajudarà a millorar l'assistència sanitària, i al nostre parer un per un tots els punts que esmenten al punt 2 de la seva moció com a més urgents que no fer uns estudis de medicina públics millorarien els seus indicadors amb la implantació justament d'aquests estudis; primer perquè, no sé si ho saben, no en parla la seva moció, a la nostra comunitat tenim un dèficit de professionals sanitaris; segons Comissions Obreres falten especialistes de 19 especialitats, i som a la cua, sí, a la cua -d'això tampoc no en parla la moció- quant a metges per habitant. I vostès ens vénen amb l'argument, amb el gran argument, l'hem sentit molt aquesta setmana, que a Espanya sobren metges, i que n'hi ha que han d'emigrar, com si això no tengués a veure amb les retallades que ha practicat el Partit Popular a Espanya en els darrers anys i en aquesta comunitat; per això n'emigren, però n'emigraran i n'hi haurà que seran a l'atur, però en aquesta comunitat en fan falta i tenim un dèficit.

A Espanya fins i tot pensin si hi ha marge, vull dir, només hi ha un 8% d'aportació de professionals de la sanitat i dels serveis socials en el conjunt dels treballadors i treballadores, a la mitjana de la Unió Europea ens trobam com a mínim 2 punts per damunt, però és que fins i tot a països com Estats Units ens trobam a 13 punts, o sigui, mirin si hi ha marge. A Espanya, però és que tot aquest marge que hi ha a Espanya, de créixer en nombre de metges i de professionals sanitaris, aquí, en el nostre cas és una situació de necessitat.

I amb aquest argument també es reforça la nostra idea que també millorarà l'assistència sanitària, per tant el dret a la salut que tots i cadascun dels hospitals que estan lligats a una universitat de referència en els estudis de medicina, augmenten

indicadors d'assistència, per exemple l'esperança de vida o fins i tot la reducció del temps d'estada hospitalària.

El segon argument a favor de la implantació dels estudis públics de medicina, és que, senzillament, des de MÉS creiem en l'educació pública i no podem compartir en absolut els arguments i les apel·lacions a la rendibilitat que beu de les fonts neoliberals més profundes i en les quals es vol sustentar curiosament aquesta proposta per part del Grup de Podem. Si això mateix que argumenten ho aplicassin als alumnes que tenim, pràcticament de qualsevol estudi de la nostra universitat, o fins i tot al factor de les illes amb les extensions universitàries, saben què haurien de fer? Hauria de plegar la Universitat de les Illes Balears, és un argument que no podem compartir des del punt de vista ideològic en absolut, nosaltres ens estimam més parlar de l'educació com a un dret i parlar en termes d'accés a l'educació i, en aquest cas, als estudis de medicina.

Saben quina és la mitjana espanyola d'alumnes de medicina per cada 100.000 habitants? D'11. Quina és la de les Illes Balears? 2,8. Evidentment, perquè no tenim una facultat aquí i la gent ha d'anar a fora. Qui va fora? Qui pot. Això ho volen arreglar amb un programa de beques amb el qual, sí fan una projecció de càlcul, pràcticament ens anam al mateix que costarà la implantació dels estudis de medicina i que, a més, suposaria un greuge amb la resta de carreres: perquè, per què han de tenir uns que vulguin estudiar medicina i no el que vulgui estudiar belles arts, no?

Això que, a més, no tendran prou qualitat els estudis de medicina, que seran *low cost*, nosaltres, sincerament, ho trobam un menyspreu cap als nostres investigadors i professionals, que bé està que tinguin qualche reconeixement i qualche incentiu, com seria l'existència d'aquesta comunitat. O què passa? Que també tots aquests col·lectius que esmenten a la moció tenen una gran credibilitat, però, en canvi, l'ANECA, l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat Universitària, quan li arribi la proposta de la universitat mirarà cap a un altre costat? L'ANECA, si dóna el vist-i-plau a això, no té cap criteri, i en canvi tots aquests col·lectius que citen sí.

Sí que puc convertir amb vostès el criteri del sentit comú i de la responsabilitat al qual també d'alguna manera apel·len i, justament, els puc assegurar que la proposta de 60 alumnes per curs és la més sensata i la més prudent de tot el panorama espanyol pel que fa als estudis de medicina.

Es parla que això implicarà retallades o un empitjorament respecte d'altres estudis de la Universitat de les Illes Balears. Jo els vull recordar que s'haurà de contractar més personal docent investigador, no sols en medicina, sinó en biologia, bioquímica, psicologia o altres especialitats, com infermeria o "fisio" tendran també de millors instal·lacions les quals, a més, ja estan pagades, ho ha recordat el Sr. Vicenç, per poder dur endavant els seus estudis.

El tercer argument a favor dels estudis és el de la recerca. Molt bé està crear allò del canvi de model, però per què hem de renunciar que justament això i aquesta aposta de diversificació, d'aposta per la recerca sigui un dels puntals d'aquest canvi de model. El fet que hi hagi d'haver un personal docent

investigador acreditat i en actualització constant farà també que molts d'investigadors puguin quedar aquí i que altres, fins i tot, vinguin i contribueixin amb una inversió productiva totalment diferent del que representa avui en dia aquest turisme, que n'hi ha tants que critiquen. Això per no parlar del retorn econòmic, que ja he dit que era un argument en el qual el nostre grup no volia entrar.

El quart argument és, senzillament, el de l'equitat i es fixin que ho he posat en el darrer dels termes, l'equitat, la justícia i, si volen, la dignitat. I no tant ja per una qüestió, si volen, sentimental, sinó per una qüestió objectiva, com és la qüestió demogràfica, per què a Navarra sí que es pot i a les Illes Balears no es pot? Nosaltres diem que a Navarra es pot i aquí també.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors els inform que a les 12.55 aturarem el plenari per fer un minut de silenci a les portes del Parlament, en el carrer Conqueridor.

I ara continuam, té la paraula la Sra. Patrícia Font, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, presidenta i bon dia a tothom. MÉS per Menorca va expressar des del primer moment el que sentia pel que fa a la implantació dels estudis de medicina a la UIB, dia 24 de setembre del 2015 ens vam posicionar respecte de la creació de la facultat de medicina, en el sentit de demanar temps. Dèiem sí a la facultat de medicina, però demanàvem valorar l'oportunitat de la seva implantació a partir del pressupost del 2016, concretament dèiem: "Pensem que, sense renunciar a l'aspiració de disposar dels estudis de medicina, en aquest moment cal prioritzar i cal garantir que puguem donar resposta a qüestions tan bàsiques com la renda social garantida o la residència per a malalts i familiars a Son Espases, reduir les llistes d'espera per a intervencions o reforçar tot el sistema educatiu perquè sigui realment inclusiu, compensador i generador d'oportunitats."

Aquesta reflexió i posicionament la fèiem en el context del debat i elaboració del pressupost de la CAIB per al 2016 i en aquest sentit MÉS per Menorca va plantejar a la resta de grups que donen suport al Govern que aquesta iniciativa fos debatuda de cara al 2017, sense comprometre el pressupost del 2016. Avui continuam pensant que la facultat de medicina és una aposta positiva a la qual les Illes Balears no poden ni hi han de renunciar. Pensem també, emperò, que la idea seria que la seva posada en marxa no es produís dins el curs 2016-2017 sinó a partir del 2017.

En qualsevol cas, la determinació final de la seva posada en funcionament depèn d'aspectes sobre els quals MÉS per Menorca no té la darrera paraula, la limitació del nombre d'estudiants de medicina en el conjunt de l'Estat, la implantació

d'una facultat privada a les Illes Balears, la implantació de *numerus clausus* etc., obliguen les Illes Balears a accelerar una determinació que, en cas contrari, podria fer inviable la seva implantació en els propers vint anys.

Per altra banda, MÉS per Menorca és conscient que la seva posició en el Govern i en el Parlament no pot ni ha d'impedir la decisió del PSIB i MÉS per Mallorca, així com d'altres forces polítiques, d'impulsar la implantació i posada en marxa del primer curs de medicina per al curs 2016-2017, una decisió que ja a l'any 2008 el Parlament de les Illes Balears va aprovar de forma unànime: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer totes les gestions i actuacions necessàries per tal d'implantar la facultat de medicina a les Illes Balears dins la present legislatura."

A partir d'açò, MÉS per Menorca ha treballat i treballarà perquè el model de facultat de medicina es faci en base a la realitat pluriinsular de les Illes Balears i que els efectes de retorn de la facultat cap a la societat siguin reals i presents a totes les illes i, en concret, a Menorca. Creiem que és necessari fer el possible perquè aquesta facultat la puguem sentir com a pròpia a totes les illes i sentir-nos-en beneficiats.

En aquest sentit, em sembla important posar en valor alguns aspectes: primer, l'hospital universitari de Son Espases és l'hospital de referència, també per als menorquins; els hospitals docents presenten millors resultats de qualitat assistencial, sanitària, millores de les quals també en sortiran beneficiats els menorquins. Els alumnes de la facultat podran realitzar els rotatoris a Menorca i a Eivissa, presència d'estudiants realitzant les seves pràctiques dinamitzada i genera sinèrgies molt positives per als hospitals.

Dos, l'existència d'estudis de medicina ha de suposar també un reclam per atreure més i millors professionals que consideren la docència i la recerca com a una part fonamental de la seva tasca, també aporta estabilitat a la plantilla. Tenir aquests estudis facilitarà poder oferir als professionals altres incentius, com són la recerca i la docència, i hem de reconèixer que aquests dos punts són fonamentals i una necessitat per als nostres professionals d'aquest sector. En aquest sentit, s'ha parlat i acordat amb el Govern que es facilitarà la tasca de professor associat a la facultat de medicina als professionals que treballen als centres de salut o a l'hospital Mateu Orfila, així com també a Can Misses.

Es potenciaran els convenis entre la facultat i l'IME per impulsar línies de recerca, desenvolupades des de Menorca. És una aposta per la recerca i la innovació de la qual Menorca també se'n beneficia, amb la facultat l'IDISPA podrà accedir a noves línies de recerca de les quals totes les illes també se'n beneficiaran.

Es facilita l'accés als estudis de medicina als estudiants de les illes, tot i que açò afecta menys a Menorca, el cert és que aquesta millora aportarà estabilitat i restarà un dèficit de professionals a les plantilles en la mesura que més estudiants illencs podran cursar els estudis de medicina a les mateixes illes, així com rebrem alumnes d'altres comunitats.

Cinquè punt, la facultat de medicina podrà donar un important impuls a l'Escola de Salut Pública de Menorca així com impulsar el Llatzeret i, en aquest sentit, treballarà el Govern.

Sisè, i finalment, també és important per a MÉS per Menorca l'aposta per l'ensenyament públic front a la implantació d'estudis privats en medicina que en aquest moment també han presentat la seva proposta.

És per açò que MÉS per Menorca dóna suport a la creació d'una facultat de medicina, amb el benentès que tenguim un retorn a Menorca i a les altres illes, aportant estabilitat a la plantilla, estimulants línies de recerca i que serveixi per impulsar l'Escola de Salut Pública.

Els hem explicat les reflexions i fins i tot els nostres dubtes que hem fet al voltant de la implantació d'aquests estudis, sense embuts i, per tot l'expressat, hem de dir que no podem donar suport a la moció presentada per Podem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena **RGE núm. 4728/16**. Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Molt bon dia, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Abans de tot, m'agradaria que constés en acta que, en nom propi i en nom del Grup Parlamentari Popular, desitgem una prompta recuperació tant del Sr. Joan Boned, com de la Sra. Montse Seijas, perquè passen per una situació un tant delicada.

Ara sí, bon dia a tots. L'assumpte que avui ens du aquí ha estat ja objecte d'una autèntica dissecció dialèctica en anteriors debats parlamentaris i avui també, el que avui ens ocupa és discernir si justament la comunitat balear ha d'implantar els estudis de medicina i si exactament és aquest el moment que convé fer-ho. No negaré que el cor ens mou ara i sempre a posicionar-nos al costat de tots els projectes que tenen incorporada la marca de progrés social, i aquest, és clar, seria un d'aquests assumptes fàcil de conquistar-nos. És evident que podem tenir una facultat de medicina dins el nostre territori, que és una sana ambició a la qual difícilment se li pot girar l'esquena, per l'interès que suposaria cap a la col·lectivitat.

El cor, he dit, ens mou i ens inclina a simpatitzar amb aquest tipus de projectes els quals són, per si mateixos, emocionalment interessants i engrescadors i fins i tot prometedors; la ciència mèdica, segurament, és, en la via pràctica, un dels més ancestrals coneixements que la humanitat ha perseguit des de sempre i és ben cert que, com a estudis, manquen a aquesta comunitat autònoma en les seves formes acadèmiques, més enllà dels estudis d'infermeria i algunes activitats terapèutiques. Això vol dir que, en faltar-nos una

facultat de medicina a l'àmbit de sanitat, hem estat deficitaris en la creació dels recursos humans i propis dins el territori, mentre, d'altra banda, hem cedit els nostres talents i vocacions cap a altres centres externs de formació, atenció sanitària i investigació, on gent nostra no tan sols s'ha pogut formar, sinó que també ha sabut brillar, amb excel·lència, com a eminents científics. Tenim prou exemples internacionalment coneguts en la història, com és el cas del Doctor Orfila, el Doctor Miquel Oleo Quadrado i també tenim en l'actualitat destacadíssims metges i cirurgians, sense anar més enfora, encara que no sigui d'aquí pròpiament, el cardiòleg Oriol Bonnín a qui acabem d'atorgar la medalla d'or.

Disposar d'una facultat de medicina ens podria situar més a prop de l'avantguarda tècnica i procedimental d'un sistema sanitari espanyol que, en general, tothom reconeix com a altament qualificat, però tampoc no deixa de ser cert que ara que la informàtica i la telemedicina han guanyat terreny, fins al punt que certes operacions quirúrgiques es poden dirigir des de l'altra banda del món, les revistes i fòrums científics es queden amb un toc de clic.

Aquests avanços també s'han de tenir en compte des de la perspectiva de les instal·lacions que serien necessàries, així com també s'ha de comptar necessàriament amb els professionals mèdics de la docència que destaquen arreu del territori nacional, evitant que la insularitat ens porti a una autarquia mal entesa. Són elements que poso damunt la taula perquè no hem d'actuar capritxosament i per impulsos, en tot cas, a més del cor, hem de convocar aquest debat al servei per equilibrar la raó amb els sentiments i tractar de cercar la fórmula més convenient a la generalitat de les persones i no tan sols a una part de la societat. Tenir idees, tenir il·lusions, tenir projectes és fantàstic, però el que és necessari, el que és imprescindible és que aquestes idees siguin viables i no temeràries, els temps i la societat demanen mesura i prudència, i jo crec que amb tota la raó del món.

Em consta que trobarem partidaris i detractors d'aquesta iniciativa, els informes de la Universitat avalen aquest interès de créixer també com a sistema universitari amb una facultat de medicina, incorporen tots els arguments de retorn social i riquesa, com a beneficis immediats, cosa que no entrarà a discutir, a més de possibilitats per obtenir més recursos. El que seria ben estrany és que la mateixa universitat, qui promou la idea, emetés informes en contra de la mateixa iniciativa que pretén d'impulsar.

El Grup Popular no pot estar en contra ni d'aquest embrió de facultat de medicina ni de cap altra institució semblant o de tantes altres necessitats que encara no hem pogut o sabut resoldre en aquesta comunitat autònoma, la llista d'inversions convenients en tots els camps és llarga, per no dir infinita, ja que sempre en surten de noves, i el que hem de valorar, una necessitat al costat de l'altra, és l'ordre de prioritats. Però resulta, ni més ni manco, que per valorar és imprescindible quantificar, posar números, i per això les nostres esmenes de substitució dels punts 1 i 2 de la moció, que deien: "Acordar la creació d'una comissió per a l'estudi, anàlisi i seguiment de la posada en marxa de la facultat de medicina, amb participació de representants dels grups parlamentaris, amb l'objectiu de dotar de major transparència tot el procés i que tots els grups

puguin compartir informació sobre la seva necessitat, el seu finançament i les partides pressupostàries afectades.” “Instar el Govern a presentar un pla de viabilitat econòmica de la facultat de medicina, aprovat per la Conselleria d’Hisenda i Pressuposts, per tal de garantir la sostenibilitat d’aquests estudis a mitjà i a llarg termini.”

I és ben evident que aquestes dues qüestions són essencials quant a la viabilitat econòmica, el PSOE no ens ha proporcionat ni informació ni claredat sobre la viabilitat d’aquesta inversió, aquells diners que, sense haver fet previsions pressupostàries, almenys explícites, clares, diàfanes, ara surten de no sabem quin amagatall i volen que els secundem en la idea, so pena que poguessin semblar contraris a la ciència, a l’avanç i al progrés. Aquells que volen el nostre suport d’una manera tan coactiva, ja que els seus suports de Podem els escatimen una vegada més, s’han oblidat de donar-nos els números, els estudis, les prospeccions econòmiques d’un projecte que no és qualsevol cosa. I en canvi, aquests, vostès, ara ens demanen un xec en blanc, que ja hi posaran vostès els números. O sigui, ens demanen fer esperança i caritat, no està malament ara que som a la Setmana Santa, i ja que em dic Misericòrdia, ho acabem de completar.

(Alguns rialles i remor de veus)

A l’any 2011, l’anterior pacte de progrés, el seu director de Pressuposts, actual síndic de comptes, va emetre un informe de no viabilitat i és necessari saber què ha canviat, què ha provocat que ara ens diguin que sí que és possible. Tant de sentir que l’estat de comptes que van trobar en arribar al Govern era desastrós, ara resulta que hi ha doblers suficients per fer un projecte faraònic des del punt de vista econòmic, que no acaba en si mateix, sinó que tan sols és un començar, ja que, quan molt malament vagin les coses l’administració proveirà.

Facin vostès el favor, tenguin la delicadesa i la consideració de fer-nos arribar els informes de què disposen perquè no ens podem creure que no en tenguin, fins i tot l’Oficina de Certificació Acadèmica també ho espera, perquè si no, creurem que només volien un titular que ara no saben com aclarir. A la vista dels números, si fa falta una dosi de fe i esperança, tal vegada la troben en nosaltres, mentrestant no podem entregar-los un talonari de receptes firmat perquè no seria prudent.

La comissió d’estudi és encara més necessària si tenim en compte totes les esmenes que han presentat els partits que conformen aquest govern, com podem instar el Govern a fer aquesta facultat, com demana el PSOE, si dins aquest parlament no hi ha cap mena d’acord? Tenen un matrimoni complicat i vostès ja ho saben, el PSOE que demana..., el PSOE, MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca que demanen que tirin pel mig i ho facin a les braves. Podem que se sent enganat i no vol sentir parlar de facultat de medicina, ja que té altres prioritats totalment respectables. MÉS per Menorca, que entre altres coses quan ha pujat aquí, ja parla com si la facultat estigués en marxa i s’endinsen en com hauria de funcionar la investigació, les rotacions, quan no sabem quin pressupost tenim per contractar professors. La investigació és cara i s’hi ha de comptar. La Sra. Tur, de Gent per Formentera, que dóna suport a aquest Govern, sembla que ha necessitat la moció com excusa per expressar als seus socis, socis o als que dóna suport

al Govern, les seves reivindicacions sobre educació a primària i a secundària.

Mirin, necessiten parlar, necessiten parlar i fer-ho tot aquí, al lloc que toca, al Parlament. I una vegada que ho tinguem tot, ja autoritzarem el Govern a treure els diners necessaris, si és viable i té sentit comú. Independentment de si el grup proposant accepta o no accepta esmenes, de totes maneres nosaltres no donàrem suport a cap de les esmenes presentades, perquè la del PSOE, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, treuen funcions a aquest parlament, perquè automàticament agafaran i ho faran per via decret. A Podem li demanem que donin suport a la nostra esmena de substitució. I si no volen com a esmena de substitució, una addició però que permetin que hi hagi votació separada. Què passa amb això? Li don la raó en una cosa, vostè ha demanat aquí que això ha de passar per la cambra i que aquí volen furar aquest debat a la cambra. Li don la manera de poder fer-ho aquí.

Què farem amb això? Què demanem? Diàleg, un estudi que entenem que considerem necessari i sobretot per donar la imatge que tot el dia se senten enganats, però acaben fent sempre el que mana la casta per la via del decret. Vull dir, que vagin en compte, vagin en compte! Bé, jo a la Sra. Camargo li demanaria que es replantegés..., bé, nosaltres no posarem cap objecció si volen..., bé, des del moment en què no hi ha unanimitat no es pot fer, però no posàrem cap inconvenient en què s’autoesmenessin. De fet, n’hi ha una que és per un error, perquè deia “personal sociosanitari” quan ha de ser “personal sanitari”. Això, com que no hi ha unanimitat no es pot fer. Però la resta sí, repensin-s’ho perquè és una manera de posar totes les coses damunt la taula, tenir tots els papers per igual d’una vegada per totes bé, fent feina, però fent feina tots plegats aquí, una comissió no té perquè durar *saecula saeculorum*, ha de ser una comissió ràpida, però bé, una comissió on tinguem tots els papers, que ara ningú no els té.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els pareix, com que toca la intervenció al Grup Parlamentari El Pi, i és de deu minuts, hauriem de tallar la intervenció a mitja intervenció, tallam ara i a les 13.00 hores, una vegada acabat el minut de silenci, tornarem reprendre la sessió.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Jaume Font per fixar la posició.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Volem donar la benvinguda als membres del públic i permeti’m que m’adreci al doctor Bonnin, al doctor Miquel Fiol i al doctor Joan Llobera. Gràcies, per ser aquí avui i als que els acompanyen.

Ara li deia al Sr. Carlos Saura de Podem, no sé com he de començar; deia a la portaveu del PP, no sé com he de començar. Hi ha tantes possibles entrades de començament. No sé si els he de recomanar als que estan en contra de la facultat, que tornin llegir o el llegeixin per primera vegada, Isaac Asimov, i basta que llegeixin, com em deia el Sr. Saura, *La última pregunta*. I coincidesc amb ell que al final el Sr. Saura va veure Google a la *La última pregunta* i efectivament. O no sé si els he de recomanar a aquests que estan en contra de la facultat, els darrers diàlegs de la pel·lícula *Blade Runner*, quan el replicant morint li diu a Harrison Ford, que ell havia vist les explosions devora el planeta d'Orió i que també havia vist brillar els raigs gamma a la porta de Tannhäuser. Tannhäuser és un espai on jo no arribaré, però és un espai on m'agradaria que la meva neta i el meu net poguessin arribar. A aquest espai només s'hi pot arribar des de la investigació, des de la innovació, des d'un canvi. Amb vostès, els meus nets no arribaran a la plaça de Cort, els de Podem, els de Gent per Formentera i els del PP que no els acab d'entendre.

Davant d'aquesta qüestió, per favor, per favor, visió estratègica, visió estratègica! No de curt termini. Estam encaparrats en el curt termini. Els polítics, jo que duc molts d'anys, jo que duc molts d'anys, ens hem equivocat, ens hem equivocat. No ho hem fet bé, perquè el que ens recriminam aquí cada dia, sense parlar de la facultat, és que no tenim un model productiu com toca, que volem que tothom visqui del turisme, després ens feim preguntes sobre quants de turistes hi caben, però a la vegada al cap de dos minuts, ens fan preguntes, ahir a la SER, què trobam que el PIB creixerà un 3,1%. Els partits que governen i els partits que donen suport, com Podemos, als que governen, diuen, no, creixerem, creixerem, però a costa de què? D'allò que no volem créixer, que és el turisme. Idè si no volem fer això, per què no feim passes de mirada llarga i no de mirada curta per realment canviar el model?

El model que es canviï no és per a vostès, qui faci comptes ... bé, el Sr. Saura és molt jovenet, hi podrà arribar i qualcú més. Però el model no és per a vostès, el model és per a les nines i els nins que avui tenen 6, 7, 8 anys. El seu temps, el nostre temps ha passat, es tracta de mirar si ells podran passar el seu amb un canvi radical. Vostès per què no fan una contraproposta, en lloc d'anar per la biomedicina i la investigació mèdica i la fan per la robòtica, que seria un tema intel·ligent? Quantes vegades els he parlat de la robòtica aquí dalt? Quantes vegades els he dit que el món passarà per això o per tot el que ens du la medicina. Com els ho han de dir? Jo m'estim més no sortir de diputat les pròximes eleccions, que les nostres nines i els nostres nins no puguin tenir un futur millor que el nostre i que no estigui tot dins els ous dins el mateix paner, que són els del turisme.

La facultat de medicina, jo no esgrimiré ja segons quines coses que ja han dit els altres portaveus, tant del PSOE, com de MÉS per Mallorca, com de MÉS per Menorca, que jo crec que ha quedat ben clar quines són les grans coses que ens aporta ...; la facultat de medicina ens estalona per fer una passa cap endavant distinta a la que hem fet fins ara. I quan veig que parlam que aquests 300.000 euros d'enguany, els 700.000 de l'any que ve o 1 milió d'euros, podrien ser perquè vagin a llevar llistes d'espera, jo els dic, vostès saben que un hospital

si té una facultat funciona millor? Saben què vol dir funcionar millor? Això vol dir estalvi de doblers. Saben quants de doblers? Molts més dels que costa una facultat de medicina. Vostès saben que una facultat de medicina amb un hospital, fa que s'avancin moltes més coses més ràpides? I què vol dir això? Això vol dir menys dolor, menys patiment, més morir millor. O perquè no estan fotuts no ho saben. Voldria que els pegàs a tots els que no creuen en la facultat ara un mal de panxa..., un mal de panxa, eh?, un mal de panxa ..., fotut i sap cap on anirien vostès tot d'una? Cap als metges...

(Remor de veus)

Què diu? No, no, no, vostès parlen de patiment, però no l'han patit el sofriment, aquí n'hi ha massa que desconeixen com és aquesta terra i donen lliçons a aquesta terra i aquí fa molts d'anys que ens hem equivocat i hem patit i no tenim el mateix que tenen altres indrets de l'Estat espanyol. I s'ha acabat! Tots iguals! Tots iguals! Ho digui qui ho digui, Podemos o el Sursum Corda. S'ha acabat! S'ha acabat!

I davant aquesta situació d'avui de Podemos a mi em vénen preguntes, perquè vostès tenen un secretari de política d'acció institucional de Podemos, que és el Sr. Bachiller, que aquest senyor acapara el 22% del tema d'investigació aquí a Balears, ho sap vostè això..., no ho sap? Amb un conveni caducat, amb un conveni caducat, i quina és la producció d'aquest 22%? Quina és la producció? Demanin-ho als investigadors, demanin-ho als que han fet feina amb ells, què és aquesta hipocresia? Jo he començant dient dues vegades que jo m'he equivocat.

Sra. Sugrañes, vostè parla de faraònic. Jo som membre d'aquell govern que vàrem aprovar Son Espases i que el vàrem adjudicar. Aquell tema faraònic que vostè diu és el que avui dóna la possibilitat -i jo n'estic orgullós, jo no me n'amag d'on he estat- i aquell tema faraònic fa que avui les instal·lacions per a aquesta facultat hi siguin. Per què tenim tanta poca memòria? Per què ens feim tanta por de segons quines qüestions que han passat? Reconeguem en què ens hem equivocat, però entenguem que això és guanyar el futur, és guanyar el futur i si vostès ho plantegen des d'aquesta situació tan baixa, tan de visió de falta estratègica, que amb això reduiríem les llistes d'espera..., no tenim 4.300 milions per reduir-les i tenim un problema, que es diu Madrid amb un nou sistema de finançament i com vaig dir la setmana passada a la presidenta, tenim un problema més greu, arribarem a l'1 de gener del 2017 i a Madrid no hi haurà hagut encara un canvi de sistema de finançament.

Però aquest posicionament estratègic..., per poder veure aquesta porta que no sé on és, que és a la que anirà tot el món i deixar de fer de cambrers, que és la meua professió, que és molt digna, però fins i tot qüestionam si hi caben tots els estrangers que vénen, haurem d'invertir en altres coses. A la fi fèiem una passa i l'Institut d'Investigació de Palma, IDISPA, que fa una feinada, aquí hi ha gent que és de l'IDISPA, que fa una feinada, que sap que podria tenir molts més al·lots i al·lotes que estan investigant, hi ha cognoms, hi ha Moyà, hi ha Celià, hi ha Buades. Això són ciutadans de Balears, joves, 28, 29, 31 anys, que l'IDISPA els podria tenir i com que no en pot tenir i encara no està homologat, fan feina a Houston, fan feina a

Preston, és a dir fan feina a altres llocs perquè aquí no invertim en això. Gent que és amiga, bons col·laboradors dels que tenim aquí, podríem tenir equips humans que de veritat fessin passes importants.

A la Universitat li falten doblers, no diguin que amb aquests 600.000 o 700.000, com que n'hi falten, no els posem aquí. A la Universitat haurem de pujar, d'aquests 56 milions d'euros que tenim, haurem de mirar d'arribar a la mitjana estatal, i supòs que ho treurem d'aquest finançament. I si no hi ha doblers suficients, jo crec que hem de dir a la població, deixarem de fer festes, segons quines festes..., doblers que gastam per la Diada i els posarem per a la facultat. Quin problema hi ha? La població estarà d'acord, perquè la població va molt per davant de tots nosaltres junts. No he volgut entrar en els motius que ja han esgrimit els portaveus del PSOE, Més per Mallorca i MÉS per Menorca, perquè crec que el que els han de fer a vostès és una reflexió casolana, una reflexió real, una reflexió lluny d'aquesta moqueta, una reflexió que el món necessita canviar, necessita canviar, i per canviar-lo els polítics el poden canviar, i en les seves mans, en les nostres mans està canviar-lo.

Dir que no hi ha estudis suficients és fals! Creure en els metges de Madrid, en aquests que no estan d'acord amb la facultat, que quedin a Madrid, que quedin a Madrid!, que tots els que són a Balears, hagin nascut aquí o no, estan d'acord amb la facultat. Si a vostès els pega el mal de panxa quan acabem aquesta intervenció no aniran a veure un fuster perquè els doni remei, aniran a veure un metge. Escoltin els metges.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia. Jo no sé si tal i com sosté el punt 1 d'aquesta moció una gran majoria de la societat balear, i tal com acaba de dir fa un moment el diputat Font, la gran majoria de la societat balear -ell ho ha dit al revés, evidentment, de com ho diu la moció- està a favor de la suspensió de la posada en marxa de la facultat de medicina; no ho sé perquè francament no tenc dades que em permetin afirmar-ho i jo no acostum a elevar a categoria una suma de casos particulars, que és una altra manera de fer els comptes, també. Però és ver que els ciutadans amb qui he pogut parlar d'aquest assumpte i que no tenen cap relació amb la sanitat des del punt de vista professional ni amb el món universitari, no veuen efectivament cap necessitat de gastar doblers en un equipament així, i també és ver que molts dels que tenen relació amb la sanitat i amb el món universitari tampoc no la veuen, aquesta necessitat, com a mínim aquells amb qui he pogut parlar, que són uns quants i que, insistesc, no tenen valor de categoria però sí d'exemple, ja que d'això parlàvem.

De tota manera, per tant, diguem, no m'atreveria a parlar com fa aquesta moció de majories i de minories, ni crec que sigui això el que ens correspon fer; el que ens correspon és atendre a arguments, arguments sòlids i racionals, si pot ser, no sentimentals, i en funció d'això actuar o, més ben dit, instar el Govern a actuar. En aquest sentit no hi ha dubte que l'opinió de les organitzacions citades en aquest mateix punt 1 i agrupades en el *Foro de la profesión médica* ha de merèixer com a mínim una consideració. El *Foro* creu, s'ha dit, que és un error obrir una nova facultat de medicina a Espanya, i ho creu basant-se en raons que són objectivament incontestables: a Espanya el nombre de facultats de medicina per habitant és quasi el doble que la mitja de la Unió Europea. Davant d'això no pareix raonable que se n'obri una de nova aquí, a La Rioja o a on sigui, sobretot tenint en compte, a més, que en els pròxims anys l'oferta de metges interns residents, el MIR, haurà d'anar disminuint i en conseqüència haurà d'anar-se reduint també el nombre d'estudiants que accedeixin a les distintes facultats de medicina.

Aquesta visió, clar, és una visió que pren com a marc el conjunt de l'Estat, i és natural que així sigui donat que el districte universitari és únic a Espanya, i si aquests estudis s'acaben implantant s'hi podran matricular joves de qualsevol part de l'Estat, i d'aquests joves només un 10% com a molt -s'ha dit també abans-, i fins i tot cap segons quin any, si així es dóna el cas, serà de les Illes Balears, un percentatge francament ben pobre i que segurament quedarà circumscrit a Mallorca, ja que els estudis de Menorca, Eivissa i Formentera no hi guanyaran gran cosa, venint-se a matricular a una facultat que tinguem aquí.

És ver que no és l'única manera de veure les coses. Hi ha qui considera que és injust per a Balears que totes les comunitats autònomes excepte Balears mateix i La Rioja tinguin facultat de medicina, i que algunes fins i tot en tinguin vuit; més injust, segurament impossible; és allò de per què els altres sí i jo no, o per què els altres tant i jo tan poc, s'entén perfectament. Però si les decisions d'haguessin pres fa molts d'anys en un context distint ara no ens estaríem queixant de la nostra situació, però abans aquesta facultat -no està de més recordar-ho- no la volia ningú, i els primers que no la volien eren els metges d'aquesta terra, i ara pareix que si no la posam en marxa el món s'enfonsa. Aquest diumenge, per exemple, el director científic de l'IDISPA declarava, per justificar la necessitat d'una facultat de medicina, "som mallorquí, estam cansats d'alimentar Espanya, i per a mi és una qüestió d'amor propi". Ja veuen a quins extrems més poc racionals hem arribat. És clar que aquest senyor és part interessada i té tot el dret a opinar, només faltaria, d'aquesta manera. També és ver, i val la pena recordar-ho, que els projectes d'investigació no tenen per què associar-se necessàriament a una facultat d'aquí, sinó que poden anar lligats a una qualsevol de les ja existents.

En relació amb el punt 2 d'aquesta moció i amb els possibles usos sanitaris, docents i d'investigació a què poden destinar-se els doblers que s'haurien d'assignar a posar en marxa la facultat de medicina, uns doblers, per cert, que oscil·len, segons les fonts, entre 3,5 milions o 5 o 6 milions anuals quan estiguin tots en funcionament, o hi ha qui fins i tot eleva aquesta quantitat, en relació amb aquests usos, deia, és evident que no podem més que convenir-hi, inclouent-hi, si és el

cas, les modificacions que es puguin introduir en el text. Tal com estan les coses en aquesta comunitat, i en especial tal com està la hisenda pública autonòmica, tot reforç de les partides orientades a pal·liar els dèficits més peremptoris serà benvingut.

En definitiva, votarem a favor d'aquesta moció perquè creim, i ho creim des de realment la campanya a les autonòmiques, no és una opinió sobrevinguda...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Acab de seguida, Sra. Presidenta. Creim que el millor en aquests moments per al conjunt de ciutadans de Balears, i això no vol dir que més endavant no sigui plantejable, el que aquí estem discutint és que aquesta facultat en aquest moment no es creï.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem per les Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Necessitaria molt més de cinc minuts per poder dir tot les coses que he de dir per respondre a moltes de les intervencions que s'han fet, però només tinc aquest temps i esperarem a acabar dins el mateix.

Mirin, hauré de respondre a aquestes acusacions que s'han fet del corporativisme per part del Fòrum de la professió mèdica, i ho hauré de fer perquè el que sembla és que si les pressions corporatives són de fora de les Balears són corporativistes, però si són d'aquí no ho són. És a dir, a mi que m'expliquin per què aquesta carta publicada al *Diario de Mallorca* a favor de la facultat de medicina signada per diferents col·lectius mèdics de Balears, per què aquesta carta no és corporativista, Sr. Thomàs, però sí ho és el Fòrum de la professió mèdica. Jo tinc molt de respecte, el nostre grup parlamentari té molt de respecte als metges, clar que sí, i no té res en contra de cap facultat, clar que sí. Però, per favor, ens hauran d'explicar per què és corporativisme tot el que ve de Madrid, el que diuen que ve de Madrid, i si és d'aquí no ho és. Això és alguna cosa que s'ha d'explicar.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Després... Sr. Font, ara també li he de contestar a vostè perquè la veritat és que ha estat prou desencertat. Per una altra banda, treure com a argument els 23 milions en residents MIR és absurd, Sr. Thomàs, és absurd. Els MIR, tothom ho sabem, és gent que s'està especialitzant i que treballa, són mà d'obra barata de l'hospital, surten uns 40.000 euros bruts a l'any, i són els que més treballen dels metges i els que tenen pitjors horaris. Per què parlen d'ells?, per què s'escuden en aquest personal?,

per què ho fan? No és una despesa en educació, és un cost laboral.

Pel que fa al cost de la Universitat, a veure, 3,7 milions d'euros no és realista, ho sabem, estam fent uns càlculs diferents, diferents que arriben a gairebé 1 milió d'euros a l'any, però clar, com que no s'ha presentat un estudi de viabilitat econòmica, com que no s'ha presentat cap estudi seriós sobre el cost real, no ho sabem. No sabem si és un cost assumible o no, perquè 3,7 milions no sembla que sigui la xifra realista.

Després hi ha una altra qüestió que he de respondre sobre el tema de Navarra, que tothom ha esmentat aquí. A veure, la comunitat de Navarra és molt diferent perquè no és un arxipèlag, no és el mateix...

(Remor de veus i petit aldarull)

... clar que no, clar que no ho és, no, tenen un accés més fàcil. Aquí la qüestió és que la facultat només beneficiaria a aquesta illa i no les altres illes, per això la Sra. Tur s'ha posat al nostre costat...

(Alguns aplaudiments)

... exactament. És molt diferent la situació a Navarra, però en tot cas jo els diré una cosa, si em demanéssim a Navarra si joestic a favor, ho estudiariem, el nostre grup parlamentari estudiar clarament si està o no a favor de la facultat de medicina allà, i ja ho veuríem. El cas és que aquí sabem que no estam a favor per tots els arguments que ja hem donat.

Sr. David Abril, un respecte a la gent, per favor, que recull signatures perquè, clar, no ho podem respectar per unes qüestions, però no per unes altres. Per favor, també, no seria un fals dilema, això que vostè ha plantejat com un fals dilema, en altres condicions econòmiques, en aquestes condicions econòmiques sabem que tenim altres prioritats. Per tant, el pressupost d'educació és insuficient, i vostè ho sap, el pressupost de sanitat és insuficient, i vostè ho sap.

Després, sobre el tema dels metges, què passa amb les xifres de l'OMS que diuen que aquí tenim un excés d'estudiants de medicina a l'Estat espanyol. Això no són xifres que donam nosaltres, són xifres de l'OMS, no són xifres de cap lobby ni de cap institució corporativista, d'acord? Per tant, tenguem en compte també altres veus.

La situació també, per tant, que abans no ho he dit, de finançament de Navarra també és molt diferent, d'acord?, al que tenim a la nostra comunitat autònoma.

Després, sobre la qüestió de la recerca, la qüestió de la recerca és molt important perquè hem negat una i altra vegada, Sr. Font, i ho diré a tots els grups, però al seu grup i a vostè els ho he de dir clarament. L'IDISPA actualment es pot presentar totes i cada una de les convocatòries que existeixen a Espanya i a Europa per finançar projectes de recerca. Això no depèn del grau de medicina, això es pot fer ja i es podia fer abans. Sí, és així, per favor...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... per favor, bé...

(Se sent una veu de fons que diu: "no es podrà fer")

Sí es pot fer, es poden presentar...

(Se sent una veu de fons que diu: "no es podrà fer")

No cridi, per favor, mantengui la tranquil·litat, mantengui la tranquil·litat que abans vostè no l'ha mantinguda i ha dit alguna cosa molt greu. D'acord? Ha dit vostè aquí alguna cosa molt greu i si té qualque problema vagi on toqui i, per favor, aquí, en aquest faristol no digui coses que no són certes, esmentant persones que no són aquí tampoc per defensar-se. Sr. Font, mantengui vostè el respecte a persones que no són en aquesta cambra, per favor.

(Remor de veus i petit aldarull)

Finalment, finalment, si em deixen acabar, per favor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Finalment, si em deixen acabar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... acceptarem les esmenes de Gent per Formentera, de la Sra. Sílvia Tur, i a l'apartat... al punt c) volem que s'incorpori la paraula "Menorca" per tal que s'entengui que també tenim en compte les necessitats de l'illa de Menorca, i acceptarem les esmenes també del Partit Popular, no com a esmenes de substitució sinó com a esmenes d'addició, i demanarem votació conjunta.

Vostès tenen l'oportunitat d'obrar en conseqüència i de votar totes les esmenes, les nostres, les de la Sra. Sílvia Tur i les del Partit Popular. Clar que sí, tenen l'oportunitat, tenen l'oportunitat que això que també en altres ocasions, proposicions no de llei, etc., han defensat, que és el rescat de la ciutadania, sigui una realitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, procedim a la votació amb les esmenes RGE núm. 4672/16 i 4673/16 incorporades. Té la paraula, Sra. Prohens. Ah, no!, la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Que retiram les esmenes atès que demanàvem debatre en la cambra en la línia de Podemos, i Podemos al final veu que no vol debatre en la cambra i que vol acotar i que ho faci per real decret. Idò, allà ells. Nosaltres retiram les esmenes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, accepta la transacció d'afegir "Menorca" a la seva esmena?

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí, presidenta, sí, accept afegir "Menorca" evidentment i Mallorca i les Illes que tinguem i Cabrera i Espalmador i Espardell, evidentment...

(Alguns aplaudiments)

... però jo li demanaria a Podem, en tot cas, que reflexioni si no és més convenient fer votació separada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Tur, només era si accepta la transacció de "Menorca".

LA SRA. TUR I RIBAS:

Molt bé, Sra. Presidenta, idò sí, accept la transacció de "Menorca".

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Molt bé. Procedim a la votació de la moció amb les esmenes RGE núm. 4672/16 i 4673/16 i l'addició de la transacció de "Menorca". Començam la votació. Votam.

Vots a favor, 12; vots en contra: 44.

Queda rebutjada la moció.

(Alguns aplaudiments)

IV. Proposició no de llei RGE núm. 5348/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a II Pla d'igualtat d'homes i dones de Serveis Generals de la CAIB.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5348/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a II Pla d'igualtat d'homes i dones de Serveis Generals de la CAIB.

Per favor, silenci.

Té la paraula la Sra. Núria Riera, del Grup Parlamentari Popular, per defensar la proposició no de llei.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. El Grup Parlamentari Popular va presentar aquesta proposició no de llei el mes de setembre amb la intenció que el Govern donàs continuïtat a les polítiques d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones dins l'administració, que ja es varen començar a desplegar l'anterior legislatura i que a hores d'ara es troben un poc aturades.

Saben vostès que l'any 2012 es va aprovar el I Pla d'igualtat dins l'administració autonòmica dirigit a empleats públics de serveis generals, funcionaris i laborals, per desplegar accions en matèria d'igualtat, accions que són per una altra banda necessàries a tots els àmbits, però que sobretot dins l'administració serveixen de referència perquè el Govern és un mirall on s'ha de poder mirar la resta de la societat, la qual cosa suposa que tenguí un plus d'importància afegida.

El I Pla d'igualtat es va elaborar a partir de la feina feta dins funció pública, és veritat que s'havia començat l'any 2009, encara que l'any 2009-2010 el segon pacte de progrés no va poder consensuar aquestes mesures o aquesta diagnosi d'aquesta primera feina que s'havia fet amb els sindicats perquè no es varen voler asseure a negociar amb el Govern. No oblidem que l'any 2010 va ser quan es va produir el trencament del consens amb la retallada de drets que s'havia fet als funcionaris, la baixada de nòmines d'un 5% pel Govern de Zapatero i, a més, la suspensió del pacte social que l'any 2008 s'havia acordat i que el Sr. Manera va aturar.

Per tant, aquest pla d'igualtat que s'havia començat a treballar es va quedar aturat en el segon pacte de progrés i va ser l'any 2011 quan vàrem reprendre i completar aquesta tasca, vàrem tornar a fer una diagnosi, vàrem negociar aquest I Pla d'igualtat amb els sindicats, a la Mesa general de Serveis Generals que és la que engloba les tres meses sectorials, amb la Comissió Paritària del Personal Laboral i s'aprovà per Consell de Govern aquest pla el 29 de juny de 2012.

Era un pla amb una vigència de tres anys, que és la vigència que normalment s'aconsella que tinguin els plans d'igualtat, amb vuit eixos d'actuacions dividits en 113 accions, amb un cronograma, és a dir, planificat en el temps per dur a terme aquestes actuacions i amb uns responsables per dur-lo endavant a cada conselleria coordinats des de Funció Pública.

També es va crear una comissió d'igualtat, de responsables polítics i de representants sindicals, i una comissió tècnica que és el grup de treball que fa la feina. Es varen fer dues avaluacions, una intermèdia a l'any 2014 i una final al juny del 2015, que donaren uns resultats bastants satisfactoris en l'execució de les accions proposades, a més es va fer una pàgina, una web específica dins la web del Govern on està penjada tota aquesta informació, que és la pàgina o l'espai destinat a la igualtat des del Govern, des de l'administració autonòmica.

Voldria destacar a més algunes accions per la seva rellevància, que crec que és important recordar, com són els cursos de formació en horari laboral, cursos *on line*, semipresencials, la prioritat de les dones que s'incorporen de

baixes de maternitat i per cura de fills, protocols de prevenció i actuació contra assetjament sexual, contra assetjament per raó de sexe i orientació sexual, la millor distribució horària en franges fixes de feina de 9 a 14 i la resta franges flexibles, opcionals, teletreball, protocol de mobilitat dins l'administració per violència de gènere, permisos fraccionats, revisió de llenguatge administratiu, revisió d'imatges, etc., tota una sèrie de mesures que avançaven en igualtat dins l'administració.

Abans de finalitzar aquest I pla d'igualtat es va deixar, a més, una feina bastant avançada per poder continuar i poder aprovar un segon pla una vegada que aquest finalitzàs, immediatament que es valoràs aquest primer pla per poder continuar d'aquesta manera desenvolupant aquestes mesures i aquestes accions d'una forma continuïsta.

Idò bé, el mes de setembre de 2015, després del canvi de govern, passats els mesos d'estiu, quan vàrem presentar aquesta proposició, és a dir ara ja va com a set o vuit mesos, per instar el Govern a fer aquest segon pla d'igualtat encara no s'havia fet res. Ara, nou mesos després encara estam sense cap pla d'igualtat dins l'administració a Serveis Generals, és veritat que s'ha fet alguna acció, és veritat que s'ha començat a fer l'enquesta entre els funcionaris, s'ha elaborat un esborrany, però han passat deu mesos per elaborar un esborrany, per fer una primera diagnosi.

No s'ha reunit la Comissió d'Igualtat, s'ha reunit el grup tècnic, la comissió tècnica, no -la Comissió d'Igualtat, és la política, la comissió tècnica és la de la feina-, s'ha reunit justament -quina casualitat- aquesta setmana passada quan ja teníem l'ordre del dia, però bé, bé va si ha servit per alguna cosa, però la veritat si hem estat deu mesos per fer la diagnosi del pla anterior no hem d'estar ara, per aquesta regla de tres, tres anys per consensuar, negociar i aprovar un pla nou i començar a desenvolupar-lo. Per tant, pensam que és important, ara més que mai, ja ho era al setembre, però evidentment molt més ara instar el Govern perquè d'una vegada es posi les piles i posi en marxa aquest II pla d'igualtat.

Pensam, per tant, que són passes enrere aquests mesos aturats en polítiques d'igualtat per part d'aquest pacte d'esquerres i això no beneficia ni els empleats públics ni tampoc la societat que, com deia, té el mirall del govern, dels polítics i sobretot de l'administració de cara a les empreses i a la resta de la societat.

Aquesta setmana, com els deia, en parlar amb els sindicats més sensibilitzats ens han dit que ara han convocat el grup de treball i que tenen un esborrany per començar a fer al·legacions o observacions, ara justament quan aquesta proposició es debat aquí al Parlament, crec que hi ha una falta de diligència i de conscienciació per part del Govern del pacte respecte de les polítiques d'igualtat, i això és un retrocés molt significatiu dins l'administració. És important, per tant, encoratjar, instar el Govern del pacte en aquest sentit, a prioritzar les polítiques d'igualtat entre els empleats públics i que faci via a aprovar aquest II Pla d'igualtat, perquè si un pla té una mitjana de tres anys, veig que hi ha esmenes que proposen una mitjana d'execució de cinc anys, i ja hem estat deu mesos per aquesta diagnosi, idò arribarà que estarem quatre o cinc anys entre que aprovam el pla i el posam en marxa sense polítiques d'igualtat,

que no és que no se'n faci alguna, però no tenen un cronograma, un responsable i un control en la seva execució que pensam que és molt important.

Res més a dir, només que respecte de les esmenes que a més s'han presentat, perfecte, les esmenes del Grup Socialista, del grup... PSOE perdó, del Grup MÉS per Mallorca, són positives sempre i quan el que fan és apostar per anar tots de la mà a instar que s'impulsi aquest pla d'igualtat. L'esmena socialista fa incidència en la necessitat de mesures d'igualtat que siguin vives, que es vagin actualitzant, li hem dit a la Sra. Cano que ens sembla perfecte, realment és completar una mica aquesta proposta, de fet la Comissió d'Igualtat que jo comentava, la seva finalitat és això, anar avaluant les accions que es van fent i fer aquesta avaluació intermèdia i la final, per tant, es poden anar actualitzant.

L'esmena del grup MÉS també ens sembla bé, Sra. Capellà, el fet que no només es faci un pla dins l'administració de Serveis Generals, ara que si bé està aturat el II Pla d'igualtat quan ja n'hi havia un quan només representa 4.000 empleats públics, demanar que a més es faci per als altres 29.000 o vint i... busques mil, 25.000 empleats públics si no hi ha un pla primer de referència ens sembla que és més difícil per al Govern si no ho posa en marxa començant per allò petit, però bé, benvingut sigui si serveix per instar que comencin a fer aquesta feina, també ens sembla perfecte.

I en relació amb l'esmena de Podem, idè..., que diu "esmena de substitució", el que fa és una modificació una mica del text, precisament perquè veim que com que han passat aquests deu mesos nosaltres dèiem que es posàs en marxa un pla d'igualtat 2015-2018, evidentment de 2015 poca cosa podem fer ja i ho han substituït per "2016-2020", també benvingut sigui.

En tot cas, l'important és que tots -com deia- anem a una, que es faci aquest II Pla d'igualtat, que es continuï avançant dins l'administració el més aviat possible i sense interrupcions de cara a un futur.

Per tant, ens sembla perfecte, hi estam d'acord, votarem a favor de les esmenes de Podem que substitueixen la nostra, és igual, l'important és la intenció que tinguem tots en aquesta matèria, hi afegim la de MÉS i en el segon apartat de l'esmena del PSOE també hi estam d'acord.

En definitiva, donam aquest toc d'atenció entre tots, està bé que en això al Parlament ens posem d'acord i instem al Govern a continuar fent aquesta feina que es va iniciar i que és tan important dins l'administració, que és molt important per conscienciar ja no només els empleats públics, per conscienciar els dirigents perquè les polítiques d'igualtat siguin una tasca normal, habitual, continuada i sense interrupció dins l'administració autonòmica, a ser possible aviat també dins l'administració en l'àmbit docent, l'àmbit sanitari, empreses públiques i sector instrumental en general i que a més entre tots puguem donar exemple en aquestes matèries sobretot a la resta de la societat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar l'esmena RGE núm. 4718/16, la diputada Silvia Cano té la paraula.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt bon dia, senyors i senyores diputades, els plans d'igualtat són les eines que permeten marcar les estratègies, els objectius i les mesures per implantar la igualtat d'oportunitats entre dones i homes i corregir les desigualtats de gènere, els desequilibris.

El pla 2012-2015 ha marcat d'una manera encertada un camí que s'ha de continuar desenvolupant amb els mecanismes correctors que preveuen els mateixos plans perquè si d'alguna manera es caracteritzen els plans d'igualtat és que són sempre dinàmics.

És un fet que allà on l'accés a la feina està garantit pels principis d'igualtat, mèrit i capacitat les dones tenen més oportunitats, no en va a la CAIB el 36% dels treballadors són homes i el 64% són dones. Actualment el 60% de la població universitària són dones i l'administració pública és una sortida atractiva per les condicions laborals i de seguretat que proporciona.

Malgrat això es pot observar una tendència a l'administració on les dones es troben en les categories més baixes dels llocs de treball singularitzats i en els llocs amb més precarietat, que són el personal laboral, elles ocupen llocs de grau mitjà com caps de secció, de servei, fins al nivell 26, instructores, inspectores i trobam una sobrerrepresentació femenina al grau bàsic, cap de negociat, cap de secretari i concretament als càrrecs de secretàries de personal no eventual que són càrrecs que estan molt feminitzats.

Les tornes canvien quan es tracta d'estudis universitaris i diplomatures, llicenciatures o superiors on trobam més presència masculina. Si bé és cert que les condicions laborals dels treballadors de la funció pública són molt diferents a les de l'empresa privada, això no lleva que existeixen desigualtats derivades dels diferents rols i atribucions que la societat en general ha predisposat per homes i dones.

Per tant, la recollida constant i sistematitzada d'indicadors plantejats als diferents eixos dels plans d'igualtat ens ha de portar a una base empírica que ens permetrà extreure conclusions respecte de la situació de la igualtat a l'administració pública i emprendre les accions necessàries.

Posar en marxa un pla d'igualtat sempre és complex, implica molt de temps, molta coordinació entre les diferents conselleries i és cabdal partir d'una bona diagnosi, radiografiar les condicions laborals dels treballadors i treballadores, analitzar què estan cobrant, quins plusos i complements s'estan

atorgant a dia d'avui per sexes, qui ocupa els llocs de responsabilitat, quants de fills i filles tenen els treballadors, qui s'acull a la reducció de jornada, quins usos del temps s'estan fent de manera diferenciada, si l'opció del teletreball està funcionant o no, i analitzar la concentració de les dones i els homes a determinades categories professionals.

La infravaloració social del treball de les dones és una de les causes dels salaris més baixos i major precarietat laboral que dificulten una major participació social, política, institucional i representativa de les dones, els baixos salaris més les dobles i triples jornades ens afecten en la nostra qualitat de vida, en l'autonomia, el benestar i la llibertat.

La darrera enquesta d'estructura salarial de l'Institut Nacional d'Estadística mostra que la remuneració anual bruta de les treballadores espanyoles va ser un 24% inferior a la dels homes. Les dones assalariades a Espanya, per percebre de mitjana les mateixes retribucions que els homes, haurien de treballar 79 dies més a l'any; dit d'una altra manera, les dones treballen dos mesos gratis tots els anys. Només quatre comunitats autònomes, entre elles la nostra, tenim una escaleta salarial inferior a la nacional, un 15,88%. La raó no és que les dones estiguin millor que els homes, sinó més bé que els homes estan bastant pitjor, amb unes condicions de més precarietat com a conseqüència de la crisi d'aquests anys i també de la reforma laboral del Partit Popular.

Si es dotàs de valor econòmic el temps en les responsabilitats familiars i domèstiques, aquesta bretxa salarial s'incrementaria. Per cada 100 hores de feina es necessiten 127 hores de feines domèstiques i de cures per mantenir el nostre estat del benestar, cures que no són pagades, hores gratuïtes que en el 80% les fan dones, i tot això és imprescindible per al manteniment d'una estructura de la nostra societat, però això condiciona enormement les dones en el seu àmbit de la feina remunerada.

Per aplicar aquestes mesures correctores hi ha els plans d'igualtat, per corregir aquests desequilibris, i només des de les dades fiables i des de les metodologies científiques i des de la perspectiva de gènere podem anar desagregant dades per sexes incorporant indicadors per mesurar i aconseguir que totes les conselleries d'involucrin. Posar en marxa el Pla d'igualtat és una feina complicada. En aquests moments estam pendents que es publiquin les dades quantitatives i qualitatives que ens permetran tenir una panoràmica objectiva de com està la situació actualment.

Sra. Riera, el primer pla d'igualtat, maldament sigui del 2012 al 2015, segueix vigent, no és que hi hagi un buit. Actualment s'ha redactat el primer esborrany del segon pla, sobre el qual s'està treballant des de la Comissió tècnica sobre les bases de les pautes recollides a l'informe que ha desenvolupat l'empresa que ha fet el pla, i ara el que s'ha de fer és continuar amb els eixos i les actuacions d'aquest primer pla i intentar recollir tots els suggeriments de millora i totes les mesures que resten pendents per incorporar-les a aquest informe i a aquest segon pla. Dia 9 d'aquest mes es va reunir la Comissió tècnica per analitzar l'informe de l'empresa del pla i l'esborrany del segon pla d'igualtat, i en aquests moments els membres de la Comissió tècnica han de fer les seves

aportacions i observacions. El calendari que preveu el Govern és que el mes de maig es podrà tenir aprovat el segon pla d'igualtat.

Els eixos plantejats al primer pla pensam que en general són eixos adequats sobre els quals s'ha de continuar fent feina. Ara bé, la Comissió d'igualtat i la Comissió tècnica han de dir la seva.

Respecte d'algunes consideracions que pensam que s'haurien d'incorporar als diferents eixos i continuar la feina, és bàsic formar el personal, donar publicitat a les accions que es duguin a terme i anar consolidant les estructures de coordinació i seguiment de les estratègies en matèria d'igualtat; cal garantir una presència equilibrada dels sexes, particularment allà on hi ha una infrarepresentació, com poden ser els tribunals de concursos i oposicions. Respecte de l'accés, la promoció i les condicions de treball, al nostre judici és un dels eixos més importants del pla, ja que és aquí on es constata la segregació horitzontal i vertical de dones i homes; cal analitzar si les escales o especialitats dels cossos facultatius ocupades majoritàriament per dones en el seu origen tenen complements específics inferiors a les ocupades majoritàriament per homes i adoptar les mesures oportunes per corregir-ho.

Respecte de la conciliació i la corresponsabilitat, la línia del teletreball és una línia a potenciar, analitzar la seva escassa implantació, i valoram positivament el fet que la futura llei d'igualtat previsiblement afavorirà que els treballadors es puguin implicar una mica més en la cura dels infants, ja que s'aposta per ampliar dues setmanes el permís de paternitat, i pensam que això és una bona iniciativa.

Respecte de la imatge i del llenguatge igualitari, hem de revisar i adaptar el material didàctic de l'EBAP per tal que el llenguatge sigui no sexista, igual que les imatges de l'administració. Respecte de les situacions d'especial protecció valoram molt positivament el protocol d'assetjament sexual, i ara el que cal és que els treballadors i les treballadores el coneguin i es puguin anar sensibilitzant envers un clima de respecte i igualtat dins l'àmbit laboral; fomentar les bones pràctiques de convivència i evitar les discriminacions de gènere; és fonamental que les treballadores sàpiguen com han d'actuar en cas de veure's involucrades en una situació d'assetjament sexual, i també el que hem de fer és revisar i millorar i donar difusió que les treballadores coneguin les pautes que han de seguir i quines prestacions i drets tenen en cas de ser víctimes de violència de gènere, sobretot totes les qüestions relacionades amb la mobilitat del personal; i millorar la coordinació i comunicació entre les diferents conselleries i organismes establint reunions periòdiques i valorant els indicadors i les actuacions.

Des del Grup Socialista donarem suport a aquesta proposició no de llei que presenta el Partit Popular. Hem presentat una esmena que matisa i complementa el text actual, que es tracta d'impulsar, si escau, les noves mesures i estratègies atenent els informes d'avaluació i els objectius assolits, perquè pensam que dóna més coherència al redactat per la pròpia lògica de dinamisme que tenen els plans d'igualtat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena [RGE 4722/16](#). La diputada Marta Maicas té la paraula.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vostès parlen del pla d'igualtat d'homes i dones. A mi i al meu grup parlamentari ens agradaria més parlar d'un pla d'igualtat de dones, en primer lloc, i d'homes.

Avançar en igualtat, evitar la discriminació i impulsar el pla des de les institucions són les tasques que amb la feina, amb la feina de tots junts, podem aconseguir. Però la qüestió és què ens ha dut a la necessitat d'aprovar i implementar un pla com aquest. És molt important entendre que vivim en una societat en la qual es produeixen discriminacions i opressions a diferents nivells; una societat evoluciona al temps que contempla necessitats i actua per resoldre aquesta situació. En aquest sentit l'impuls donat per les Nacions Unides a la igualtat ha estat clau, ja que va provocar l'atenció sobre la desigualtat de gènere a altres organitzacions internacionals com la Unió Europea, i va portar als països que formen part d'aquestes organitzacions a implementar polítiques de gènere. Per tant per a molts estats, entitats regionals i locals, va ser determinant el fet que existís un marc normatiu internacional antidiscriminatori perquè la igualtat de gènere s'incloués en les seves agendes i es considerés un problema públic, una situació pública que ha de ser l'exemple d'una actuació sensible per contribuir al desenvolupament d'una societat més justa on la igualtat de dones i d'homes sigui un preferent d'actuació, actuacions que han d'anar implementant-se a la resta d'empreses, no tan sols públiques sinó privades.

Encara que hi ha obstacles que dificulten la igualtat per arribar al que seria desitjable, ens hauríem de preguntar quins són aquests obstacles; sobretot són aquells que impedeixen que les dones exerceixin el seu dret, com són les condicions de partida per a la participació de les dones, les quals no són igual a les dels homes; la igualtat de tracte tampoc no permet per si mateixa compensar les condicions que poden patir les dones a nivell psicològic, social, cultural i econòmic; existeixen també traves d'origen cultural que actuen com a barreres i impedeixen que les dones tinguin les mateixes oportunitats en l'accés a l'ocupació, l'educació i la política; els rols se segreguen immediatament en masculí i femení, i es concedeix més valor a una jerarquia superior al masculí, i per tant es discrimina el femení.

L'accés a l'àmbit públic per part de les dones no sembla que hagi influït en el seu canvi de responsabilitats en l'àmbit domèstic entre els i les membres de la unitat familiar. Però, bé, l'aprovació de la Llei Orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat de dones i homes, va suposar un abans i un després en la inclusió transversal del principi d'igualtat entre dones i homes en les polítiques públiques. Amb aquesta llei orgànica es van posar en marxa tot tipus d'accions dirigides a potenciar la igualtat real entre dones i homes i combatre les manifestacions encara subsistents de discriminació, directa o indirecta, per raó de sexe. En el seu article 64 contempla els

objectius a assolir en matèria de promoció de la igualtat, de tracte i d'oportunitats en l'ocupació pública, així com les estratègies o mesures a adoptar per a la seva consecució.

Bé, necessitem un pla com a instrument mitjançant el qual es defineixen els objectius i mesures prioritàries per eliminar qualsevol tipus de discriminació per raó de sexe, que poguessin persistir en aquest àmbit, per tal d'aconseguir una plena igualtat d'oportunitats entre dones i homes responnent en particular a tres objectius fonamentals: igualtat en oportunitats, conciliació i corresponsabilitat i lluita contra la violència de gènere. Tot això és essencial per avançar cap a la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes, per aconseguir una igualtat efectiva, transformadora en les institucions públiques i en la nostra societat.

Respecte de l'esmena que presentem, presentem aquesta esmena de substitució a l'únic punt d'aquesta PNL per reformular aquesta petició, dotant-la d'un sentit més ampli, no volem que s'aprovi únicament, sinó que es posi en funcionament aquest pla, que s'implementi no tan sols per donar continuïtat, sinó per avançar, anar més enllà d'on hem arribat. Esperem que aquest pla dugui aparellat des del principi un programa d'avaluació, que permeti realitzar el seguiment i el seu grau d'implementació, així com per poder avaluar els resultats obtinguts, que és un poc al que fa referència a l'esmena presentada pel PSOE, crec.

Bé, com a conclusió, des dels grups parlamentaris d'esquerres tenim i sentim l'obligació de ser capdavanters en l'impuls social per aconseguir que la discriminació desaparegui del nostre entorn. L'exemple que es desprengui d'aquestes actuacions serà essencials per crear una societat sana, una societat més lliure, on les oportunitats no depenguin del sexe, sinó de la preparació i de la formació de la persona. Tots junts ho podem aconseguir perquè tenim i sentim l'obligació de fer-ho.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena [RGE núm. 3631/16](#). Té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola, bon dia a tothom i gràcies, moltes gràcies als que han quedat aquí i ens escolten avui parlar d'igualtat entre dones i homes i homes i dones.

Voldria agrair al Grup Parlamentari Popular que hagi presentat aquesta proposició no de llei, tot i que, com bé han indicat, són conscients que s'està preparant ja el II Pla d'igualtat, que el I té continuïtat, i també volia deixar palesa aquí la continuïtat que hi ha hagut en aquesta comunitat autònoma en aquesta matèria. És a dir, vostès quan governaven

varen recollir la feina feta pel segon pacte i entenc que ara, el govern actual recollirà la bona feina que se va fer durant el seu govern, i jo crec que en això hi hem d'estar tots d'acord i ens hem d'encoratjar mútuament a fer passes en aquest sentit, perquè sabem que no és fàcil i que sempre hi ha molts d'obstacles, tot i que estam parlant realment del compliment de la llei, no només de la Llei d'igualtat de 2007, sinó també de l'Estatut Bàsic de l'Empleat, també adoptat l'any 2007. I, per tant, entenem que tots hi estam interessats i tots hi estam obligats.

L'esmena que hem presentat fa referència que aquest pla d'igualtat, el I Pla d'igualtat, només abasta els serveis generals de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, tant personal funcionari com laboral, però no s'aplica ni al personal docent, ni al personal estatutari, ni tampoc al personal laboral del sector públic de la comunitat autònoma i consideram que és necessari que hi hagi un..., bé, no un sinó diversos plans d'igualtat en aquest sentit i que, a més, hi hagi una coordinació.

Jo també voldria indicar que aquesta proposició no de llei m'ha fet prendre els apunts que tenc del màster de la universitat, el màster en igualtat, perquè precisament quan es va publicar la diagnosi de la situació de la CAIB, precisament amb l'alumnat hi vàrem estar fent feina i bé, m'ha fet gràcia ara agafar els apunts i els treballs que varen fer les alumnes i els alumnes, perquè hi havia dades que són molt curioses, sobretot tenint en compte que sembla que dins l'administració hi ha una igualtat, no només jurídica ni de fet i que els funcionaris i les funcionàries sempre es diu que se tracta d'un col·lectiu privilegiat perquè evidentment en aquest moment la situació que té el funcionariat no és la mateixa que tenen les persones que treballen a l'empresa privada, sobretot en relació amb les mesures que s'han aplicat en aquest pla.

El que passa és que precisament quan vàrem analitzar la diagnosi, ens vàrem adonar de coses, com he dit, molt curioses. Per exemple, saben vostès que a Menorca hi ha més dones que homes en els serveis generals? Per què? No ho sé. Saben vostès també que en principi hi ha paritat en general, però curiosament el nombre de dones augmenta en els serveis on hi ha manco estabilitat. És a dir, a l'informe de 2011, en què es va basar el I Pla d'igualtat, es reflecteix que les dones són el 70% del personal interí, del personal laboral és el 75% i en els contractes de substitució les dones són el 82%. Aquí és clar que hi ha una clara precarització de la feina en el col·lectiu de les dones.

Saben vostès si hi ha diferència de sou entre homes i dones? Aquest informe ens diu que no hi ha diferència depenent de si són homes i dones, per descomptat. El que passa que sí n'hi ha per antiguitat i també per lloc de feina, i això és una dada per reflexionar-hi. En quins llocs de feina hi ha més dones? Per aquí hauríem de començar a mirar quins són els problemes que hi ha a la comunitat autònoma als serveis generals. Mirin, en el cos d'auxiliars el 75% són dones. En canvi, a quin cos hi ha més homes? Als que cobren més, en aquest cas en relació amb el que comentava, al cos ajudant facultatiu, hi ha un 70% d'homes, tenen un salari més elevat.

Sabien vostès també que dins del personal de l'Administració de la comunitat autònoma hi ha sobrequalificació del personal, és a dir, hi ha personal que té una titulació superior a l'exigida. Bé idò, hi ha grups on les dones estan més sobrequalificades. Per exemple, en el grup de funcionaris C1 un 30% d'homes tenen un títol universitari i un 50% de dones tenen el títol universitari, precarització de la feina una vegada més.

Una altra curiositat. Efectivament, no hi ha diferències entre homes i dones quant a la forma de provisió del lloc que ocupen, d'acord, però hi ha més homes en llocs de lliure designació que dones. I proporcionalment hi ha més dones en els llocs de concurs. I fixin-se, si miram les dades per grups d'edat, a les comissions de serveis per lliure designació, curiosament les dones davallen quan es troben a la franja d'edat entre 30-34 anys i molt més entre 35-40 anys. En canvi, curiosament els homes en aquesta mateixa edat tenen més comissions de serveis i estan en la mateixa edat de tenir fills i filles i cuidar els fills i les filles. És curiós.

I a més..., aquesta diagnosi és interessantíssima i ens va donar a nosaltres moltíssim de joc per fer un parell de classes. A més, hi ha més dones interventores, lletrades, cap de negociat, secretàries -secretàries-, instructores i cap de secció, parlam d'una proporció de 60-40, 60 dones-40 homes; i el percentatge se capgira quan parlam de caps de departament, caps de secció, inspectors, i aquí ja parlam d'un 40-60 a favor -diguéssim- dels homes. Ara ja es poden imaginar per què les dones guanyen manco que els homes proporcionalment, perquè les dones són majoria en els grups funcionaris i categories més baixes i, per això, proporcionalment guanyen manco.

Dels eixos que jo destacaria que es varen treballar en el I pla d'igualtat, en el govern anterior, hi ha vuit eixos, jo en destacaria dos que a mi em semblen especialment importants, sobretot perquè ho compar amb la Universitat, que, en principi, és allà on tots ens hem d'entendre en aquest cas: vostès saben que a la comunitat autònoma de les Illes Balears s'aplica una mesura de discriminació inversa, això ho podem veure a l'eix d'accés i promoció, se seleccionarà la dona si la puntuació és igual entre dos candidats o més, si hi ha infrarepresentació de dones en un cos, escala o especialitat, els felicita perquè, per exemple, a la Universitat no vàrem ser capaços de fer-ho, després els diré el problema que hi ha. I després, en formació també trob que va ser molt interessant que s'incloués la valoració dels cursos d'igualtat en tots els llocs de feina, perquè això no existia.

És clar, després anam a l'informe d'avaluació final, que aquí venen els problemes, obstacles o potser la manca de formació. Es varen nombroses actuacions, la Sra. Riera n'ha indicat diverses, però també en aquest informe es veuen les mancances: una, que no hi ha hagut un personal responsable només d'igualtat, és a dir, són persones a qui se'ls ha designat les tasques d'igualtat, però l'ideal seria que hi hagués responsables o agents d'igualtat a cadascuna de les conselleries i entitats. No es va fer cap acció de sensibilització adreçada a homes i dones alts càrrecs, em deman per què? No es varen aplicar mesures de discriminació inversa realment, perquè pràcticament no hi va haver oposicions, no es varen convocar proves i a més no es va revisar el temari.

Vaig acabant, de les conclusions jo destacaria que moltes ja es troben reflectides i incloses en el projecte de llei: la creació d'unitats, que hi hagi més formació, que s'incloguin els continguts sobre legislació d'igualtat i també continuar amb aquesta mesura de discriminació inversa que, com tots sabem, és transitòria i sempre ha d'estar justificada. I després també, a la llei d'igualtat, si s'aprova, i esper tenir el seu suport, s'estableix que les administracions públiques han d'establir un permís de paternitat individual i no transferible fins a quatre setmanes, potser això animi qualcú en aquesta sala a compartir la responsabilitat, i trob que també és una mesura molt important, esper que vostès hi donin suport.

I ja que hi som i que som al Parlament, jo voldria demanar si hi ha un pla d'igualtat en aquest parlament, encara que no hi siguin obligats per llei, i si no n'hi ha els agrairia que si hi podem també fer feina i n'hi hagi properament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. L'informe elaborat prèviament en la redacció del I Pla d'igualtat entre dones i homes de l'administració de la comunitat de les Illes Balears, sí que està posat així, Sra. Maicas, en el primer pla, va fer palès algunes dades tan rellevants com preocupants, només per citar-ne algunes, l'informe va demostrar que el personal dels Serveis Generals de la CAIB estava poc familiaritzat amb conceptes d'assetjament sexual i per raó de sexe; també va fer palès que el nivell de sensibilització del personal sobre el llenguatge igualitari era baix; des del punt de vista de l'administració, es va trobar a faltar l'existència d'un protocol d'actuació davant un possible cas d'assetjament sexual o per raó de sexe. I per aportar una altra dada, que em sembla molt significativa, es va poder comprovar que el 81,3% de les excedències del personal les agafen les dones i són sempre per fer-se càrrec dels fills o de familiars.

Davant aquestes, que són només algunes de les que es poden llegir a l'informe del 2012, es va fer evident que hi havia mancances significatives en termes d'igualtat entre el personal dels Serveis Generals de la CAIB i que s'havia d'actuar en consonància.

Els objectius. Una societat que es pretén igualitària creiem que ha de començar a fer feina donant exemple des de l'administració i són la regulació i la llei les eines que tenim per revertir aquestes situacions. La sensibilització, l'educació i la formació han de ser les bases de la construcció d'una societat igualitària i, per això, s'ha d'impulsar la participació de les dones i una representació equilibrada en tots els àmbits de l'administració pública balear. A més, com que era un dels objectius d'aquest pla, s'ha de garantir l'accés de les dones als

llocs de responsabilitat i s'ha de treballar perquè les responsabilitats familiars deixin de ser un obstacle per a l'avanç i la realització personal i professional. És un fet que les dones demanen aquest 81,3% de les excedències, però són les que es declaren menys satisfetes amb el temps que dediquen a la família i amb el temps de gaudi personal.

Per a un futur. Aquests termes als quals he fet referència, sensibilització, equilibri i corresponsabilitat, apareixen repetidament entre els objectius del pla que es va redactar després de la diagnosi. Estam d'acord que ara és el moment de comprovar si la situació que es va detectar ara fa tres anys, realment ha canviat gràcies a aquest primer pla d'igualtat entre dones i homes dels Serveis Generals de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, si és així, que sembla que sí, segons l'avaluació feta, si les coses han començat a canviar a favor de la igualtat, estarem d'enhonorada, però sigui com sigui, encara queda molt per fer, tant a l'àmbit públic com i sobretot al privat. Per això, estam a favor de posar en marxa aquest segon pla d'igualtat per seguir avançant en les actuacions previstes. Igualment, votarem a favor de les esmenes presentades, perquè pensam que si volem avançar en tots els àmbits, les mesures i els objectius del segon pla s'han de projectar en tots els sectors, com ara l'educatiu, el sanitari i el personal del sector instrumental de la CAIB, i que es vagin avaluant i replantejant les estratègies.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Estam d'acord amb el contingut de la iniciativa a la qual, lògicament, donarem suport, tal vegada no compartim tant la valoració que en fa el Partit Popular allà on veu retrocés on nosaltres veiem feina i compromís per la igualtat, però, sense cap dubte, la iniciativa és bona, és positiva i lògicament tindrà el nostre suport.

És evident, tot i que les evidències no es corresponen sempre amb els fets, que tots som diferents i que una d'aquestes diferències té a veure amb el gènere masculí i femení, hem de tractar per tant diferent els diferents perquè siguin iguals en oportunitats. Aquesta és una màxima que tots hauríem de compartir, que vull pensar que tots compartim aquí i que identifica d'arrel el nostre grup i que, per tant, compartim i dona sentit a què avui sentim com a nostra també aquesta iniciativa.

No repetiré les xifres de la desigualtat, ja diferents persones les han exposades, tant Silvia Cano com Margalida Capellà ja han aportat dades i curiositats, també sobre Menorca, jo crec que són evidents, són als estudis i són la base perquè avui creguem necessari continuar la tasca que s'ha iniciat durant aquests anys, aquests darrers quatre i darrers vuit anys. I en aquest sentit, pel que fa a la gestió dels recursos humans de la comunitat autònoma, és evident que és necessari actuar en

coherència i abordar qüestions, moltes, que avui s'han exposat ja aquí: la conciliació de la vida personal i laboral, l'eliminació del llenguatge i la imatge sexista, l'elaboració de plans, de protocols d'actuació per fer front a l'assetjament sexual o a l'assetjament per raó de sexe o orientació sexual. I la millor de fer tot açò és, efectivament, a través de plans, plans treballats, basats en una diagnosi correcta, i en aquest sentit així es va fer el primer pla.

Avui crec que és necessari continuar la feina, anar a la segona versió actualitzada i en aquest sentit jo crec que es fa feina i per tant ho valoram positivament, valoram positivament la feina que es fa per part de la comissió tècnica.

Aquest segon pla, a part de continuar amb els eixos d'actuacions que ja es preveien anteriorment en el primer, també vol introduir millores que es recullen i formen part de l'informe elaborat per l'empresa La Radial, com també per les aportacions de la comissió tècnica, per tant, lògicament, han de formar part d'aquest segon document i, en aquest sentit, la previsió del Govern va en aquesta línia d'elaborar aquest segon pla, de tenir-lo prest, cap al maig del 2016 i, però, també val la pena deixar constància que no hi ha un buit, és a dir, mentre és vigent el primer pla, mentre s'ha d'acomplir i fer executar les mesures que es preveuen en aquest primer pla, perquè tenen sentit, tot i que evidentment hi ha coses que s'han de millorar i convertir en mesures tal vegada més valentes. En aquest sentit, es fa feina per la igualtat entre homes i dones a l'administració de la comunitat autònoma i apostam perquè açò continuï així.

Donam suport, per tant, a aquesta proposició no de llei. També ens agrada i creiem que hauria de formar que la resolució d'avui, l'esmena que ha presentat MÉS per Mallorca, en el sentit de fer extensiu aquest pla, aquesta feina, aquestes mesures per la igualtat a sanitat, a educació, al personal de sanitat, educació i al sector públic instrumental i per tant que sigui una realitat no només d'una part dels treballadors de la comunitat autònoma, sinó de tot el conjunt del personal de la comunitat autònoma. Açò és un repte difícil, ja s'ha exposat, és cert, però ha de ser un repte sense cap dubte ineludible, necessari i que, per tant, sigui ara o sigui amb temps, sigui amb la prudència necessària, però també amb la convicció, es converteixi en una realitat.

Per tant, donarem suport i esperam que també les esmenes que s'han aportat formin part de l'acord d'aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Ciudadanos apoyará esta proposición no de ley. El Estatuto Básico, en su disposición relativa a los planes de igualdad, dice

que, efectivamente, las administraciones deben adoptar las medidas dirigidas a evitar cualquier tipo de discriminación laboral entre mujeres y hombres y, para ello, deberán elaborar y aplicar un plan de igualdad a desarrollar en el convenio colectivo. Así pues, incluso, incluso la propia ley es quien determina la elaboración de dicho plan por parte de la administración pública.

El primer plan de igualdad, aprobado en 2012, tenía una vigencia de tres años, por lo que, efectivamente, se hace necesario impulsar la elaboración de un segundo plan que continúe con las actuaciones que se están llevando a cabo y que pueda mejorar aquellas actuaciones que así lo requieran, según el informe final de la evaluación, e implantar nuevas necesidades.

Igualmente, a nuestro entender, consideramos que el ámbito de actuación de este plan se podría ampliar y así nos gustaría que ocurriera en este segundo plan que se tiene que elaborar. El Estatuto Básico del Empleado Público contiene aquello que es común al conjunto de los empleados de todas las administraciones públicas, por lo tanto nos preguntamos si sería posible que el plan de igualdad, que es una exigencia de esta ley, no sólo se aplicara al personal de Servicios Generales, sino que se extendiera al personal docente, al personal al servicio de la sanidad pública o al personal laboral del sector instrumental de la CAIB.

Pensamos que la Comisión Técnica de Igualdad podría plantearse, coordinarse con los organismos que generan los planes de actuación en estos otros sectores de la administración, y así extender el segundo plan de igualdad a la totalidad de las administraciones públicas, o ir aplicando aquellas medidas que puedan realizarse dentro de los recursos disponibles.

Desde Ciudadanos consideramos que las políticas y planes de igualdad son muy importantes, han de ser constantes y globales y, por supuesto, requieren de un seguimiento y evaluación de los mismos. Así pues, Ciudadanos apoyará esta proposición no de ley.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, agrair les intervencions i el suport en general unànime dels grups parlamentaris a aquesta iniciativa del pla d'igualtat de l'administració.

És ver que es continuen fent algunes accions, evidentment es continuen fent alguns cursos i les accions que estaven en marxa continuen, el que passa és que si no hi ha responsables, no hi ha un cronograma, no hi ha una avaluació, doncs queda un poc coix; per això és important fer via en aquesta aprovació d'aquest pla perquè es faci amb un mètode, amb un cronograma

i sobretot amb uns responsables que puguin avaluar i retre comptes de les accions que es fan.

Només volia comentar un parell de les curiositats o de les xifres que s'han comentat aquí, és ver que aquest pla d'igualtat, aquesta diagnosi que es va fer ens va sorprendre en moltes de les xifres, i crec que és important, seria interessant que tots els que són aquí, si no l'han vist, que accedeixin a llegir una mica la diagnosi d'aquestes conclusions i d'aquests percentatges, i són una de les raons de pes, a més, algunes d'aquestes per continuar fent aquesta feina. Per exemple, el tema que comentaven de l'esclatxa salarial, si de sobta sembla que a l'administració no hi ha d'haver aquestes diferències, com deia la Sra. Capellà, però és ver que quan les dones dins l'administració es plantegen accedir a llocs de responsabilitat, com és, per exemple, un cap de departament, es valora si econòmicament compensa perquè un cap de departament té més responsabilitat els horabaixes que un cap de servei, amb la qual cosa després has de conciliar a ca teva, i aquesta és la crua realitat. I al final, per això hi ha més homes, tal vegada, en llocs de cap de departament, que no deixen de ser funcionaris i que no tenen aquest plus polític de responsabilitat d'un secretari general que ja assumeix unes altres compensacions o unes altres responsabilitats, i aquesta és una de les raons de discriminació indirecta o de falta d'igualtat indirecta dins l'administració.

El tema del teletreball, per exemple, també; es va implantar, es comentava si funciona o no, es va implantar a l'anterior legislatura, hi havia una prova pilot, crec que en el 2007, però es va implantar de forma continuada, i es va fer en dues fases: una primera fase era per a aquells llocs de feina que no tenen dades protegides i que són llocs de feina que no necessiten dur-se'n a ca seva determinada informació i no costava doblers la implantació. És clar, la implantació és un nombre molt reduït de funcionaris, en el moment que has d'implantar a tota l'administració, requereix una inversió informàtica important, la qual, des d'aquí encoratjam el Govern que es faci, perquè això suposa aquesta implicació en matèria d'igualtat per fer aquesta inversió, la qual cosa és una de les raons que també afegesc a l'impuls d'aquest pla d'igualtat.

I després, per exemple, el tema de la conscienciació i la sensibilització dins l'administració, es fan, per exemple, cursos d'un tema que s'ha comentat, que és el protocol en matèria d'assetjament sexual i s'ha fet un curs, per exemple, d'assessoria jurídica, i jo diria, que jo, per exemple, hi he participat, i tot eren dones i només hi havia un home i era un home que les seves tasques dins l'administració, precisament, és de riscos laborals en aquesta matèria, és a dir, no li quedava més remei, la resta que hem fet aquest curs hem estat dones. Per la qual cosa, és necessari continuar amb aquesta sensibilització.

Quasi hauria de ser com a obligatori establir una formació, no només tenir punts per cursos d'igualtat, sinó també haver-hi una empenta des dels directius o des dels executius i des del Govern en aquestes polítiques d'igualtat als funcionaris dins l'administració.

Ja s'ha comentat que el primer pla d'igualtat era de dones i homes, és ver que de vegades diem homes i dones, doncs és

un petit gest que té valor, és petit però és important, tots els gestos són importants en aquestes matèries, i dir dones i homes també és important, em sembla una observació molt correcta.

I el tema per exemple que no hi ha els agents d'igualtat també és ver, ens vàrem plantejar la necessitat de posar en marxa la figura dels agents d'igualtat, que és una figura molt important; la primera passa va ser atribuir funcions, estaria bé que hi hagués funcionaris que només tenguessin aquestes funcions d'igualtat, també serviria. Però bé, es va fer aquesta primera passa, doncs en el segon pla d'igualtat seria una passa important que hi hagués a cada conselleria doncs una persona especialitzada en igualtat i després coordinar des de Funció Pública o des d'Administracions Públiques perquè hi hagués aquesta continuïtat, aquestes polítiques independentment fins i tot dels governs, que les polítiques fossin impulsades des de les pròpies funcions dels empleats públics que són a l'administració.

En relació amb les esmenes, em comentaven que l'esmena del Grup PSOE és molt similar en el contingut a la del Grup Podemos, per part meua, nosaltres havíem dit que la de Podemos s'afegís a continuació de la del PSOE si hi estan d'acord, si no, doncs, llevar la del PSOE i que només quedàs Podemos, l'important és assumir com a de tots la redacció. Jo en aquest sentit..., doncs no ho sé..., les dues. Doncs, a la redacció de Podemos es pot afegir perfectament la del PSOE, encara que hi ha qualche paraula equivalent, però no queda malament i dóna aquesta imatge un poc de conjunt que la presentam nosaltres, Podemos la modifica i després el PSOE afegeix i el Grup MÉS fa una altra aportació, a mi em sembla perfecte, l'important és la idea de conjunt que donam entre tots amb el suport i l'impuls d'aquestes mesures d'igualtat dins l'administració.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Riera, hauríem de saber exactament com quedaria aquesta fusió.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Si hem de llegir...Sí, bé, idò la proposició no de llei quedaria de la manera següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè s'aprovi i s'implementi el II Pla d'igualtat d'homes i dones -de dones i homes, si els sembla- dels Serveis Generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears 2016-2020, el més aviat possible per avançar les actuacions posades en marxa l'anterior legislatura, i avaluar anualment l'esmentat pla, i impulsar-ne, si escau, noves mesures i avaluar a cada moment oportú la consecució dels objectius plantejats a l'esmentat pla i replantejar estratègies, si així ho requereix l'evidència empírica."

I un segon punt, que seria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a elaborar els plans d'igualtat corresponents al personal educatiu, al personal sanitari i també al personal del sector instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears."

Si els sembla bé a tots.

LA SRA. PRESIDENTA.

Sembla que hi ha acord, es pot donar aprovada per assentiment la proposició no de llei debatuda? D'acord.

Ara, segons els criteris que es varen dir a la Junta de Portaveus, tocaria tallar i tornar començar, però què volen els diputats i diputades, volen tallar?

(Remor de veus)

Tallar? Molt bé, idò, a les 15.30 tornarem..., tallam. A les 16.00? A les 16.00

(Se senten moltes veus de fons que diuen: "no, no, no"; altres veus que diuen que no hi ha avions i remor de veus)

D'acord, a les 15.30 hores tornarà començar la sessió.

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei RGE núm. 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, reprenem la sessió, debat del cinquè i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 318/16, de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible.

Passarem al debat de les esmenes i dels vots particulars mantinguts al projecte de llei. En primer lloc, passam a la defensa de les esmenes RGE núm. 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1627, 1628, 1629 i 1630/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, primer de tot he de dir que el nostre grup parlamentari ha vengut mantenint una postura en relació amb aquest impost que convé -i ho trobam pertinent- reiterar en aquest moment.

Nosaltres entenem que la posada en marxa, la implantació d'aquest impost turístic és una bona idea dins un context determinat, per a nosaltres aquest context determinat ve marcat clarament, per una banda, per una manca de finançament de la comunitat autònoma, una manca de capacitat de fer front a necessitats peremptòries i, per tant, entenem que aquest impost té sentit en la mesura que vagi clarament, únicament, exclusivament dirigit a compensar els efectes negatius que és evident que té el turisme.

El turisme tots sabem que té efectes molt positius, la generació de riquesa, tots els efectes que ja són prou coneguts i que no enumeraré, però és evident que també té alguns efectes negatius sobretot a nivell territorial, a nivell ambiental, a nivell d'infraestructures que evidentment necessiten d'una inversió per part dels poders públics i atesa aquesta mancança financera dels nostres poders públics, és evident que trobar un instrument

que ens ajudi a sufragar i a pagar aquestes necessitats ha de ser benvingut.

Per tant, des d'aquest punt de vista, per a nosaltres és imprescindible que aquest impost tenguí o reuneixi tres requisits essencials: el primer és que sigui -nosaltres així ho entenem-, com a mínim que sigui... que hi hagi un plantejament de possible transitorietat, és a dir, en la mesura que poguéssim obtenir un nou model de finançament que acabàs amb la injustícia fiscal que han patit les Illes Balears, per ventura, es podria replantejar la necessitat de continuar mantenint aquest impost; un segon requisit és que fos clarament finalista, per tant, que anàs dirigit a unes determinades matèries molt concretes, i en tercer lloc, per a nosaltres era imprescindible que hi hagués consens, és a dir, que hi hagués l'objectiu d'aconseguir la implicació dels sectors afectats per aquest impost. Eren tres requisits, tres condicions que ens semblaven molt importants i són els requisits que han presidit la presentació de les nostres esmenes, com no podia ser d'altra manera en clara coherència.

És veritat que de la tramitació parlamentària... s'ha fet per part dels partits que donen suport al Govern un cert esforç d'intentar arribar a acords en relació amb algunes de les nostres esmenes i per això, n'hi ha deu que han estat més o manco acceptades en la seva totalitat o almanco parcialment per a la seva transacció.

El tema dels creuers, que hagin de pagar l'impost quan estiguin més de dotze hores; el tema que també s'hi inclogui el sector primari com a una de les finalitats, en el tema rural; el tema que clarament es marqui amb molta més contundència el caràcter finalista; que les estades per motius de salut que quedin exemptes de la subjecció a l'impost; que es pugui facturar a una persona jurídica; el tema de la responsabilitat subsidiària de les agències de viatges; que quedi per llei la necessitat que el Govern faci aquesta regulació del lloguer turístic en un termini de cinc mesos; el tema de l'informe d'avaluació, que aquesta legislatura com a mínim hi hagi un informe d'avaluació sobre l'impacte de la implantació d'aquest impost; el tema de l'entrada en vigor, que entri en vigor l'1 de juliol, pensam que ha estat una bona solució; també que les associacions, les entitats socials que formen part de la comissió puguin presentar projectes per ser finançats a través de l'impost; i finalment que no s'inclogui com a una de les finalitats les infraestructures socials i sanitàries, perquè entenem que això no és una conseqüència negativa del turisme. Per tant, totes aquestes esmenes han estat acceptades i valoram positivament l'esforç.

Ens queden, però, onze esmenes vives que consideram que van molt en la filosofia que he explicat al començament. Una part, és veritat, són esmenes molt tècniques, dels subjectes passius substituïts, intermediaris, que els operadors de viatges també s'incloguin dins la llei perquè puguin pagar l'impost, el tema de la meritació de l'impost, és a dir, que el client pugui pagar al final de l'estada si paga tot el preu de l'hotel al final de la seva estada i que no hagi de fer dos pagaments, un de l'impost al començament i un de l'estada al final, ja sabem que aquest és un cas excepcional perquè la majoria dels clients paguen al començament o ja vénen amb el preu de l'hotel, de l'establiment pagat i el tema de poder repercutir la factura a una

altra persona o entitat, ens sembla que aquestes són esmenes tècniques, però per raons -ja dic- purament jurídiques el Govern o els partits que donen suport al Govern no les han acceptat.

I després tenim un altre grup d'esmenes que sí que consideram que tenen molta més càrrega política, molta més rellevància política, i que no han estat acceptades, una estava relacionada amb la filosofia de la transitorietat, volíem que el Govern en cas que s'aprovàs un nou model de finançament hagués de fer un informe sobre la necessitat de mantenir o no mantenir aquest impost. Això ha estat rebutjat i pensam que és una equivocació perquè com a mínim emetre un informe hagués pogut posar en valor si realment teníem els recursos necessaris, per tant no havíem de mantenir un nou impost a les Illes Balears.

El tema d'algunes finalitats que hauria d'incloure l'impost tampoc no les ha volgut acceptar la majoria d'esquerres d'aquesta cambra. Concretament ens sorprèn que no s'accepti com a una de les finalitats d'aquest impost la reconversió turística quan pensam que aquesta és possiblement la gran finalitat que hauria de tenir l'impost, igual que el tema que s'aprovin els serveis de socorrisme a les platges on no hi hagi instal·lacions de temporada, també ens semblava que era una finalitat important.

El tema de la recaptació, del repartiments dels recursos per zones, el 50% a les zones turístiques, ens sembla que és una de les mesures que anaven en la línia del consens, aconseguir el consens, aconseguir la implicació havia de provocar que els sectors afectats per l'impost veiessin clarament com aquests recursos anaven a la finalitat i teníem una repercussió positiva directament a l'entorn on fan feina i on tenen el negoci. Això tampoc no han volgut acceptar els partits que donen suport al Govern, igual que el tema del caràcter vinculant de la decisió de la comissió. Ens sembla que la comissió és un instrument d'intentar trobar el consens i d'intentar trobar el vistiplau a un impost que en principi és rebutjat almanco per una part dels sectors. Per tant, si la comissió era vinculant i de la comissió en formaven part i a més hi establíem una majoria qualificada ens obligàvem tots a omplir de contingut el que moltes vegades, massa sovint deim i no practicam que és això del diàleg, això del consens, això de l'aliança...

Les nostres esmenes anaven en aquest sentit, fins i tot vàrem proposar alguna transacció en el sentit que el Govern tengués la darrera paraula, però que s'obligàs al fet que hi hagués un acord, que no es pogués aprovar sense el Govern, però que el Govern hagués de menester un plus d'acord amb alguns sectors per poder tirar endavant els projectes que volia finançar a través d'aquest impost. Això tampoc no ha estat possible.

Finalment mantenim també una esmena en relació amb el fet que al pressuposts 2016 també fos finalista, una vegada tenguem l'impost aprovat que es facin les modificacions pressupostàries necessàries perquè en aquest exercici pressupostari realment l'impost sigui finalista, perquè una de les grans crítiques que vàrem fer als pressuposts actualment vigents és que incloïen la recaptació de l'impost però no tenia en absolut caràcter finalista, i per tant pensàvem que aquest també era un bon senyal de dir "tenim un grau de compromís

perquè sigui un impost finalista, i per tant també el 2016 farem les modificacions necessàries perquè així sigui".

La veritat és que estam moderadament satisfets de l'esforç que s'ha fet amb les nostres esmenes, però és evident que nosaltres esperàvem que en aquesta recta final, sobretot en el dia d'avui, encara poguéssim incloure alguna d'aquestes esmenes que ens pareixien fonamentals; concretament ens pareix molt important, i convidam des d'aquí que encara puguem fer aquest esforç, el tema de la comissió, el caràcter vinculant de la decisió de la comissió i l'establiment d'una majoria qualificada ens pareixiria que seria un gest, un símbol molt important perquè realment aquest impost tenguí continuïtat, realment sigui finalment acceptat per part dels sectors, i per tant li donem una llarga vida i tenguí molt de sentit l'esforç que s'ha fet. Esperam a veure si els partits que donen suport al Govern finalment també es repensen aquesta postura en relació amb el tema de la comissió i la seva composició, i la seva manera de prendre decisions.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam a la defensa de les esmenes RGE 1632, 1636, 1639 i 1640/16, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Senyores diputades, senyors diputats, seré molt breu en la meva intervenció perquè crec que ja vaig fer una exposició prou ampla en el moment en què vàrem debatre la presa en consideració d'aquesta llei.

Gent per Formentera, ja ho he dit en nombroses ocasions, votarà que sí, rotundament sí, a aquest impost per diverses raons: perquè contribueix i contribuirà a una major consciència social sobre la necessitat de protegir el nostre territori entre els visitants que vénen a les nostres illes per fer turisme; perquè contribuirà a donar compliment i fer justícia amb el principi de qui contamina, paga; perquè permetrà redistribuir la riquesa que genera l'activitat turística en els diferents sectors productius de les Illes Balears; perquè ens permetrà invertir d'una forma més eficaç en el nostre medi ambient i en la preservació del nostre territori els guanys o la recaptació que se'n faci, entre moltes altres necessitats; perquè permetrà al conjunt de les Illes afrontar molts dels seus projectes estratègics que ara mateix es troben aparcats per manca de finançament; i perquè millorarà la qualitat de l'ocupació i la capacitat de la població activa de les nostres illes. Per aquestes raons, entre moltes altres, evidentment votarem que sí.

Dit això, avui aprovarem aquesta llei i ens hem de congratular, crec que hem d'estar ben contents i ben orgullosos, però queda feina per fer, i per això, abans que fins i tot arribàssim a aquest punt, des de Gent per Formentera ja vàrem presentar una proposició no de llei, fa just unes setmanes, per demanar al Govern que segueixi treballant i segueixi

perseverant perquè finalment aquest impost pugui cobrar-se a l'arribada a ports i a aeroports i perquè també pugui fer-se una exempció als residents d'aquestes illes, que en cap cas no haurien de ser objecte d'aquest impost.

En aquest sentit els he dir també, i ja per acabar, que Gent per Formentera encara compta amb quatre esmenes que poden ser objecte d'aprovació en el dia d'avui, en últim recurs, i que passaré a explicar.

D'una banda, esmena 1636, referida a bonificar el cent per cent de l'impost en el cas de les estades que es produeixin en temporada baixa, i vull explicar el sentit del perquè, i probablement no prosperarà però em veig amb l'obligació, evidentment, de demanar-ho, i és que consideram, sobretot a l'illa de Formentera, on tenim una estacionalitat tan radical respecte de la resta d'illes, que és important que aquest impost en cap cas no pugui afectar negativament les arribades que tenim els mesos d'hivern. Per tant d'una banda queda pendent debatre aquesta esmena.

La 1632, relativa a fer efectiu l'abonament d'aquest impost als turistes o visitants que també arriben, o que s'allotgen, millor dit, en xàrters nàutics o en embarcacions d'esbarjo. Entenem que no és un impost just en el moment que les persones que vénen en creuers i aquelles persones que també dormen en embarcacions però no es troben dins creuers tenen un tracte diferent, i per tant creim que aquí queda recorregut per fer, s'hi ha de seguir treballant i hem de treballar perquè abans que acabi aquest mandat tinguem una solució per tenir un tracte idèntic i equitatiu a tots els turistes nàutics o que vénen per raons de turisme nàutic a les Illes Balears.

Així mateix des de Gent per Formentera defensam la millora de la formació i la qualitat de l'ocupació del sector turístic i dels centres públics d'ensenyament superior especialitzats en hoteleria i turisme, perquè entenem que la majoria de l'esforç que es faci o la inversió que es faci en formació i capacitació ha d'anar necessàriament a la capacitació d'aquest segment professional.

I finalment ens queda una última esmena, que és la 1640, relativa al fet que totes les entitats que participin de la futura comissió de repartiment de l'impost turístic representin per igual cadascuna de les Illes i acreditin que la seva activitat té abast a totes elles, perquè si no és així entenem que potser ens trobarem amb una amplíssima representació d'entitats, però que no tindrem garantit el fet que aquestes entitats representin per igual totes les illes i totes les organitzacions que representen les diferents illes.

I per això no m'estenc més, únicament vull aprofitar els darrers segons que em queden per donar un agraïment sincer, en primer lloc, al Govern per la grandíssima feina que ha fet per intentar aglutinar totes les formes de pensament que s'han expressat aquí, per intentar aglutinar en la mesura del possible totes les demandes dels diferents grups polítics, i sobretot per la seva paciència, també, i el seu esforç i la seva aposta decidida per aquesta mesura; per tant, gràcies per aquesta feina. I evidentment, també, gràcies a les aportacions de tots els grups parlamentaris, que entenc que, tot i que no compartim al cent per cent, ni molt menys, el que ha de ser aquest impost turístic

o la seva conveniència, sí que és cert que tothom ha fet un esforç important per fer grans aportacions, que en bona mesura evidentment faran que aquest impost neixi més sòlid i més consistent per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la defensa de les esmenes RGE núm. 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659 i 1660/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, com que ha passat un cert temps d'ençà d'aquell debat de totalitat sobre l'impost turístic, per ventura no hi perdrem res a recordar quina va ser llavors la nostra posició. Vàrem presentar una esmena a la totalitat de devolució per una sèrie de raons que ens pareixien, totes elles, més que justificades; primer, perquè el que estàvem discutint era la creació d'un nou impost, i a Ciutadans ens pareixia que ja anàvem ben servits amb la càrrega impositiva que ens havien deixat els pressuposts de la comunitat. Després, perquè aquest nou impost s'implantava sense haver arribat a un acord amb bona part del sector. Després encara perquè constituïa un greuge per al mateix sector, en tant que es creava sense haver resolt el problema, el gravíssim problema, de la regulació de l'anomenat lloguer de vacances. I després, en fi, perquè s'implantava sense que el precedís cap estudi previ que servís per preveure'n com a mínim els efectes sobre el turisme.

Cap d'aquestes raons no ha deixat de ser vàlida durant la tramitació del projecte de llei; cap d'elles no ha experimentat, per dir-ho així, un canvi substancial, el que no significa que Ciutadans, al llarg d'aquest mes recorregut des del debat de totalitat fins avui mateix, en què presumiblement el projecte de llei serà aprovat, no hagi fet feina per millorar el text; l'ha feta i aquesta feina ha aprofitat, ja que algunes de les nostres propostes, coincidents o no amb les d'altres grups, han estat incorporades al document que avui votarem. Tot i això, el text continua essent per a nosaltres un text clarament insuficient, pel que he dit en començar i per les esmenes que hem mantengut vives fins avui i a les quals tot d'una em referiré.

L'esperit que ens ha animat en tot aquest procés de tramitació pot resumir-se bàsicament en dos eixos, que són a la vegada dos objectius: per una part, intentar que els efectes de l'impost sobre el turisme i sobre els contribuents, fossin els mínims possibles; per altra part, procurar que la recaptació que resulti de l'aplicació d'aquest impost, reverteixi en el sector turístic, agrari i en el mediambiental.

Així, a l'apartat d'exempcions hem presentat una esmena, perquè les estades fetes pels residents per raons de feina, puguin quedar al marge de l'aplicació de l'impost. I també perquè les agències de viatges no siguin considerades ni

responsables solidàries, ni responsables subsidiàries del pagament de l'impost.

Igualment hem presentat un parell d'esmenes que introdueixen una tercera temporada, la mitjana, on només n'hi havia dues, l'alta i la baixa. L'objectiu de les dues esmenes és evident, afavorir la desestacionalització aplicant una bonificació del 50% a la temporada mitjana i una del 100% a la baixa. Intentar en definitiva, que l'impacte de l'impost s'atenuï en els mesos on encara tenim marge de creixement i siguin nul en aquells que més ens convé potenciar, perquè el turisme que ens visita respongui a uns paràmetres distints.

En relació amb l'altre objectiu, el que té a veure amb els destinataris de la recaptació, hem procurat com ja s'ha dit, que les quantitats recaptades revertissin de forma prioritària en les entitats afectades. Aquest ha estat el sentit de la nostra esmena 1660. I també ens ha preocupat des d'aquest mateix punt de vista, que l'informe d'avaluació que s'establís tengués en compte l'impacte i els efectes ocasionats en el sector turístic, tant en termes de demanda com d'inversions a empreses per renovar els equipaments.

I ja que parlem de l'avaluació de la implantació de l'impost, aprofitar per referir-me a dues altres de les esmenes que hem presentat i que tenen a veure amb el temps que ha de transcórrer perquè el Parlament i tots els ciutadans disposem de l'informe a què he al·ludit fa un moment. Per a nosaltres aquest temps hauria de ser encara més curt que el que figura en aquest moment en el text, després de la transacció aprovada en comissió. Hauria de ser un any, després de la primera meritació de l'impost i posteriorment cada dos anys. Creim que donada la falta d'estudi previ a què he fet menció en començar la meua intervenció, com abans sapiguem quin ha estat l'impacte de l'impost, abans podrem posar-hi remei si tant convé.

I les dues darreres esmenes fan referència totes dues a l'entrada en vigor de la llei. Ens pareix que està fora de tota lògica que la llei entri en vigor l'endemà mateix de la seva publicació o un mes, mes i mig després. L'ídoni seria que comencés a aplicar-se l'1 de gener de 2017, de manera que la contractació de grans paquets turístics pogués tenir-la ja en compte d'un any per l'altre i no com ha passat. La urgència amb què s'ha procedit no té altra justificació, en el nostre entendre, que la necessitat de tancar uns forats pressupostaris, que no semblen tenir gaire cosa a veure amb el turisme i els seus efectes negatius o perversos.

En definitiva, d'aquí una estoneta aprovarem la creació d'un nou impost en aquesta terra. El pagaran majoritàriament els ciutadans venguts de fora, però també el pagarem els balears, de manera directa si feim ús dels nostres establiments turístics i de manera indirecta si resulta que la seva implantació, lluny de millorar o mantenir la nostra principal font de vida, la posa manifestament en perill.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la defensa de les esmenes RGE núm. [1684](#), [1686](#), [1687](#), [1688](#), [1689](#), [1690](#), [1691](#), [1692](#), [1694](#), [1695](#), [1697](#), [1698](#),

[1699](#), [1700](#) i [1702/16](#) del Grup Parlamentari Popular. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Después de varios meses debatiendo la implantación de este impuesto, la postura del Partido Popular no ha cambiado, es decir, seguimos estando en contra de este impuesto. Lo que sí ha quedado claro y se ha podido demostrar es que por parte del Gobierno no ha habido una voluntad clara de llegar a ningún tipo de consenso. De hecho, de las 20 enmiendas que presenta el Partido Popular, la única que se aprueba va a ser, a pesar del Gobierno, que es la que votarán los partidos que están en la oposición conjuntamente con Podemos.

De este impuesto, los tres temas más fundamentales quedan todavía sin resolver. No queda clara a qué se va a destinar. No queda claro quién va a decidir a qué se destina el dinero. Y no queda claro dónde se va a invertir. Por tanto, flaco favor hemos hecho durante todo este proceso, si estos tres temas están en el aire. Lo que sí ha quedado claro es que había una necesidad imperiosa, no sé si ideológica o no, de que cuanto antes los turistas que se alojan en los establecimientos hoteleros pagaran, yo creo que más influenciado por el hecho de que paguen los hoteleros y no tanto por lo que al final se vaya a poder recaudar. Y la prueba la hemos tenido lamentablemente hace unos días, cuando el diputado de esta cámara David Abril, en un alarde de valentía les decía a los hoteleros que la política turística la marca el Gobierno y que si no les gusta, ya saben donde están las elecciones. Y a mí me gustaría saber si será tan valiente cuando la política educativa la marquen la Asamblea de Docentes, o les dirá exactamente lo mismo. Y eso demuestra realmente cómo ven este tema.

Miren, este impuesto sigue perjudicando la temporada baja, sigue perjudicando..., es verdad que se ha mejorado el texto a los turistas de cruceros y sigue perjudicando a los residentes. Ya lo decía la diputada de Gent per Formentera. No entendemos por qué los residentes tienen que seguir pagando ese impuesto. Es un impuesto que no va a mejorar la competitividad, porque ningún impuesto por sí mismo mejora la competitividad. Es un impuesto que como se ha demostrado va a ser una pelea constante para ver quién se queda con más parte de la recaudación, porque esa comisión que se han inventado difícilmente va a ser operativa, ya estamos viendo los problemas para que esa comisión pueda entrar a operar.

Pongo el ejemplo, el Ayuntamiento de Palma recientemente ha solicitado estar presente en la comisión, sin necesidad de un representante de la Federación Balear de Municipios, lo cual tiene todo el sentido del mundo teniendo en cuenta que el municipio de Palma, por sí sólo, genera más del 15% de toda la actividad turística. Pero lo mismo le va a ocurrir al municipio de Calvià y posiblemente lo mismo le pase al municipio de Alcúdia, o en el caso de Ibiza o en el caso de Menorca, a los municipios más turísticos. ¿Y quién va a decir que no? ¿Por qué no van a estar estos municipios? Y luego ¿qué asociaciones van a formar parte de esta asociación y cuál va a ser el criterio? En eso el Sr. Josep Melià decía con su enmienda que fuera vinculante el proceso, porque queda todo absolutamente en el aire.

Nos llama la atención que en un proyecto que se ha presentado sin prácticamente un estudio económico mínimamente serio -con menos de 6 folios han resuelto todo el proyecto-, ni siquiera les ha interesado que a posteriori se estudie cuál ha sido el impacto del proyecto de ley. Es decir, no sabemos, porque no han querido saberlo, ni quieren saberlo, cuál va a ser el impacto de este impuesto en materia tan sensible como si ha beneficiado o no las inversiones desde su implantación, si ha conseguido que vengan más o menos turistas y sobre todo cómo afecta al mercado laboral. No lo han querido incluir en el texto y alguien tendría que responder por qué no quiere saber si ese impuesto ha sido válido o no, porque si toda esta historia la estamos haciendo supuestamente porque Madrid nos mata y no tenemos una buena financiación. Una de dos, o cuando tengamos la financiación buena ya no hace falta, o dos, si se demuestra que este impuesto no es bueno para el sector, deberíamos quitarlo. Pues no han querido hacerlo y no entendemos muy bien por qué, porque era muy sencillo de incorporar.

Este es un impuesto que en el 2016 va a afectar indiscutiblemente a las inversiones, porque como muy bien han dicho algunos de los empresarios, tendrán que asumirlo, puesto que los contratos ya estaban firmados. Tenía bastante más sentido que el proyecto se iniciara el 1 de enero de 2017. No han querido hacerlo así, porque ya lo habían metido en los presupuestos y tenían que hacer la recaudación fuera como fuera.

Además, hay una serie de enmiendas que ni siquiera se han querido admitir. El hecho de la temporada baja es el más flagrante, porque no tiene mucho sentido que por un lado estemos intentando mejorar la temporada baja y al mismo tiempo queramos cobrar a los turistas que vienen en temporada baja, cuando es una temporada que no está consolidada. Tampoco tiene sentido que la misma temporada baja de Formentera sea la de Menorca, ni la de Ibiza, ni la de Mallorca, porque de hecho no lo es y sin embargo se le está perjudicando. Y no hubiera costado nada asumir estos planteamientos teniendo en cuenta la recaudación que se prevé para estos meses.

No se ha querido tampoco admitir que una vez, puesto que no han querido retirar este impuesto, una vez que se mejore la financiación, nosotros hemos dicho, bueno, pues reduzcan la presión fiscal a los residentes, tampoco lo han querido admitir, ni que la entrada en vigor fuera en el 2017, que, como he dicho, sería muchísimo mejor, hubiera sido mucho mejor para los contratos ya firmados, pero también por un hecho no poco importante, y es que el 40% de la oferta, tal y como está actualmente configurada en las islas, no va a pagar en 2016. De hecho cuando este parlamento esté en condiciones de aprobar una ley, que ya veremos si son capaces de ponerse de acuerdo en este aspecto, habrá pasado posiblemente una temporada o dos en las cuales estos turistas no habrán pagado. Por tanto volvemos otra vez a perjudicar a los turistas que se alojan en oferta reglada, a los que sí cumplen la normativa a éstos los penalizamos, y a los que no cumplen les estamos dando todavía más argumentos para que se vayan a este tipo de alojamiento.

Aquí ha habido, básicamente y por resumirlo, tres confecciones de este impuesto: una parte, la que engloba al

Gobierno, que quería un impuesto para mitigar todos los impactos negativos que genera el turismo, supuestamente, y enfocarlo al ámbito social o sanitario; una parte más, que es la que ha defendido Podemos, de que sea un impuesto más ecológico; y una parte que sin estar de acuerdo sí que hemos intentado desde el Partido Popular y otros grupos, como son El Pi y Ciudadanos, que fuera, ya que tenemos que asumir este impuesto porque no nos queda más remedio porque ustedes tienen mayoría, que al menos fuera para el ámbito turístico, pero es que ni siquiera ahí ha quedado claro. Si al final hacemos balance, una vez más los señores de Podemos, y señoras de Podemos, se han salido con la suya, porque al final el impuesto será más ecológico, menos social y desde luego difícilmente turístico, porque ya los propios portavoces de Podemos han estado en contra de poder invertir en temas que sean especialmente turísticos, y sobre todo aquellos que beneficien particularmente a los hoteleros, que yo esa obsesión que tienen con los hoteleros la verdad es que no llegamos a entenderla.

En definitiva, no han servido de nada, Sr. Conseller, los intentos por parte de la portavoz de nuestro grupo parlamentario y míos de poder sentarnos e intentar buscar algún tipo de acuerdo. Sigue siendo un impuesto injusto; sigue siendo un impuesto que, como todos, no va a mejorar la competitividad, ahora en estos momentos deberíamos estar haciendo un esfuerzo y una apuesta clara por la calidad y no los estamos haciendo, y en lugar de eso lo único que estamos haciendo es cargar más y gravar más a los que vienen de fuera, y eso siempre es un error.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la defensa de les esmenes [RGE 1707/16](#) i del vot particular mantingut a l'article 19.3.f), esmenes [RGE 1622](#), [1638](#), [1696](#) i [1733/16](#), del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Per a la defensa d'aquestes esmenes i del vot particular intervé el diputat Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. He de començar dient que avui per a mi és un gran dia, perquè per viure un dia així vaig donar el pas de dedicar-me temporalment a la política, el dia en què els que ens visitin començaran a contribuir de forma solidària a mantenir en condicions el país que els acull, el país que ells gaudeixen i que nosaltres també gaudim. O sigui que..., doncs per a algú que es pren el pas per la política com una fase temporal de la seva vida, la impressió de poder desenvolupar una cosa que realment és la que realment creu és un motiu de satisfacció, i per això avui m'he posat corbata, perquè he pensat que les grans ocasions mereixen aquests gestos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Bé...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Cadascú li dóna la importància que li dóna, Sr. Melià.

Bé, jo crec que hi ha hagut tot un recorregut, hi ha hagut una negociació, crec que els diversos grups de l'oposició..., el Sr. Melià ha dit que estava moderadament satisfet, el Sr. Pericay ha reconegut que hi havia algunes incorporacions, és veritat que el Sr. Gijón es mostra més crític... Jo crec que s'ha fet un esforç per incorporar tot allò que era compatible amb l'esperit d'aquest impost, l'esperit que ens va portar, per exemple, encara ho recordo, quan un grup de persones de MÉS per Menorca vam redactar la part de turisme del programa electoral i vam incorporar la necessitat de posar aquest impost, perquè els nostres programes electorals els fa el poble, també, els fem nosaltres, ho dic en broma per als amics de Podem, que sempre reclamen representants del poble; idò nosaltres vam posar al nostre programa electoral aquesta mesura i per tant és un motiu de satisfacció i de fet és una festa de la democràcia. Un ciutadà posa una cosa a un programa electoral, es presenta a les eleccions, surt escollit, i després la defensa, la negocia amb l'oposició i aconseguix que tiri endavant. Bé, en resum, el que volia dir és que jo crec que s'ha fet un esforç d'intentar incorporar el màxim d'aportacions de l'oposició, que evidentment no desvirtuaven l'essència del projecte de llei.

Passaré als dons punts, concretament pels quals em toca parlar en aquest torn; un és l'esmena, la defensa de l'esmena 1707, i l'altre és el vot particular. Respecte de la proposta d'esmena, els he de dir que he proposat als grups que donen suport al projecte de llei una transacció que han acceptat, i com que és una transacció en el ple també he demanat als portaveus de l'oposició si tenien cap inconvenient que la presentéssim; en principi tothom m'ha dit que sí, espero que ho confirmin, però bàsicament la transacció, la nostra esmena 1707, va dirigida a l'article 20.2 bis, i bàsicament nosaltres amb l'esmena que hem mantingut en aquest article hem intentat millorar el redactat, que fos més clar, de manera que hem acordat un redactat en la següent línia, la transacció seria la següent: "La Comissió ha d'elaborar un pla anual d'impuls al turisme sostenible que fixi els objectius anuals prioritaris amb criteris d'equilibri territorial; aquests criteris es fixaran per decret i prendran com a referència les proporcions corresponents a cada consell insular previstes en la legislació reguladora del sistema de finançament dels consells insulars. Això no obstant, pot haver-hi desviacions anuals sobre el resultat de l'aplicació dels criteris sempre que no siguin superiors al 40%, i en tot cas aquestes desviacions s'han de compensar en els exercicis següents".

Per tant, com poden veure, bàsicament el que hem intentat és consensuar amb els grups que donen suport al projecte, entre els quals ens trobem, excepte, diguem, amb aquesta esmena, que finalment ha estat possible arribar a un acord, que hi hagi uns únics criteris de distribució que estarien inspirats, que farien referència a les proporcions que estableix el sistema de finançament dels consells insulars, tot i que s'han de fixar per decret, la qual cosa ens dóna una flexibilitat entre els diversos conjunts de criteris que recull la Llei de finançament dels consells insulars. Per tant es fixaria per decret; no ho establím a la llei però hi hauria aquesta flexibilitat. I establím aquest percentatge de desviació del 40%, que d'alguna manera era la filosofia de l'acord a què s'havia arribat i que se'n van fer ressò els mitjans de comunicació, la qual cosa dóna la possibilitat de

prioritzar en un any concret algun projecte puntual que es centri en una illa, i que això en altres anys, tampoc no diu la llei en quants anys, però que es pugui anar compensant en els diferents anys, amb la qual cosa crec que mantenim totes les pretensions legítimes que hi havia al voltant de la redacció d'aquell article, és a dir, flexibilitat, territorialitat i a la vegada capacitat de poder prioritzar en un destí concret en un moment donat, a compensar en anys següents.

Com he dit, els grups de l'oposició m'han dit que no s'oposen a aquesta transacció. Jo els agraeisc molt sincerament aquesta mostra o aquest gest de cortesia parlamentària, que al cap i a la fi crec que contribuirà a millorar el text.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Gràcies. Un fa jugar tots els recursos disponibles.

(Algunes rialles)

Passant al segon punt, el del vot particular, el nostre vot particular, com saben, s'adreça al rebuig que hi va haver en comissió de la lletra f) de l'article 19.3 de la llei, que tracta a què es pot destinar la recaptació de l'impost; concretament la lletra f) deia que es podien destinar a inversió en infraestructures de serveis públics essencials per compensar l'impacte del turisme, especialment les socials i sanitàries. Nosaltres estàvem totalment a favor d'aquesta lletra f) i per això vam formular aquest vot particular.

Quin argument han fet servir els grups que s'ha oposat al fet que aquesta lletra estigués en el text? Doncs bàsicament, a grans trets, és dir que aquests impactes socials i sanitaris no tenien res a veure amb el turisme. Jo intentaré demostrar-los com sí que tenen a veure amb el turisme, i per això he portat alguna informació, una d'elles a partir d'una notícia que va aparèixer el 5 de gener de 2016 a la premsa: "*Los isleños necesitan 16,2 años de sueldo para pagar la vivienda*" i em vaig informar més sobre aquest tema i d'aquí vaig treure aquest gràfic, evidentment vostès no el veuen, però sí veuen que hi ha una barra a baix molt més alta que les altres que equival a l'índex d'esforç immobiliari de les Illes Balears, és a dir, a les Illes Balears es necessita per adquirir un habitatge el sou de 16,2 anys, la mitjana espanyola està en 7,4 anys, no els sembla molt bèstia aquesta... aquest índex disparat de Balears?, doncs jo crec que això té a veure amb dos paràmetres molt clars: sous baixos i sòl car, sous baixos i sòl car. Creuen que açò no té res a veure amb ser una economia basada en el turisme?, creuen que açò no té res a veure amb la dificultat per construir, a predisposar de sòl per construir segons quines infraestructures sanitàries o socials?

Respecte al sòl car, en vàrem parlar fa tres setmanes quan parlàvem del lloguer de vacances i aquí torno a treure a col·locació una notícia que ja vàrem comentar al seu moment publicada el 2 de març de 2016: "*me echan a los 72 años para alquilar mi piso a turistas*", "*grupos inversores, en la mayoría de los casos suecos y alemanes, están adquiriendo edificios en el centro de Palma para reconvertirlos en viviendas de lujo o dedicarlos a alquiler turístico, por el camino los precios se disparan expulsando de zonas antes residenciales a vecinos como Juan Manuel Cano*", que és el senyor que protagonitzava

la notícia, “*un jubilado al que quieren desalojar de su piso de 19 metros*”, al centre de Palma.

Jo recordo quan vaig defensar això hi havia moltes cares d'aprovació i gestos afirmatius del grup de Podem i per això m'ha sobtat moltíssim la seva bel·ligerància en aquest tema i m'ha sobtat, negativament evidentment, però sobretot sorpresivament la miopia, la... en veure que realment el turisme té moltíssims impactes i per acabar els diré no només immobiliàries, fins i tot els porto aquí una nota de l'anuari de l'educació de les Illes Balears de l'any 2011 que tan dignament dirigia el nostre conseller d'Educació, fins i tot en l'educació té efectes el fet de ser una societat..., una economia tan basada en el turisme. En aquest estudi se cita un estudi que posa de manifest que els joves que resideixen a les comunitats autònomes de l'arc mediterrani, en concret les Illes Balears, Catalunya, la Comunitat Valenciana i Múrcia, tenen una probabilitat molt elevada d'interrompre els seus estudis i d'incorporar-se de manera prematura al mercat de treball. Evidentment açò té a veure amb un determinat mercat de treball, el mercat de treball que no només és el propi de l'activitat turística, sinó també de la construcció, pensem que això era l'Anuari de l'Educació de l'any 2011, en definitiva, sectors que fan un ús intensiu de mà d'obra no qualificada; i conclou l'estudi que “es tracta d'una característica important que pot tenir a llarg termini importants conseqüències per al desenvolupament econòmic i tecnològic i per a la cohesió social de les Illes Balears”.

Bé, no els vull avorrir més amb aquests arguments, però els ho havia de dir, nosaltres creiem que realment el turisme té impactes que van molt més enllà del que és estrictament mediambiental. Ara bé, també estic d'acord en una cosa: aquests diners tampoc no donaran per tot, s'hauran de focalitzar i probablement s'han de focalitzar en aquells elements que han romàs en el redactat, però nosaltres creiem que hagués estat molt encertat deixar la porta oberta que en moments de necessitats d'emergències socials es poguessin dedicar diners a aquestes necessitats.

Acabo, Sra. Presidenta, com a resum vull dir que gràcies a tots els grups per la transacció que ens han acceptat de l'esmena 1707, tant dels que donen suport al projecte com a l'oposició i demanar la reconsideració, evidentment, de l'eliminació de l'article 19.3, lletra f).

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la defensa de les esmenes RGE núm. [1719](#), [1720](#), [1723](#), [1725](#), [1726](#) i [1727/16](#), del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé el diputat Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, gràcies, Sra. Presidenta. Senyores, senyors diputats, treballadores, treballadors de la cambra... primer de tot compartesc la mateixa emoció que el Sr. Castells en un dia com

el d'avui perquè avui feim la primera passa cap a una fiscalitat més justa per començar a fer pagar als que toca i compartesc també l'esforç que hi ha hagut per part dels partits del Govern, compartesc... bé, voldria recordar els moments de tensió, d'emocions diverses, de desavinences, Sra. Santiago, i també d'acord, perquè crec que avui és un dia d'acord i és un dia que evidentment hem de celebrar.

Acceptarem la proposta de transacció que també ens acaben de fer des de MÉS per Menorca perquè consideram que respecta plenament l'acord al qual s'havia arribat i que probablement amb la nova redacció encara s'entén millor l'acord a què havíem arribat, per la qual cosa sí que li voldria agrair l'esforç fins al darrer moment per aconseguir que tots estem satisfets fins al punt que podem i respectant també els interessos i les idees que plantejàvem des d'un inici, per la qual cosa enhorabona, Sr. Castells.

Volem dir que fins avui pagàvem els de baix mentre l'1% se'n reia cada cop que volíem introduir un nou impost. Fins ara aquestes illes i els seus treballadors s'han dedicat ja no a potenciar, sinó a subvencionar el turisme i els pobres hotelers, *Sr. Gijón, no estamos obsesionados con los hoteleros, lo que no acabamos de entender es que usted se convierta en su máximo defensor una y otra vez; y, bueno, supongo que le estarán muy agradecidos y entendemos que han obedecido en exceso a la literalidad de las redacciones que les proponían y que probablemente por eso consideran que nosotros estamos obsesionados.*

No es cierto, simplement volem revertir aquesta situació en què s'han construït autopistes per als hotelers, depuradores d'aigua, dessalinitzadores i s'ha evitat la conservació dels espais naturals. I tot allò qui ho pagava?, ho pagaven les *kellis*, les cambres de pis quan tornaven de fer deu hores de feina, els cuiners dels hotels o els pagesos, però els turistes i els hotelers, zero. I no val això que els hotelers creen riquesa, la riquesa la crea la gent amb les seves mans, amb els seus cors i amb els seus dolors fent net els passadissos i les habitacions dels hotels, cuinant o passant calor anant d'un lloc a un altre com fan els cambrers.

Totes les infraestructures des dels anys seixanta es varen sobredimensionar a les nostres illes perquè vingués molta més gent a l'estiu, totes i tots pagàvem, tots els ciutadans i ciutadanes, manco els turistes i els hotelers. Per intentar solucionar això va arribar finalment la primera ecotaxa amb la intenció de fer pagar als turistes, però allà hi havia el Partit Popular més corrupte de la història per donar una amnistia hotelera i així és com va acabar amb la primera ecotaxa. Sí, perquè els senyors del Partit Popular són molt liberals en tot, llevat de dues coses: robar de contractes públics i preservar i subvencionar els "xiringuitos" i, clar, el model de negoci s'havia de subvencionar, veritat, Sr. Vidal?

L'externalitat, la paguem tots i totes...

(Remor de veus)

...que ja l'hoteler se'n du el benefici...

(Remor de veus)

Sí, sí, despertí, no el tornaré anomenar.

No sé quan em provoquen més rialles si quan s'autodenominen de centre reformista o quan diuen que són liberals...

(Remor de veus)

Em vull adreçar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Jarabo. Digui, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Ara li agradaria que li cridàs, eh?, i em posàs al seu nivell, Sr. Jarabo, idò no.

Li demanaria...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vidal...,

EL SR. VIDAL I VIDAL:

...que retiràs aquestes paraules del *Diari de Sessions* (...) jo no som així... li agrairia ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Si volia la paraula perquè l'han al·ludit ho hagués dit i quan hagués acabat el Sr. Jarabo la hi hagués donat. Ara li he de llevar la paraula, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em vull adreçar un altre cop als hotelers des d'aquest faristol on es defensen les lleis. Sí, d'aquest faristol comencen a sortir les lleis que vota la gent i no com vosaltres les voleu. No és imposició, es diu democràcia, però hem de dir als hotelers que no tinguin por de la democràcia, ni d'aquest parlament, ni de la gent, us volem protegir, us volem protegir de vosaltres mateixos, el desenvolupament depredador acabaria amb el turisme a les nostres illes, les illes vivim de la nostra riquesa natural, de platges, serres i boscos.

Per això enteníem que aquest impost havia de pal·liar els impactes que el monocultiu massiu turístic té en el nostre territori i en el nostre patrimoni natural i cultural.

Finalment aquest impost no serà una ecotaxa i hem fet un gran esforç, com deien abans, un esforç compartit amb el Govern des de la diferència dels punts de vista, per acceptar

que el destí no serà exclusivament el de millorar el medi ambient i la pressió sobre els recursos naturals derivats de l'activitat turística, però crec que hem de reconèixer el valor de la negociació, sense deixar-nos, crec que caps dels grups, els principis pel camí.

Amb les nostres esmenes que encara queden vives, hem volgut insistir en els motius que justifiquen aquesta llei, que els fluxos turístics contribueixen al canvi climàtic, a les pluges àcides i a la pèrdua de biodiversitat, tant de forma directa com indirecta. D'una forma intensa, el turisme afecta tot tipus d'ecosistemes, des del litoral de totes les nostres illes a la Tramuntana, envaïdes per milions d'excursionistes. La capacitat de càrrega d'aquestes illes té un màxim i als hotelers els és igual, perquè a vostès ja només els importen les seves explotacions a la resta del món. La gent és testimoni quan vosaltres anau a traïr les vostres illes a Londres, us fa el mateix *espantà* el turisme de les Illes perquè vostès guanyeu els dobles a un altre lloc. Sí, aquests hotelers que porten els llinatges de les illes arreu del món, no volen sotmetre's a la legislació d'aquest parlament, tant els fa fer xantatge al Govern, deixar sense feina o amb sous de misèria la gent de les Illes i destruir el nostre paisatge. Per a vosaltres és millor embrutar el nom de les illes a Londres que permetre que els turistes paguin un impost per a les Illes.

Però què podem esperar quan hàviem vist la vostra insolidaritat ja cap els vostres empleats. Avui mateix es presenta el llibre *Las que limpian los hoteles*, sí les *Kellys*, aquelles que explotau temporada rere temporada, molts de cops sense contractes fixos, molt de cops utilitzant subcontractes i quasi sempre, desoïnt els seus problemes de salut i les garanties necessàries per curar la seva salut laboral. Aquest impost també va per elles, per les *Kellys*, que fins i tot la seva feina extenuant dels seus impostos és d'on es paguen el Palau de Congressos o les fires de promoció turística perquè els hotelers puguin continuar explotant.

Aquesta cerca de rendibilitat immediata que permet la massificació i la destrucció dels recursos que atreuen el turista deteriora en uns anys la font dels nostres ingressos. Ja ho hem dit, el turisme té efectes positius, clar que sí, la creació d'ocupació, l'increment dels ingressos econòmics, permetre majors inversions en la conservació d'espais naturals, evitar l'emigració de la població local, la millora del nivell econòmic i sociocultural de la població local, la comercialització de productes locals, l'intercanvi d'idees, costums i estils de vida i la sensibilització dels turistes i de la població local per protegir el seu medi ambient. Els possibles ingressos futurs per turisme són una poderosa raó per conservar importants ecosistemes i espècies emblemàtiques.

Entre els efectes negatius, tan importants com els positius, hi ha l'increment del consum de sòl, sí, ho reconeixem, d'aigua, d'energia, la destrucció de paisatges i crear noves infraestructures i edificis, etc. Consideram, Sra. Santiago, que el que s'ha de fer és una política d'habitatge que pugui permetre reduir el preu del sòl, que pugui incrementar els salaris i que pugui augmentar també el nostre Producte Interior Brut per càpita. De totes aquestes maneres sí que es podria aconseguir d'una manera més global, no només amb la recaptació d'aquest impost.

Consideram que no hem assolit els objectius esperats per les associacions ecologistes. Ho lamentam i els demanam disculpes per no haver assolit que aquest impost fos una vertadera ecotaxa. Tampoc no hem aconseguit complir totes les expectatives de Formentera, Menorca o Eivissa, amb enormes necessitats de finançament quant a la protecció del seu medi ambient. Podem ésser plenament conscient de la necessitat d'una major justícia retributiva, que pugui afavorir les illes més castigades per l'infr finançament d'aquesta comunitat i l'absència d'un vertader repartiment equitatiu dels ingressos generats pel turisme. De fet, en aquesta comunitat ja s'ha realitzat la transferència de competències de promoció turística, on es va establir que el pes de la indústria turística a Eivissa suposa un 20% del total. Pensam que hi ha marge perquè es respecti aquest acord que ja va ser acceptat pel Govern.

I per acabar, m'agradaria que d'aquí sortís un compromís ferm de tots els partits de la cambra i és que aquest impost no s'ha de tocar. Mai més no farem pagar justos per pecadors. Mai la gent del carrer no haurà de pagar pels turistes i els hotelers, mai més la subvenció al negoci dels hotelers. Les Illes avui són un poc més nostres.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Finalment passam a la defensa del vot particular mantingut a l'article 19.3.f), esmenes RGE núm. [1622](#), [1638](#), [1696](#) i [1733/16](#) del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Per a la defensa d'aquest vot particular intervé el diputat Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Han passat pràcticament 15 anys d'aquell 10 d'abril de 2001, en què s'aprojava en aquest parlament l'impost sobre les estades a empreses turístiques d'allotjament, destinat a l'obtenció del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient. Evidentment en tot aquest temps que ha passat, són moltes les diferències entre la situació de fa quinze anys i l'actual i també algunes similituds.

Avui aprovam un impost que és una mesura més per fer del turisme una font de prosperitat compartida, un impost que contribueixi a la sostenibilitat del turisme, sostenibilitat que tal com la defineix l'Organització Mundial del Turisme, és un turisme que té plenament en compte les repercussions actuals i futures econòmiques, socials i mediambientals per satisfer les necessitats dels visitants de la indústria de l'entorn i de la comunitat amfitriona; un impost que, com el de fa quinze anys, té una important component mediambiental, sense ser exclusivament mediambiental, perquè tampoc no ho són les repercussions del turisme, com diu la mateixa Organització Mundial del Turisme, són econòmiques, socials i ambientals.

La primera diferència evident respecte de la situació de fa quinze anys és que ja no és una idea tan nova, tan nova com va poder ser en aquell moment. El Sr. Flaquer del Partit Popular,

aquell 10 d'abril de 2001, en aquesta cambra ens deia..., no a nosaltres, als que hi eren, que no pensassin que amb aquell impost havien trobat la pedra filosofal del turisme, que si l'haguéssim trobada, altres destins ja ho haurien intentat. O ens deia també que a Catalunya estaven encantats que aquí la posàssim perquè nosaltres érem competidors seus.

La situació a dia d'avui, com vostès deuen saber, és que impostos d'aquest tipus estan molt més estesos que abans. A la Unió Europea mateix hi ha més estats que tenen impostos d'aquests tipus que no que no en tenen. Fins i tot zones competidores com Croàcia mateix, que el té d'ençà de l'any 2008, o la mateixa Catalunya, que d'ençà de 2012 també té un impost sobre les estades turístiques. Encara que pot ser la taxa que va suposar una ironia més grossa a la seva implantació va ser fa cinc anys, a finals del 2011, quan l'Alemanya de la Sra. Merkel imposava una ecotaxa de 8 euros als alemanys que venien en avió aquí.

Una altra diferència important és que en el debat parlamentari mediàtic que hi ha hagut aquestes setmanes i mesos sobre l'impost, ha estat molt més centrat en aspectes del funcionament de l'impost, en la distribució, en matisos sobre les finalitats, que no en la pròpia necessitat de l'impost o de la seva conveniència; un fet que per a nosaltres és un èxit, un èxit que no és més que el triomf també del sentit comú, que necessitam fer del turisme una font de prosperitat compartida, que necessitam que el turisme sigui sostenible. I de fet tenim un text, un dictamen de la llei amb moltes aportacions, 42 esmenes aprovades o transaccionades de tots els grups, fins i tot del Partit Popular, una diferència més respecte de la situació de fa quinze anys. A l'any 2001, el Partit Popular, a part d'una esmena a la totalitat, va presentar 25 esmenes parcials de supressió, totes de supressió, d'eliminar cadascun dels articles, esmenes que només duïen un sentit destructiu, però ara, avui, enguany, ha presentat 19 esmenes parcials, és cert que només se n'han aprovades quatre, tres a les quals hem donat suport, i també he de dir que una que s'ha aprovat amb la qual nosaltres no estam d'acord.

Però també és cert que s'han aprovat cinc transaccions molts similars a cinc esmenes que proposava el Partit Popular, el Sr. Pep Castells deia que avui s'ha posat la corbata, jo no sé si al Sr. Gijón li ha faltat afliurar-se un poc la corbata durant aquesta negociació de les transaccions, perquè el Partit Popular no ha volgut transaccionar algunes esmenes que, per exemple, El Pi o Ciutadans o Podemos mateix sí que han estat més oberts a transaccionar, coses com el tractament dels creuers que es dona a l'impost, coses com l'exempció per estades per motius de salut, la consideració de les agències de viatges com a responsables subsidiàries i no solidàries, la presentació de projectes per part d'entitats o el contingut de l'avaluació que s'ha de realitzar de l'impost i la disminució del nombre de danys. Són coses que s'aproximen molt a esmenes del Partit Popular que altres grups sí que han volgut transaccionar i el Partit Popular, perquè no sé què hagués passat si el Partit Popular es presenta aquí avui, amb la meitat de les esmenes aprovades o transaccionades.

Amb aquestes diferències, jo voldria que si un dia el Partit Popular torna governar, en lloc de viure una derogació d'aquesta llei, puguem veure potser una modificació d'aquesta

o per ventura fins i tot puguem veure una actualització de quotes, via la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma. Però bé, en resum, és un context ben diferent del que hi havia fa quinze anys.

Em vull centrar, finalment, en les finalitats de l'impost per defensar el nostre vot particular. Com he dit abans, l'objectiu de sostenibilitat té tres vessants: econòmic, ambiental i social i aquests tipus són les finalitats que s'inclouen a l'impost. Una finalitat ambiental prioritària; té una finalitat econòmica i de canvi de model productiu i unes finalitats socials que també hem de dir que s'han ampliat durant la tramitació; té unes finalitats socials perquè el turisme també té externalitats negatives sobre la societat, externalitats en forma de sous baixos, ho recordava la premsa aquests dies passats i el Sr. Castells hi ha fet àmplia referència, el sou que ha de dedicar..., els anys de sou que ha de dedicar una persona a adquirir un habitatge; sous baixos, contractes fixos discontinus els quals provoquen pensions baixes, encariment del sòl.

A proposta de Podem, i nosaltres també hi hem donat suport i la majoria de grups, les finalitats socials de l'impost se centren en la formació i en l'ocupació. La veritat és que haguéssim pogut discutir si no hi ha ja prou programes europeus o estatals de foment de l'ocupació, em disculparà... -ara no hi és- el Sr. Iago Negueruela -ah, perdó, sí-, evidentment aquestes finalitats queden recollides a l'impost, però haguéssim pogut discutir també si no hi ha ja programes europeus o estatals que poden servir per finançar actuacions d'aquest tipus, de formació, de foment de l'ocupació i que, per tant, també poden sortir fons d'altres bandes per pal·liar aquests fets.

El fet turístic també ha dut lligat un increment del preu del sòl, una manca de disponibilitat de sòl públic que ha dificultat el desenvolupament d'infraestructures de serveis bàsics.

També, i a això hi feia referència el Sr. Jarabo, que hem patit una necessitat també de desenvolupament de grans infraestructures, lligades al funcionament de la maquinària turística que, en molts casos, el finançament d'aquestes infraestructures ha desplaçat les inversions destinades a serveis a les persones. A Balears tenim moltes persones amb pensions baixes, amb dificultats, fruit del tipus d'ocupació que genera el nostre model i un dèficit d'infraestructures socials. No ens limitem, senyores i senyors diputats, no ens autolitem, l'impost turístic també ha de tenir aquesta finalitat social en infraestructures!

És clar que el més ideal seria que del pressupost poguéssim sortir tot el que necessitam, també el foment de l'ocupació i la formació poden sortir del pressupost de la Conselleria de Treball. Tenim una llei de dependència per aconseguir, ens ho recordava la presidenta del Parlament en el seu discurs, el passat 1 de març, la presidenta ens recordava que existeix la Llei 39/2006, ens recordava que les lleis s'han de convertir en acció i que, en aquest cas, les persones no poden esperar, cada dia que esperen es malmet la seva via. I és així, centenars de dependents amb necessitats, amb drets, que no podem atendre; una llei, la Llei de dependència, que també és un objectiu dels acords pel canvi la seva activació, una llei que és tan llei com la resta i que també hem d'aconseguir. Però amb tots els respectes, presidenta, avui podem fer alguna cosa més que

discursos, no ens autolitem en les infraestructures socials, aquest model econòmic, aquest model turístic també té a veure amb aquesta mancança.

Per això els deman que donin suport al nostre vot particular i permetin que aquest impost sigui un poc més just i un poc més social.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. A continuació, passam al torn d'intervencions a favor o en contra, i per part del Grup Parlamentari Socialista intervé el Sr. Diputat Alcover, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista votarà a favor de la llei, per això som aquí, per defensar el suport al vot favorable a aquesta llei. I hi votarem no només perquè l'hem ajudada a parir, i ha estat un part amb cert dolor, els ho puc assegurar, perquè ha estat de molta negociació i molt dura en determinats moments, sinó perquè era un compromís dels acords de governabilitat i com a compromís, evidentment, l'havíem de tenir en compte.

I en els acords de governabilitat no només hi havia que hi havíem de fer una llei de l'impost de turisme sostenible, sinó també que havia de ser negociada, i entenem que tant socialment com políticament ha estat una llei negociada. És cert que podem dir que no és una llei de ningú, però sí que neix amb la voluntat d'arribar a ser una llei de tothom, perquè neix amb l'esperança d'un manteniment en el futur i que, si en el futur, jo esper que no, però hi ha un canvi de govern, la pugui mantenir i, si escau, legítimament, evidentment, millorar-la i adaptar-la a les seves necessitats.

El que jo dic ho demostra el fet que de les 90 esmenes vigents que varen quedar en ponència, 43 -aquí tenim un desquadrament el Sr. Reus i jo, ell ha dit 42, a mi me m'han sortides 43- han estat aprovades o transaccionades, un 47,7%. Jo no he repassat molt, però m'he dedicat a demanar a quatre funcionaris amb més memòria històrica de la casa i no recorden que hi hagi hagut una llei, amb la qual no hi hagués acord, que s'aprovàs un percentatge d'esmenes tan important com aquesta, això són dades. A més, hem de tenir en compte que és impossible aprovar-les totes, perquè moltes d'aquestes eren contradictòries i evidentment no es pot aprovar una cosa i la contrària, amb això estam d'acord.

Amb la incorporació d'aquestes esmenes s'ha garantit la participació de la ciutadania en l'elecció de projectes, s'ha avançat en els criteris de territorialització en les futures inversions, també s'ha afinat més amb les finalitats a les quals pot anar destinada la recaptació, s'ha inclòs la figura del

responsable subsidiari, s'ha definit millor la base imposable, s'han ajustat les exempcions, es permet a les entitats i associacions la presentació de projectes, s'ha garantit el contingut i la periodicitat de l'informe que ha de permetre fer el seguiment d'aquest impost i fins i tot s'ha ajornat un mes l'entrada en vigor d'aquest impost turístic.

Com sabeu, són elements nuclears de la llei, no ens hem dedicat a fer un ajust estètic a la llei per quedar bé i acomplir la finalitat de..., bé, hem acomplert, hem aprovat quatre esmenes i més o manco ja hem quedat bé amb tothom; no, un 47,7% d'esmenes i, com veiem, d'elements nuclears d'aquesta llei.

Evidentment, ja ho he dit, no és una llei que acontenti tothom, s'ha fet des del procés negociador, un procés negociador dur, hem estat molts dies i fins a altes hores, diria jo, asseguts negociant i, evidentment, això ha arribat a un consens i només s'arriba a un consens quan hi ha cessions, i és evident que tothom ha cedit, per arribar a un consens tothom ha de cedir una mica, perquè, si no, no és un consens, és una imposició. Aquí ningú no ha imposat, s'ha negociat fins a l'extrem, ho deia el Sr. Jarabo, fins avui mateix s'acaba negociant, i al final surt un text que jo crec que s'ha millorat i per tant crec que ens hem de felicitar, tot aquest parlament, perquè, d'entrada, un altre compromís d'aquest govern s'acompleix.

Passaré més o manco a les quatre esmenes que crec que..., no aniré una per una, perquè tampoc no tendria tant temps, però sí que m'agradaria contestar grup per grup les quatre notes que he pres i, si de cas, a la contrarèplica contestaré qualque si me'n deix alguna.

A El Pi, si millora el finançament, s'hauria de repensar; estarà d'acord que, evidentment, fem un informe per valorar l'impacte de l'impost i en aquest informe evidentment també pot tenir en compte una cosa d'aquestes, no està expressament inclòs. Què ha de ser finalista? Ho és, ho és, tal vegada la finalitat no serà exactament la que a vostè li agradaria o amb l'exactitud que vostè ho hagués redactat, però això és com els pressuposts, si aquí a un paper en blanc ens diguessin: redactau 59 pressuposts diferents, redactau 59 lleis d'impost de turisme sostenible, en sortirien 59 de diferents, l'exactitud no existeix, però finalitat hi és.

Vostè ho ha dit, de 21 n'hi ha hagut 10 d'aprovades moltes de les quals d'elements nuclears de la llei, com deia abans. I de totes les que vostè ha dit que queden pendents, jo en destacaria dues: una és el fet que, bé, moltes són tècniques i vostè mateix ho ha dit, una és que l'informe no sigui vinculant i l'altra que a la comissió els acords s'hagin de prendre per tres cinquenes parts. Nosaltres, i vostè ho sap perquè ho vàrem parlar moltes vegades, el que ens aturava d'això era la combinació dels dos elements, perquè el fet que a la comissió s'hagi de prendre per tres cinquenes parts, amb el fet que sigui vinculant, pot bloquejar a un moment donat de dificultat política, pels motius que sigui, avançar en l'execució dels projectes. Per això, entenem..., no vol dir que de fet no sigui vinculant, perquè si realment, com diu la llei, el 50% de la comissió el vot és dels consellers que formen part del govern, indirectament podem entendre que els projectes que surtin de la comissió

evidentment seran aprovats pel Consell de Govern, que és, en definitiva, qui té la competència, i tampoc no podem furar la competència al Consell de Govern.

A Gent per Formentera li proposaré una transacció al final.

Quant a les temporades, ho diré per a tots, i ja ho va dir el Sr. Reus a la comissió, aquí s'han proposat esmenes de tot tipus, des d'una temporada fins a tres, per tant entenem que la millor transacció que podíem fer era el redactat original de la llei, que eren dues temporades, i així era a l'intermedi.

A Ciutadans, que incrementa la càrrega impositiva. No direm que no, és un impost nou, és evident, però almanco els afectats no són directament la gent, els residents d'aquí, i ho són mínimament. Proposava tres temporades, evidentment li dic el mateix, al final creiem que amb dues resollem part del conflicte.

També hi havia el tema de l'informe, l'informe que el Partit Popular també l'havia suggerit, vostè proposava un any i després cada dos. El que sí hem acceptat, i s'ha introduït com a punt d) de la disposició addicional primera, és el fet que l'informe valori l'impacte de l'impost, i això és una cosa que no hi era i ara ja hi és. Però jo faig una reflexió: realment creuen que és més interessant que en el primer any de cobrar l'impost hi hagi un informe sobre l'impacte de l'impost? Penseu que enguany tothom preveu temporada rècord, per motius exògens segurament, no anem a discutir això ara, però vol dir que si batrem el rècord l'informe ja pot dir que això no té cap incidència i per tant de cara al futur és més interessant entenem la transacció a la qual vàrem arribar que aquesta legislatura sí que hi hagi un informe, per tant vàrem dir que en dos anys i mig i, en tot cas, abans de 31 de desembre del 2018, sí que hi ha d'haver un informe fet per aquest govern, i després cada tres anys, amb una periodicitat que no sigui anual, que sí pot haver-hi aquests factors exògens, sí que es pugui fer aquest informe.

Al Partit Popular, no repetiré el que ha dit el Sr. Reus, però de 19 n'hi vàrem aprovar 4 i jo en comptava fins a nou transaccionades amb altres grups o amb solució molt similar a la que aportaven, i 6 que directament no. Però, d'entrada, eren més d'un 25% de les seves esmenes que hi vàrem dir que sí directament, per tant no digui que no s'han tengut en compte, més d'un 25% de les proposicions presentades pel Partit Popular s'han acceptat, 19, 4.

També parlaven de l'impost, en fi, quant a Podem, és vera que queden unes esmenes vigents, però unes són a l'exposició de motius, que creiem que queda més clar, i l'altra és allò de les temporades, i diem exactament el mateix que abans, creiem que la millor transacció és la de dues temporades.

Quant a la transacció que volia proposar respecte de l'esmena RGE núm. 1640 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, és per mor d'un error que hi va haver a la comissió, un error meu, en el qual es van vincular les transaccions a diferents esmenes i, conseqüència del rebuig d'una transacció d'una esmena de Gent per Formentera, en concret aquesta, la 1640, va caure la darrera frase del primer paràgraf del l'article 20.1, amb la qual cosa es proposaria transaccionar aquesta esmena, en el sentit que el darrer paràgraf

de l'article 20.1 acabàs dient el que deia primerament, i és que a la comissió en podran formar part tots el que n'han de formar part, i acabar "representants dels agents socials i econòmics i de les entitats que es determinin, particularment les de caràcter mediambiental." És el mateix redactat que hi havia abans, per no entrar una altra vegada en la transacció.

Finalment, i molt ràpidament, hem detectat que en el dictamen de la comissió hi ha una disposició addicional primera bis que no té títol, per tant..., això evidentment és una qüestió molt tècnica, però sí que aprofitariem per proposar com a títol..., és aquella transacció dels cinc mesos per presentar el projecte de lloguers turístics, el títol es digués "Habitatges objecte de comercialització turística".

Per tota la resta, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torns de rèplica. Té la paraula el Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Realment hem de reconèixer que el consens és complicat quan hi ha un plantejament del turisme tan absolutament esbojarrat com el que planteja la gent del Grup Parlamentari Podem, perquè és clar, dir aquí que els hotelers no paguen res, que no paguen cap impost, bé, és que això és una falsedat, els hotelers paguen molts impostos, molts impostos, els que els pertoca. Què per ventura vostès volen que paguin més? Però el que no poden dir és que no paguen, això és el que no poden dir; poden fer la discussió d'una altra manera, però el que no es pot dir, al nostre mode de veure, és que no creen riquesa, que, evidentment, en creen, i molta que n'han creada.

I el que no pot ser, finalment, és dir com si tots fossin uns determinats hotelers, és vera que hi ha hotelers a Balears, i nosaltres n'estam orgullosos, que tenen hotels fora de les Illes Balears, però n'hi ha un munter que no en tenen cap de plaça fora de les Illes Balears, i per a vostès aquests es veu que no existeixen, i aquests existeixen, formen part de la realitat de les Illes Balears i convendria que vostès aterassin.

I per cert, jo ja no sé si és que vostès no han llegit la llei, però la llei no diu que els hotelers són el subjecte passiu de l'impost, perquè diu: pagarà un 1%. No, pagaran els clients, no pagaran ..., no, bé, és que vostè ve aquí i diu això, això és el que vostès diuen. I un poc de rigor és exigible, crec jo, en aquest parlament i en aquest debat.

Infraestructures socials i sanitàries, és clar, i ens parlen dels sous baixos. La llei inclou mesures que una de les finalitats és generar millor ocupació i lluitar contra l'ocupació en el període de desestacionalització, etc., això ho inclou o no ho inclou? Això és el que està realment vinculat als sous baixos, perquè les infraestructures socials i sanitàries no tenen res a veure amb els

sous baixos. I li afegiré, Sr. Castells, que molt sovint, la majoria de vegades, el que tocaria és que aquestes infraestructures es fessin sobre solars que han estat objecte de cessió obligatòria i gratuïta en el procés d'urbanització. Ho dic per matisar els temes, perquè clar, vostè diu aquí com si sempre els solars s'haguessin d'adquirir, entenc jo, per fer infraestructures, perquè estam parlant d'això, vostès se'n van per les bardisses però estam parlant d'infraestructures, s'haguessin de fer via expropiació, i això no és així, això no és així, i el que tocaria per normativa territorial i urbanística que tot es fes, o la immensa majoria d'aquestes infraestructures es fessin sobre solars que han estat objecte de cessió obligatòria i gratuïta. Per tant el seu argument, diguem-ho així, decau d'una manera bastant contundent.

Lloguer turístic. Ho hem dit moltes vegades i ho volem repetir, perquè clar, aquí surten grups parlamentaris i també amb una manca de rigor espectacular diuen que no ha de pagar l'impost, quan està subjecte a l'impost, i jo crec que això és bo que se sàpiga, perquè estam fent un debat també que ha de tenir una part pedagògica, i evidentment la gent que fa lloguer turístic ho ha de pagar. Que hauria d'estar ja regulat? Nosaltres també hem manifestat aquesta opinió i també hem estat reivindicatius de cara que el Govern ja hauria d'haver fet aquesta tasca i només li donam pitja perquè això sigui una realitat el més ràpid possible.

Entrada en vigor. Nosaltres pensam que és una qüestió de *real politik*. Si hi ha aprovats uns pressupostos que preveuen un ingrés per aquest concepte, nosaltres dir que això ha de començar el 2017 i després queixar-se que no complim el límit de dèficit i que incrementam el deute públic, tot això és un discurs fal·laç. Crec que aquesta seriositat que reclamam també està relacionada amb això. Hem de ser conscients que en aquests pressupostos hi ha aquest ingrés, per tant pensar que enguany no s'ha de cobrar és cridar a l'incompliment pressupostari, i en teoria en aquesta cambra ningú no hauria de cridar a l'incompliment pressupostari.

Les nostres esmenes, les dues fonamentals que no..., que només el Sr. Alcover ha tractat, perquè cap altre grup no les ha tractades, nosaltres..., vostè ens diu que a la pràctica serà vinculant; idè incloguin-ho; si a la pràctica serà vinculant, perquè no ho inclouen? Si al final la paraula, la majoria passa pels representants del Govern per què no ho inclouen i fan un gest i marquen clarament la seva voluntat de diàleg? Perquè el que nosaltres estam cansats -i amb això acab- el que nosaltres estam cansats és que vostès només apel·lin al diàleg, al consens, a la aliança, però després no l'exerceixin i no ho posin com una obligació, i si hi ha un bloqueig ja s'espavilaran per desbloquejar-ho. De fet la tramitació d'aquest impost és una bona mostra i un bon exemple de la seva capacitat per desbloquejar situacions difícils. Jo crec que també la Comissió serien capaços de desbloquejar-la.

Moltes gràcies, Sr. Alcover.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, del Grup Parlamentari Mixt, Gent... No vol fer ús de la paraula?

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

No faré ús de la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sale el Sr. Jarabo y dice que ahora ya pagan los que tenían que pagar. Tremenda frase, porque no iba dirigida a los turistas, va dirigida a los hoteleros, lo cual demuestra el sectarismo más absoluto y demuestra cuál ha sido el origen y el motivo de esta ley, única y exclusivamente que paguen los que no van a pagar, porque como les ha dicho el Sr. Melià van a pagar los turistas. Por tanto demuestra cuál es el conocimiento que usted tiene del sector.

Lo ha dicho él y lo vuelvo a repetir yo: los turistas ya pagan, los empresarios ya pagan, los trabajadores ya pagan y los hoteleros también pagan: el IVA, el IAE, la TIRSU, el IRPF, sucesiones, IBI, ICIO, transmisiones... ¿O de dónde se cree que sale su sueldo?, ¿y el nuestro?, ¿de dónde sale? Si esta comunidad es lo que es gracias al turismo, turismo que ustedes una vez más demuestran que quieren acabar con él.

Mire, decir aquí que los hoteleros sólo se preocupan de sus inversiones en el exterior puede ser dos cosas: o no conoce la realidad y es usted un ignorante, o la conoce y es un cínico, porque la inmensa mayoría de los hoteleros de esta comunidad tienen sus intereses en esta comunidad, y ya se lo he dicho en más de una ocasión, y basta que se vaya a mirar las estadísticas, verá que son pequeñas y medianas empresas, pequeñas familias, no son explotadores como ustedes quieren ver a los empresarios, son pequeñas familias que están gestionando un hotel, un hotel o dos hoteles, que les va a costar mucho esfuerzo esta temporada tener que asumir, en muchas ocasiones porque no tiene fuerza con los touroperadores, tener que asumir estas inversiones, este pago, que irá en reducción de las inversiones si no en el tema laboral.

Sr. Reus, da igual si me hubiera abrochado, desabrochado o soltado la corbata. Da igual porque ustedes no han tenido la más mínima intención de llegar a ningún acuerdo con el Partido Popular, y no la han tenido primero porque han estado muy pendientes de la controversia con Podemos, y eso les ha ido dejando poco margen para poder negociar; y por otro lado porque realmente no han tenido voluntad, porque si de verdad se cree usted que qué hubiera pasado aquí si nosotros hubiéramos tenido que votar a favor de alguna de esas enmiendas yo pregunto al revés: ¿y por qué no han sido ustedes lo suficientemente inteligentes políticamente para venir y

aprobarnos a nosotros nuestras enmiendas? No lo han querido hacer, no han querido hacerlo.

Sr. Alcover, no diga que de nueve nos han aprobado cuatro, porque una se la tienen que comer con patatas, y ya nos pesa a nosotros tener que aprobar algo con el Grupo Podemos, que estamos radicalmente en distinta posición. Ya nos gustaría no tener que votarla; lo que pasa es que tenemos que elegir entre tirarnos por aquí o tirarnos por ahí, y bueno, al final vamos a ser coherentes y vamos a tener que defender nuestra enmienda, que es que con el dinero de la ecotasa se tendría que estar invirtiendo en el sector turístico, única y exclusivamente en el sector turístico. Si de verdad se están generando impactos negativos, como ustedes dicen, lo lógico sería compensar esos impactos negativos invirtiendo en el turismo, no en temas sociales, que tienen que salir evidentemente del presupuesto de la comunidad, no en temas sanitarios, que tienen que salir del presupuesto de la comunidad, y evidentemente sí en temas ecológicos pero no en la prioridad de temas ecológicos, porque si no seguiremos matando la gallina de los huevos de oro y tendremos que seguir trabajando para que el turismo siga funcionando.

Y lo he dicho antes: deberíamos estar en estos momentos trabajando en mejorar la calidad, y no estamos trabajando para mejorar la calidad, estamos aprovechándonos de una situación buena para cobrar más a los que ya vienen, y además con la excusa de decir que de todos los que vienen el que más contamine pague. No es verdad, ni siquiera es así y ustedes lo saben. Basta leer este impuesto para darse cuenta de que esto no tiene nada que ver con la ecología; prueba de ello es el descontento absoluto de Podemos. Este no es un impuesto ecológico, aquí no paga más el que más contamina. No es esto, si esto es lo que querían se han equivocado completamente.

Al final, Sr. Alcover, esto no es una ley de todos, esto es una ley de un gobierno de izquierdas contra un sector concreto y en contra del grupo mayoritario de esta cámara, que les pese lo que les pese sigue siendo el Partido Popular, y seguimos estando en contra de este impuesto porque no han sido capaces de demostrar que hayan mínimamente estudiado las condiciones ni lo que va a ocurrir con la implantación de este impuesto. Es un impuesto sectario, es un impuesto ideológico y es un impuesto injusto.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Seré molt breu, només a petició de l'Oficialia Major he de deixar clar que l'esmena que hem transaccionat substitueix en la seva totalitat l'apartat 2 bis de l'article 20.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo, del Grup Parlamentari Podem de les Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, gràcies, Sra. Presidenta. Quasi respondré únicament al Sr. Gijón per al·lusions, evidentment. Ho sento, però no volem acabar amb el turisme, ho ha de tenir clar. *Podemos no quiere acabar con el turismo*. Consideram que és una font de prosperitat compartida, com crec que ho pensa la resta de partits, d'acord?, el que volem revertir, i ho torn a dir, és qui ha redactat les lleis que vostès varen aprovar i aquesta inèrcia que vostès havien plantejat, que vostès han mantingut com una cosa hegemònica en aquesta comunitat des de la transició, això s'hauria de revertir i les lleis s'haurien de fer aquí, per la gent d'aquí i no atenent únicament interessos...

(Remor de veus)

...que no beneficien les majories.

Un poc de silenci.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies. *Me ha asustado que haya dicho que los trabajadores asumirán parte del impuesto, si es así sería un fraude de ley absoluto*, és a dir, una cosa que han de pagar els turistes, en lloc..., vostè ha comentat que potser hi hagi hotelers petits que sí que podrien assumir aquest impost per tal de no fer-lo revertir als seus clients, finalment el podrien fer assumir als seus treballadors. Consideram que hi ha d'haver una vigilància especial per... efectivament, molta gent que està cobrant uns salaris de misèria que a més hagués de pagar aquest impost. No sé si m'ha sonat a amenaça, esper que no sigui així.

El que sí tenc clar és que internacionalment, i s'ha demostrat ara a la Fira de Berlín, els operadors turístics tenen molt assumit aquest impost i alguns d'ells fins i tot han arribat a dir que ja pensaven que s'estava aplicant a Balears, amb la qual cosa és un impost que està assumit internacionalment, que està assumit a Europa, que no hi ha cap problema a assumir-lo i que dubtam molt que pugui afectar la nostra competitivitat.

Del que sí estam també molt orgullosos d'aquest impost és que hem aconseguit després de l'acord que es prioritzi el medi ambient, efectivament, i consideram un mèrit nostre perquè no estava redactat així al principi ni era la intenció principal del Govern i crec que hem (...) suficientment perquè pugui ser així.

I després hi ha una altra qüestió que a vostès no els interessa massa i és la participació ciutadana a l'hora de triar els projectes i també hem aconseguit que la gent pugui votar i pugui triar els projectes que finalment s'aplicaran i que es

duran a la comissió amb un 25% més de barem que la resta de projectes.

I acab, i a més totes les administracions estaran obligades, almenys un de cada tres anys, a iniciar processos de participació ciutadana a l'hora de triar projectes, és a dir, que totes les administracions començaran a partir d'ara a fomentar la participació ciutadana.

Vostè ha negat l'impacte ecològic de l'impost, sorprenent, però sobretot ha dit una cosa que també m'ha deixat bocabadat, *Sr. Gijón, la gallina de los huevos de oro de esta comunidad no son los hoteleros, la gallina...*

(Remor de veus)

...que no sé por qué se empeña una y otra vez en defenderlos, es lo que ha dicho usted, es lo que ha dicho usted...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silencio, por favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

No sé por qué tiene esa obsesión en defenderlos, no lo acabamos de entender...

(Alguns aplaudiments i remor a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. JARABO I VICENTE:

La gallina de los huevos de oro de esta comunidad es nuestro paisaje y por eso este impuesto es imprescindible para protegerlo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

Per favor, silenci.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta. En primer lloc, Sr. Melià, sous baixos donen lloc a pensions baixes, donen lloc a dificultat per accedir a places privades, a pensió de dependència.

La descripció que vostè m'ha fet de les cessions obligatòries del Reglament de planejament, això està bé per a algú que es llegeixi la llei i digui que bé, que això en teoria és

així; vostè que coneix com ha anat l'urbanisme en aquesta illa i en aquesta comunitat durant molts d'anys em reconeixerà que això és la teoria i que en la pràctica hem vist moltes coses diferents i si no, per mostra digui'm quants de municipis no tenen problemes, per exemple, a l'hora de cedir un solar per fer-hi una escola pública, quants de municipis hi ha que no tenen problemes per això quan els solars per fer escoles també en teoria, en teoria, estan damunt el Reglament de planejament. Per tant, evidentment que la teoria ha estat una històricament o almanco d'ençà del Reglament de planejament que deu ser del 1976, però la realitat ha estat una altra.

Aquest govern amb aquesta proposta de projecte que ha fet fa una mostra d'obertura, basta veure que fa quinze anys els projectes s'aproven a proposta del conseller de Turisme que triava, evidentment n'hi haurà que trobaran que la comissió tal vegada no és suficient, però una comissió que el Govern que posa un impost, que el posa el Govern, que no el posen els consells ni el posen els ajuntaments, que tenen les seves figures impositives, sobretot els ajuntaments, el posa el Govern i el Govern en lloc de decidir on va un impost del Govern l'obri a la resta d'administracions i això crec que, al marge que si posa que és vinculant o no és vinculant, evidentment és una mostra d'obertura d'aquest govern que vol una cosa participada.

Sr. Gijón, ha de reconèixer que hi ha hagut cinc esmenes que són aproximació a textos que vostès proposaven, a textos que també proposaven altres grups i que altres grups sí que han estat més disposats a acceptar aquestes aproximacions, que no són el text original, sinó que són aproximacions a coses que vostès també han proposat.

Sr. Gijón, també deia vostè que no compartien això de finalitats socials, però vostès, per exemple, varen votar a favor de l'esmena 1732, juntament amb nosaltres, juntament amb Podem i juntament amb el grup socialista, de foment de l'ocupació, l'esmena 1732. Per això jo també els reiter que fem cas al discurs de la presidenta del Parlament, fem cas que la Llei de dependència també és una llei que hem de complir i no ens autolimitem a la finalitat de l'impost perquè la finalitat social també ha de ser en forma d'infraestructures.

Finalment, només vull agrair la feina que s'ha fet per part de la Conselleria de Turisme que són aquí presents, per part de la Conselleria d'Hisenda i per part de tots els ponents de l'impost.

Res més, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Andreu Alcover del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, aniré contestant les quatre coses que crec que han quedat un poc enlaire.

Sr. Melià, el fet que... per què no incloem el tema del vinculant, crec que ho havia explicat, però ho tornaré dir, bàsicament és per no furta una competència que correspon al Consell de Govern i que a un impost autonòmic entenem que no té massa sentit que, atès que no hi ha una delegació del mateix Consell de Govern, sigui aquest parlament el que l'hi retiri. Entenem que de fet serà així, perquè evidentment si a la comissió el 50% correspon als membres del Govern qui traslladi els projectes (...) Consell de Govern entenem que si no hi ha un de nou o un dubte o un problema jurídic aquests s'han d'acabar aprovant, però evidentment posar vinculant juntament a posar majoria de tres cinquenes parts per aprovar el projectes entenem que com a mínim era una mica perillós. Per això entenem... i creim que tal vegada una de les dues coses tal vegada hagués pogut... i varem estar a punt de tancar, però al final, bé, en fi..., no s'ha arribat a cap consens en aquest apartat.

Sr. Gijón, abans crec que li he dit un 25%, realment és un 21,05% perquè eren 4 de 19, vostès... vostès... aquest parlament li haurà aprovat 4 esmenes...

(Remor de veus)

Ho podem pintar de colorins si vol, però vostès varen presentar 19 esmenes... jo li reconec que jo, en contra de l'opinió del Govern, no hi ha res a dir, jo li vull reconèixer, una. Ara, la dada objectiva és que de 19 esmenes presentades pel Partit Popular, 4 han estat aprovades, i 9 altres grups han volgut transaccionar, i vostès no l'han volguda, efectivament, vostès no l'han volguda. Però aquí jo coincidesc amb el Sr. Reus, només faltaria que de 19 n'hi aprovassin 13, no sé com explicarien segons què, haurien de donar moltes explicacions segurament.

(Remor de veus)

Jo no he dit, Sr. Gijón, i m'agradaria que quedàs clar, perquè no voldria que hi hagués un malentès, jo no he dit que això sigui una llei de tots, no ho he dit, o no ho he dit amb aquestes paraules, i si ho he dit no ho volia dir així, jo he dit que neix essent una llei de ningú, però que neix amb una voluntat d'arribar a ser una llei de tothom, que no és el mateix que dir que aquesta és una llei de tothom. Evidentment, jo sé que aquí hi haurà vots en contra, per tant ja intuec que això no serà una llei de tothom. Això era, crec que ho he repetit de manera textual, però bé, malgrat no ho havia llegit, però crec que per aquí anava el sentit.

Ara, jo entenc que amb aquestes 15 esmenes que a vostès els han quedat una mica enlaire, si vostès qualche dia governen no cal derogar la llei, n'hi haurà prou a adaptar-la, vostès la podran adaptar als seus interessos, legítimament, si qualche dia governen, que esper que sigui d'aquí molts anys, evidentment. Però si qualche dia governen la podran adaptar, de manera senzilla, a més.

Vostè intenta dur el debat al seu terreny i ens diu que aquesta llei va en contra del turisme. No, no hi hauria d'anar, o ens continuam explicant malament o vostè, que és la meua opinió, vostè, el que dic, intenta dur el debat al seu terreny i intenta fer sempre el mateix argumentari, que, per molt de

repetir hi ha molta gent que s'ho arriba a creure; si això fos un impost en contra del turisme, tot el món estaria en contra del turisme, o bona part del món estaria en contra del turisme, perquè bona part del món cobra precisament aquest impost.

Jo el que crec és que aquest impost el que farà és que 70 milions d'euros invertits en aquesta comunitat anualment tendran un efecte multiplicador damunt tots els sectors productius, evidentment inclòs el turisme, només faltaria, el turisme també. I és més, si qualque dia venen mal dades, crec que fins i tot serà el mateix turisme que reivindicarà part d'aquestes inversions, perquè ara crec que estarem d'acord que la previsió de la temporada serà bona, molt bona, per no dir magnífica, això sempre, en qualsevol moment..., però crec que serà..., les previsions són de rècord; ningú no ens garanteix que d'aquí deu, quinze anys això no fluctuï, si fluctua aquí hi haurà uns recursos poderosíssims per intentar redreçar, perquè ningú no vol perdre el model productiu, el que volem és diversificar-lo, que és diferent, però això no vol dir que estiguem en contra del turisme. El contrari, nosaltres volem donar suport al turisme, però crec que això redundarà també en benefici del turisme, per això l'hem feta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat de les esmenes i dels vots particulars, passam a les votacions.

En primer lloc, entenem que a les transaccions a les esmenes RGE núm. 1707, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, i 1640, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, cap grup no s'hi oposa?

D'acord, començam les votacions.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Presidenta, perdoni, és que no l'hem escoltada bé, ho pot repetir, per favor?

LA SRA. PRESIDENTA:

Si a les esmenes RGE núm. 1707, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, i 1640, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, cap grup no s'hi oposa.

D'acord. En primer lloc, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1612/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, la RGE núm. 1656/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, i RGE núm. 1684, 1692, 1695 i 1699/16 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 32. Queden rebutjades les esmentades esmenes.

Punt 2. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1613, 1614, 1627, 1628, 1629 i 1630/16 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

Vots a favor, 3; vots en contra, 51; abstencions, 2.

Punt 3. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1615 i 1616/16 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

Vots a favor, 3; vots en contra, 50; abstencions, 2.

Punt 4. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1617 i 1618/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 32.

Punt 5. Votació de l'esmena RGE núm. 1632/16 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.

Vots a favor, 10; vots en contra, 41; abstencions, 5.

Punt 6. Votació de l'esmena RGE núm. 1636/16 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 31; abstencions, 3.

Punt 7. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1639/16 del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, i RGE núm. 1652 i 1655/16 del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 31; abstencions, 3.

Punt 8. Votació de l'esmena RGE núm. 1640/16, transaccionada, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Votam.

Vots a favor, 32; vots en contra, 24.

Punt 9. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1651 i 1657/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, i RGE núm. 1688, 1694 i 1698/16, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

Vots a favor, 21; vots en contra, 32; abstencions, 3.

Punt 10. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1653 i 1654/16 del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos. Votam.

Vots a favor, 2; vots en contra, 35; abstencions, 19.

Punt 11. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1658, 1659 i 1660/16, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, i RGE núm. 1689, 1690 i 1702/16, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

Vots a favor, 21; vots en contra, 35.

Punt 12. Votació de l'esmena RGE núm. 1686/16, del Grup Parlamentari Popular. Votam.

Vots a favor, 19; vots en contra, 35; abstencions, 2.	Vots a favor, 32; vots en contra, 21; abstencions, 3.
Punt 13. Votació conjunta de les esmenes RGE núm. ...	Votació conjunta del títol del projecte, de les denominacions dels títols i capítols del projecte, dels articles 1, 3, 8, 11, 14, 15, 16, 17 i 18, de la disposició addicional primera, de la disposició derogatòria única, de les disposicions finals primera i segona i de l'exposició de motius, i addicional primera bis. Votam.
EL SR. PERICAY I HOSTA:	
Perdó, Sra. Presidenta?	
LA SRA. PRESIDENTA:	Vots a favor, 30; vots en contra, 19; abstencions, 5.
Sí, té la paraula, Sr. Pericay.	Votació de l'article 2. Votam.
EL SR. PERICAY I HOSTA:	Vots a favor, 35, vots en contra, 19; abstencions, 2.
Nosaltres demanàriem aquí votació separada de l'esmena RGE núm. 1687, per favor.	Votació de l'article 4. Votam.
LA SRA. PRESIDENTA:	Vots a favor, 32; vots en contra, 19; abstencions, 5.
D'acord. Votació de l'esmena RGE núm. 1687. Votam.	Votació conjunta dels articles 6, 9 i 19. Votam.
Vots a favor, 21; vots en contra, 31; abstencions, 3.	Vots a favor, 32; vots en contra, 22; abstencions, 2.
Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1691, 1697 i 1700/16, del Grup Parlamentari Popular. Votam.	Votació conjunta dels articles 10 i 12. Votam.
Vots a favor, 19; vots en contra, 32; abstencions, 5.	Vots a favor, 32; vots en contra, 22; abstencions, 2.
Votació de l'esmena RGE núm. 1707/16, transaccionada, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Votam.	Votació de l'article 20. Votam.
Vots a favor, 32; vots en contra, 19; abstencions, 5.	Vots a favor, 32; vots en contra, 24.
Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 1719, 1720, 1725, 1726 i 1727/16, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.	Finalment, votació de la disposició final tercera. Votam.
Vots a favor, 9; vots en contra, 47.	Vots a favor, 35; vots en contra, 21.
Votació de l'esmena RGE núm. 1723/16, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Votam.	Es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.
Vots a favor, 10; vots en contra, 41; abstencions, 5.	Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears i de mesures d'impuls del turisme sostenible.
<i>(Alguns aplaudiments i remor de veus)</i>	I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.
Votació conjunta dels vots particulars presentats pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca a l'article 19, esmenes RGE núm. 1622, 1638, 1696 i 1733/16. Votam.	<i>(Aplaudiments)</i>
Vots a favor, 26; vots en contra, 28.	
<i>(Remor de veus)</i>	
Silenci, per favor, que som enmig de la votació!	
Punt 18. Entenc aprovada, per assentiment, l'esmena tècnica incorporada a la disposició addicional primera bis. Queda aprovada per assentiment. Molt bé.	
A continuació, passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. Votació dels punts 5, 7 i 13, separats. Votam.	

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS